

GODS SOEVEREINITEIT EN RECHTVAARDIGHEID

VERHEERLIJKT

**Preek over Romeinen 3: 19
en
Openbaring 18: 20
en
Handelingen 17: 31a**

**Deze preken hield Jonathan Edwards in Northampton
in een tijd van geestelijke ontwaking.**

door

Jonathan Edwards

Vertaald door J. H. den Boer te Putten

**STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG
2014**

1. Gods soevereiniteit en rechtvaardigheid verheerlijkt

„Opdat alle mond gestopt worde.” Romeinen 3 : 19.

De apostel behandelt in het leerstellig gedeelte van deze brief als voornaamste onderwerp: „De vrije genade Gods, die zich openbaart in de verlossing des mensen door Jezus Christus en, zeer in het bijzonder, zoals die vrije genade schittert in de rechtvaardigmaking door het geloof alleen.” Om deze leer des te duidelijker te bewijzen en de reden ervan aan te tonen, stelt de apostel in de eerste plaats vast: „dat geen vlees gerechtvaardigd kan worden door de werken der wet”.

Als bewijs hiervoor gaat hij, vanaf het begin van deze brief tot aan onze tekst, breedvoerig en in het bijzonder, aantonen, dat alle mensen, niet alleen de heidenen, maar ook de Joden, onder de zonde en zo onder de veroordeling der wet liggen.

Hij noemt eerst de heidenen en toont in het eerste hoofdstuk duidelijk aan, dat ze onder de zonde zijn. Daartoe brengt hij naar voren: „De buitengewone verdorvenheid en de afschuwelijke goddeloosheid, die de heidenwereld overheerste”.

Daarna, in Hoofdstuk 2 en het eerste deel van Hoofdstuk 3 (tot vers 21), bewijst hij, dat de Joden in dit opzicht er niet beter aan toe waren dan de heidenen. De Joden hadden een hoge gedachte van zichzelf, omdat zij Gods verbondsvolk en Abrahams kinderen waren. Zij verachtten de heidenen, die verdorven, veroordeeld en vervloekt waren. Zij beschouwden zichzelf wegens hun uitwendige voorrechten en zedelijke gerechtigheid, als een rein en heilig volk en als kinderen Gods. Dit wijst de apostel in Hoofdstuk 2 aan.

Het was voor hen een vreemde leer, dat ook zij onrein en schuldig voor Gods aangezicht waren en zo onder de veroordeling en vloek der wet lagen. Daarom tracht de apostel hun sterke vooroordelen tegen deze leer weg te nemen en bewijst in het bijzonder en met nadruk, dat zij niet beter zijn dan de heidenen. Hij zegt in Hoofdstuk 3 vers 9: „Wat dan? Zijn wij uitnemender dan zij? Ganselijk niet, want wij hebben tevoren beschuldigd beiden, Joden en Grieken, dat zij allen onder de zonde zijn.” Om hen hiervan te overtuigen, haalt hij bepaalde gedeelten aan uit hun eigen wet of uit het Oude Testament, het gezag waarvan zij beweerden te erkennen en hoog te houden. Dit doet hij vanaf vers 9 tot onze tekst.

Merk daarin op, dat de apostel ten éérste bepaalde gedeelten aanhaalt om te bewijzen, dat alle mensen verdorven zijn, vers 10-12: „Gelijk geschreven is: „Daar is niemand rechtvaardig, ook niet één. Daar is niemand die verstandig is. Daar is niemand, die God zoekt. Ze zijn allen afgeweken, tezamen zijn zij onnut geworden. Daar is niemand, die goed doet, daar is ook niet tot één toe. (Zie Ps. 14 en 53).

Ten tweede: De volgende gedeelten, die hij aanhaalt, bewijzen, dat allen niet alleen verdorven zijn, maar dat daarbij een ieder totaal verdorven is, ja van het hoofd tot de voet zool onrein. Daarom worden de afzonderlijke delen van het lichaam genoemd: de keel, de tong, de lippen, de mond en de voeten, vers 13 -15: Hun keel is een geopend graf, met hun tong plegen zij bedrog; slangenvensijn is onder hun lippen wier mond vol is van vervloeking en bitterheid, hun voeten zijn snel om bloed te vergieten.

Ten derde. Hij haalt andere gedeelten aan, die bewijzen, dat een iegelijk niet alleen totaal verdorven is, maar ook, dat ze in een hopeloze graad verdorven zijn, vers 16 - 18. Dit komt door hun uiterst verderfelijke neiging om goddeloosheid uit te werken:

„Vernieling en ellendigheid is in hun wegen". Dit komt, omdat zij alle goedheid en godzaligheid missen: „En de weg des vredes hebben ze niet gekend; daar is geen vreze Gods voor hun ogen".

Tenslotte, opdat de Joden niet zouden denken, dat dit alles hen niet aangaat en dat alleen de heidenen bedoeld worden, bewijst de apostel in het eerste gedeelte van vers 19 niet alleen, dat de Joden niet uitgezonderd zijn, maar dat zij er in het bijzonder onder begrepen zijn: „Wij nu weten, dat al wat de wet zegt, zij dat spreekt tot degenen, die onder de wet zijn". Zij, die onder de wet zijn, zijn de Joden en zij, die zonder de wet zijn, de heidenen. Er is een speciale reden om te zeggen, dat de wet juist tot en van hen spreekt. Immers, de wet was bijzonder en rechtstreeks aan hen gegeven. Daarom zouden de Joden onredelijk zijn, als zij er zichzelf buitensloten.

Die gedeelten, uit het Oude Testament aangehaald, slaan bijzonder op de goddeloosheid van het volk der Joden en van ieder van hen in het bijzonder. Zo besluit de wet allen onder een algemene en wanhopige goddeloosheid, opdat alle mond gestopt worde; de mond der heidenen en die der Joden, hoezeer de laatsten ook door al hun voorrechten van de heidenen onderscheiden waren.

De dingen, die de wet zegt, zijn genoegzaam om de monden van alle mensen te stoppen in twee opzichten:

1e. Ze beletten de mensen op hun eigengerechtigheid te roemen. Dat waren de Joden gewend te doen, maar Rom. 3 : 27 zegt: „Waar is dan de roem? Ze is uitgesloten". De wet belet onze monden om van God enige gunst te eisen op grond van onze eigengerechtigheid.

2e. Ze beletten de mensen om zich in enig opzicht te verontschuldigen of om gegronde bezwaren te maken tegen de uitvoering van de straf, die ze bedreigt. Daarom zegt vers 19: „Opdat de gehele wereld voor God verdoemelijk zij"; d.w.z. ze zijn allen schuldig, ze zijn en staan allen veroordeeld voor God, ze zijn allen rechtvaardig onderworpen aan de veroordeling van Zijn wet, ze zijn „des doods schuldig", zoals de Joden zeggen. Alzo bewijst de apostel, dat geen vlees gerechtvaardigd kan worden door de werken der wet. Zo bereidt hij de weg vóór om in het vervolg de leer der rechtvaardigmaking door het geloof alleen, te onderwijzen.

De lering, die wij hieruit trekken en zullen bewijzen is:

„God is rechtvaardig, als Hij zondaars voor eeuwig verwerpt en verdelgt".

Dit is de straf, waartoe de wet veroordeelt. De waarheid van deze leer moge blijken, als we twee zaken overwegen,

I. De zondigheid van de mens.

II. De soevereiniteit Gods.

I. Het blijkt uit de overweging van 's mensen zondigheid. En dat:

1e. als we de oneindig kwade natuur van alle zonde beschouwen.

2e. Als we bedenken aan hoeveel zonden de mensen schuldig zijn.

1e. Als we het oneindige kwaad en de afschuwelijkheid van de zonde in het algemeen beschouwen, dan is het niet onrechtvaardig in God de straf op te leggen, die verdiend is; immers juist het begrip, dat men straf verdient, sluit in, dat die straf ook rechtvaardig opgelegd mag worden. Een verdiende straf en een rechtvaardige straf is hetzelfde. Als men zegt, dat iemand een straf verdient en dan tegelijk beweert, dat hij

ze niet rechtvaardig verdient, is dat een tegenstrijdigheid. En als hij ze rechtvaardig verdient, dan mag ze rechtvaardig gegeven worden.

Voorts: Elke misdaad verdient meer of minder straf, naarmate de misdaad zelf meer of minder groot is.

Als enige overtreding straf verdient, dan is de verdiende straf groter, naarmate de overtreding groter is. De reden, waarom iemand straf verdient, is, dat zijn aard of natuur verkeerd is. Daarom, hij, die meer van die verkeerde natuur heeft, verdient ook meer straf. En daarom is de vreselijkheid van de grootte der straf (hoe vreselijk ze ook mag zijn) geen reden om de rechtvaardigheid van de straf te betwisten, indien de mate van de straf maar evenwicht maakt tussen de afschuwelijkheid van de misdaad en de vreselijkheid van de straf. Als iets dan ook oneindig afschuwelijk is, volgt daaruit, dat het rechtvaardig is, als het een straf ontvangt, die oneindig vreselijk is.

Bedenk ook, dat een misdaad meer of minder afschuwelijk is, naarmate wij onder groter of minder grote verplichtingen staan om het tegenovergestelde te doen. Dit spreekt vanzelf, want de misdadigheid van iemand bestaat daarin, dat die misdaad tegengesteld is aan het goede, dat hij had moeten doen of aan het goede juist het begrip, dat men straf verdient, sluit in, dat die straf ook dat in hem behoorde te zijn. Zoals de misdaad van iemand, die een ander haat, even zwaar, als zijn plicht om die ander lief te hebben, groot is.

Het kwaad, dat in het verachten van iemand schuilt, is even groot als de verplichting om hem te eren. Als er daarom iemand is, aan Wie wij verplicht zijn oneindige liefde, eer en gehoorzaamheid te bewijzen, dan is het oneindig misdadig Hem te haten, te verachten en ongehoorzaam te zijn.

Onze verplichting om iemand lief te hebben, te eren en te gehoorzamen moet overeenkomen met de mate van Zijn beminnenswaardigheid, eerwaardigheid en gezag. Als wij bijv. zeggen, dat iemand zeer beminnenswaardig is, houdt dat tevens in, dat hij iemand is, die wij zeer veel moeten liefhebben. Als wij zeggen, dat zo iemand meer eerwaardig is dan een ander en groot gezag over ons heeft, betekent dit, dat wij hem meer eren moeten dan die ander en dat hij meer recht heeft op onze onderwerping en gehoorzaamheid.

Nu, God is een oneindig beminnenswaardig Wezen, omdat Hij oneindig schoon en uitnemend is. Hij is een Wezen van oneindige grootheid, majesteit en heerlijkheid en daarom moet Hij oneindig geëerd worden. Hij is oneindig verhoogd boven de grootste vorsten der aarde en boven de meest verheven engelen in de hemel en daarom is Hij oneindig meer te eren dan zij. Zijn gezag over ons is oneindig en de grond van Zijn recht op onze gehoorzaamheid is oneindig sterk, want Hij is het oneindig waard, dat wij Hem gehoorzamen en wij zijn absoluut, algemeen en oneindig afhankelijk van Hem.

Uit dit alles blijkt, dat de zonde tegen God, die een verbreken van een oneindige verplichting is, een oneindig afschuwelijke misdaad is en daarom oneindige straf verdient.

Alle mensen erkennen, dat de zonden, die tegen iemand begaan worden, afschuwelijker moeten zijn, naarmate de waardigheid van zo iemand, die beledigd en veracht wordt, heerlijker is, maar Gods Woord getuigt het ook en dat zegt méér dan 's mensen gevoelen, Sam. 2 : 25: „Wanneer een mens tegen een mens zondigt, zo zullen de goden (de rechters) hem oordelen (dus alleen maar een eindige straf opleggen, hetgeen ze als eindige mensen alleen maar kunnen); maar wanneer een mens tegen de HEERE zondigt, wie zal voor hem bidden?"

Deze verzwaring in de zonde maakte Jozef zo bevreesd, Gen. 39 : 9: „Hoe zou ik dan een zo groot kwaad doen en zondigen tegen God". Deze verzwaring zag David in die

ene zonde, in vergelijking waarmee hij alle andere zonden als niets achtte, omdat ze alle andere oneindig te boven ging, Ps. 51 : 6: „Tegen U, U alleen heb ik gezondigd". De eeuwigheid in de zonde, dus ook in de straf der zonde, maakt zonde en straf oneindig. Daarom is de straf der goddelozen niet onrechtvaardig, want die straf is even groot als de zonde, waaraan zij schuldig zijn, afschuwelijk is. In dit opzicht zijn er geen kleine zonden, want als er in één gedachte, één woord of én daad enig, ook maar het minste kwaad is, heeft dat kwaad deze oneindige verzwarende in zich, dat het bedreven is tegen een oneindig Wezen. Dat kwaad is daarom oneindig en verdient daarom oneindige straf.

Sommigen werpen tegen, dat een mens natuurlijke en verdorven neigingen heeft en als die neigingen tot zonde drijven, dat dit de mens niet aan te rekenen is en dat hij daarom onschuldig is. Ze zeggen: „God heeft de mens zo geschapen, dat hij daden moet doen en Hij heeft het door en na de val zo beschikt, dat die daden nooit meer zonder zonde verricht kunnen worden". „Als God dat nu zo beschikt heeft", zeggen ze, „laadt Hij al de schuld van de overtreders op Zichzelf."

Antwoord. Het licht der natuur leert alle mensen, dat, wanneer een overtreding of zonde vrijwillig begaan wordt, die zonde schuld voortbrengt. In Adam en zijn overtreding zijn alle mensen begrepen en hij, dus ook zij, haalden die verdorvenheid vrijwillig over zich.

Bovendien bewijst de praktijk van zulke tegenwerpers, dat ze zelf niet geloven, dat God de oorzaak van die verdorvenheid is. Als mensen door anderen beledigd worden, voeren zij de verdorven natuur van zulke aan als iets, dat hun misdaad verzwaart en als iets, waarin hun verkeerdheid gedeeltelijk bestaat. Hoe gewoon is het, als mensen door een ander zwaar beledigd, onrechtvaardig behandeld of aan hem ondankbaarheid betoond wordt, dat ze tegen hém en niet tegen God uitvaren en zijn gemeenschap verzwaren, door te zeggen: „Dat is een mens met een verdorven geest, hij is van nature een zelfzuchtig, hoogmoedig, gemeen schepsel". Is het dan niet onoprecht en onredelijk, als de natuurlijke en verdorven neigingen van de mens als een verontschuldiging voor die mens aangevoerd worden, als hij tegen God zondigt, alsof die verdorven natuur hem dan niet schuldig maakt. Ieder redelijk mens aanvaardt, dat iemand, die vrijwillig een misdaad begaat, schuldig is.

2. Dat het rechtvaardig bij God is goddelozen eeuwig te verwerpen, zal nog overvloediger blijken, als we bedenken aan hoeveel zonden zij schuldig zijn.

Uit hetgeen al gezegd is blijkt, dat, indien de mens aan slechts één zonde schuldig is, dat genoegzaam is om hem eeuwig te verwerpen en te veroordelen.

Dit is al voldoende om hem te weerhouden zijn hoofd op te lichten en om hem te noodzaken met de tollenaar op de borst te slaan en uit te roepen: “O God, wees mij zondaar genadig". Maar zondaren zijn vol zonden en daarom is hun schuld als hoge bergen tot aan de hemel opgestapeld.

Ze zijn totaal verdorven, in ieder deel, in al hun vermogens; in al de beginselen van hun natuur, hun verstand en hun wil; in al hun gesteldheden en genegenheden. Hun hoofd en hun hart zijn totaal verdorven; al de leden van hun lichaam zijn slechts instrumenten van de zonde; al hun zintuigen: zien, horen, smaken enz. zijn ingangen en uitgangen der zonde, kanalen der verdorvenheid. Er is niets dan zonde, in 't geheel geen goed.

Rom. 7 : 18: „In mij, dat is in mijn vlees, woont geen goed". Er huist allerlei goddeloosheid, de zaden van de grootste en zwaarste misdaden. Beginselen van alle soorten goddeloosheid tegen mensen en een volkomen goddeloosheid tegen God.

Er is hoogmoed, er is vijandschap, er is verachting, er is twist, er is godloochening en godslastering. Deze dingen hebben de heerschappij; het hart staat onder hun macht, is verkocht onder de zonde en is er volkomen slaaf van. Er huist verharding des harten, een hardheid erger dan die van een diamant of rots. Er huist hardnekkigheid en verkeerdheid, onverbeterlijkheid en onbuigzaamheid in de zonde, die niet overwonnen zullen worden door bedreigingen of beloften, door ontwaking en aanmoediging, door oordelen of weldaden.

Voorts verblijven er dadelijke goddeloosheden, ontelbaar en zonder maat. Ze zijn overtredingen van elk gebod, in gedachten, woorden en daden; er is een leven vol zonde, dagen en nachten gevuld met zonde; er zijn misbruikte weldaden en verachte bestraffingen; barmhartigheid en rechtvaardigheid, ja al de goddelijke volmaaktheden worden vertreden en de eer van iedere Persoon in de Drieëenheid wordt door het slijk gehaald.

Nu, als één zondig woord of gedachte zoveel kwaad in zich heeft, dat ze rechtvaardig eeuwige verwoesting verdienen, hoe verdienen zij dan niet rechtvaardig en voor eeuwig verworpen te worden, die aan zo ontelbaar vele zonden schuldig zijn!

II. Als wij, naast 's mensen zondigheid, in de tweede plaats, Gods soevereiniteit overwegen, kan dit verder dienen om Gods rechtvaardigheid in de eeuwige verwerping en veroordeling des zondaars van de tegenwerpingen en haarkloverijen der mensen te vrijwaren.

Gods soevereiniteit houdt onder meer het volgende in:

1e. Gods soevereine macht en recht is zodanig, dat Hij oorspronkelijk niet verplicht was om het voor de mens onmogelijk te maken om te zondigen. Hij mocht het in Zijn voorzienigheid toelaten, dat de mens zondigde.

Hij was niet verplicht engelen of mensen zo te scheppen, dat ze niet konden vallen. God schiep de mens als een redelijk schepsel, dat in staat was Zijn wil te kennen en een wet van Hem te ontvangen en onderworpen te zijn aan Zijn redelijke regering. Is het dan niet onredelijk te veronderstellen, dat God verplicht zou zijn de mens onder een wet te stellen en het tevens voor die mens onmogelijk te maken om die wet te verbreken en, dat doende, te zondigen?

Als God hiertoe verplicht was, zouden al de wetten, de bevelen, de beloften en bedreigingen overbodig en onnodig zijn. Als de mens niet kon zondigen, dan was het zelfs niet nodig, dat God over hem regeerde.

God gaf Zijn wetten en openbaarde Zijn heilige wil aan de mens. Hij voegde er beloften en bedreigingen bij om de mens tot gehoorzaamheid te bewegen en hem in het betrachten van die gehoorzaamheid zorgvuldig te maken. Dit nu zou zonder nut en doelloos zijn geweest, als de mens tegelijkertijd dit moest denken, dat God verplicht was het voor hem onmogelijk te maken Zijn wetten te overtreden.

En hoe zouden Gods bedreigingen de mens tot zorgvuldigheid en waakzaamheid hebben kunnen bewegen, als God verplicht was het tegelijkertijd onmogelijk te maken, dat de mens aan die bedreigingen zou worden blootgesteld? Tot welk doel zou het dan gediend hebben, dat God een wet gaf?

Indien God het onmogelijk had moeten maken, dat de mens ongehoorzaam kon worden, zou Hijzelf en niet de mens onder een wet staan. Immers, het is de zorg van de Wetgever en niet van de onderdaan, toe te zien, dat Zijn wet wordt gehoorzaamd en tot deze zorg is de Wetgever absoluut verplicht. Als God verplicht was nooit toe te laten, dat de mens ongehoorzaam werd, houden alle goddelijke wetten alle regering en gezag van God over het schepsel op.

Nog eens, ze zijn dan overbodig en nutteloos. God was vrij en soeverein om de zonde „toe te laten”, ook al zou het komen van de zonde zeker op die „toelating” volgen. Dan mag Hij ook over het gevolg van de zonde beschikken en dat gevolg besturen.

Zegt men, dat het door toeval of enkel door een samenloop van toevallige gebeurtenissen was, dat de mens in de zonde viel, dan antwoord ik: „Het denkbeeld, dat er zoiets als toeval is, is zeer dwaas en ongerijmd, maar zou toeval bestaan (het tegendeel zou gemakkelijk bewezen kunnen worden), dan zou het voor God zeer ongepast geweest zijn dat Hij het louter aan het toeval overgelaten had, of de mens zou vallen of niet. Immers, toeval, als het zou bestaan, is zonder doel en blind. Het is ongetwijfeld meer passend, dat de oneindige goddelijke wijsheid, als Hij de zonde toegelaten heeft, over een gebeurtenis van zulk een groot belang, die vergezeld ging met zulk een oneindige reeks van grote en vreselijke gevolgen, beschikte en die bestuurde, dan dat ze aan het blinde toeval overgelaten zou worden.”

Zegt men, dat God niet had behoeven tussenbeide te komen om het onmogelijk te maken, dat de mens zondigde en het ook niet louter aan het toeval over behoefde te laten, maar dat Hij het aan de vrije wil van de mens had kunnen overlaten om te beslissen, of hij wél dan niet zondigen zou, dan antwoord ik: Als God het aan 's mensen vrije wil overgelaten had, zonder enige beschikking of besturing van Zijntwege in het geval, dat het vooraf zeker zou zijn, hoe de vrije wil zou beslissen, dan moet nog die eerste beslissing van de wil enkel door toeval zijn.

Immers, de allereerste beweging of handeling van de wil kon geen enkele daarvóór gaande daad van die wil hebben, die haar deed beslissen. Die eerste beweging van de wil was de oorsprong van de zonde. Dat God over deze eerste beslissing van de wil, door ze toe te laten beschikte, maakt helemaal geen inbreuk op de vrijheid van het schepsel.

Dit is in geen enkel opzicht meer onbestaanbaar dan louter toeval. Immers, noch de beslissing van de wil door blind en doelloos toeval, noch de beslissing van de wil door een wijze, goddelijke toelating, dwingt de handelende persoon zelf zo te handelen. Hij blijft zijn vrijheid behouden.

2e. Het was betamelijk, dat de goddelijke wijsheid en het goddelijk welbehagen bepaalde, of ieder afzonderlijk mens op en voor zichzelf zou staan, of dat de eerste vader van de mensheid, Adam, gesteld zou worden als het zedelijk hoofd van het verbond en de vertegenwoordiger van het gehele navolgende geslacht. Als God in deze zaak de vrijheid niet had om te bepalen, hoe Hij daarin naar Zijn welbehagen zou handelen, zou dat moeten zijn, omdat de bepaling, dat de eerste mens Adam de overigen zou vertegenwoordigen en niet dat ieder mens op zichzelf zou staan, nadelig is voor het menselijk geslacht. Want als het niet schadelijk is, hoe kan het dan onrechtvaardig zijn? Maar het is niet schadelijk voor het menselijk geslacht, want er is niets in de aard der zaak zelf, dat het beter maakt, dat ieder mens op zichzelf zou staan, dan dat allen door hun gemeenschappelijke vader vertegenwoordigd zouden worden. De minste overweging zal ieder daarvan overtuigen. En als er in de aard van deze zaak niets is, dat het eerste beter maakt voor het menselijk geslacht dan het laatste, dan volgt daaruit, dat het voor het menselijk geslacht niet schadelijk is, dat God verkoos en bepaalde, dat allen in Adam begrepen werden.

Toen de mens gevallen was en zondaar werd, had God in Zijn soevereiniteit een recht om over zijn verlossing te beslissen, zoals het Hem behaagt. Hij had een recht om te bepalen, of Hij iemand wilde verlossen of niet. Hij had, als het Hem had behaagd,

allen kunnen laten verloren gaan of allen kunnen verlossen, zonder onrechtvaardig te zijn.

Hij had ook sommigen kunnen verlossen en anderen verloren laten gaan, en als Hij dat doet, kan Hij nemen, wie Hij wil en laten liggen, wie Hij wil. Als allen Zijn gunst verbeurd hebben en allen Zijn toorn verdiend hebben, is Hij vrij en niet onrechtvaardig, als Hij desondanks sommigen wil zalig maken en anderen wil laten verloren gaan. Dat Hij allen, die verloren gaan, had moeten verlossen, zou veronderstellen, dat zij allen een recht op Gods gunst behielden na hun zondeval en dat zij onrechtvaardig behandeld worden, als zij verloren gaan. Maar niemand, die behouden wordt en ook niemand, die verloren gaat, behield enig recht, want zij hebben allen gezondigd.

Het is betamelijk, dat God dit alles naar zijn welbehagen zou beschikken. Hij is het immers wegens Zijn grootheid en heerlijkheid, waardoor Hij oneindig boven allen staat, waardig en heeft een recht om hierin soeverein te handelen en in alles alleen Zijn welbehagen te doen. Hij is het waardig, dat Hij Zichzelf tot het einddoel van alles maakt en dat Hij alleen Zijn wijsheid als regel stelt om dat doel te bereiken, zonder aan iemand verlof of raad te vragen en zonder rekenschap af te leggen van Zijn daden. Het betaamt, dat Hij, Die absoluut volmaakt en oneindig wijs, ja de Fontein van alle wijsheid is, alles wat Hij doet, door Zijn eigen wil zou bepalen en vooral de dingen, die van het grootste belang zijn.

Het betaamt, dat Hij op deze wijze soeverein is, omdat Hij het eerste Wezen, het eeuwige Wezen is, uit Wien alle andere wezens zijn. Hij is de Schepper van alle dingen en allen zijn en alles is absoluut en algeheel afhankelijk van Hem. Daarom betaamt het en heeft Hij een eeuwig onveranderlijk recht om als de soevereine Eigenaar van hemel en aarde te handelen, zoals Hij wil.

TOEPASSING.

In het gebruik van deze leer, wilde ik mij voornamelijk tot zondaars richten, die de verdoemenis vrezen en wél, om hen te overtuigen. Dit kan een zaak tot uw overtuiging zijn: „God zou recht en rechtvaardig zijn, als Hij u voor eeuwig zou verwerpen en verderven”.

Dit is het gevaar, waarin u verkeert. U, die een zondaar buiten of zonder Christus zijt, u bent een arm, veroordeeld schepsel. Gods toorn ligt nog steeds op u en ook het vonnis der veroordeling. u bent in Gods handen en het is onzeker, wat Hij met u doen zal. U vreest, wat er van u worden zal. U vreest, dat het uw deel zal worden eeuwig te branden en uw vrees is niet ongegrond. U hebt reden om ieder ogenblik te beven. Maar al zijt u er nog zo bevreesd voor en al is de eeuwige verdoemenis nog zo vreselijk, ze is toch rechtvaardig. God kan het niettemin doen en nochtans rechtvaardig, heilig en heerlijk zijn en blijven. Al is de eeuwige verdoemenis datgene, wat u niet kunt dragen; hoezeer uw hart ook ineenkrimpt bij de gedachte daaraan, toch kan Gods rechtvaardigheid in uw ondergang verheerlijkt worden. Dat deze zaak vreselijk voor u is en dat uw vrees daarvoor zeer groot is, maakt ze in het minst niet onrechtvaardig aan Gods zijde. Als u anders oordeelt, is dat een teken, dat u uzelf niet kent. U beseft dan niet, wat zonde is en weet niet, hoe schuldig u zijt.

Zijt daarom tot uw overtuiging onderwezen en vermaand om:

1e. Uw verleden, uw vorig leven te overzien.

Onderzoek uw consciëntie en luister wat dat tegen u heeft te getuigen daaromtrent. Overdenk wie u zijt, welk licht u gehad hebt, onder welke middelen u geleefd hebt en hoe ge u hebt gedragen. Waarmee waren de vele dagen en nachten die u geleefd hebt

gevuld? Hoe hebt u de jaren, die over u heen gegaan zijn, het één na het ander doorgebracht? Waarvoor heeft de zon van dag tot dag op u geschinen? Hebt u haar licht niet gebruikt om de satan erdoor te dienen? Waarom heeft God de adem in uw neusgaten bewaard en gaf Hij u eten en drinken? Hebt u uw leven en uw kracht, die je erdoor verkreeg, niet gebruikt om God tegen te staan en tegen Hem te rebelleren? Aan hoeveel soorten goddeloosheid zijt u niet schuldig geweest? Hoeveel gruwelen zijn er niet in uw leven geweest? Hoeveel goddeloosheid en verachting hebt u God niet getoond? Hoe weinig hebt u acht gegeven op Zijn Woord, op Zijn prediking, Zijn sabbatten en Zijn sacramenten?

Welke goddeloze taal hebben velen van u niet uitgebraakt over die dingen, die heilig zijn? Hoe hebt u Gods heilige dag doorgebracht zonder u erom te bekommeren, wat u dacht, sprak en deed? Ja, u hebt de tijd niet alleen doorgebracht in wereldse, ijdele en nutteloze gedachten, maar ook in onzedelijke gedachten. U hebt u behaagd in het terugzien op vroegere, goddeloze daden en in het uitdenken van nieuwe goddeloosheden.

Hebt u niet veel kostelijke tijd doorgebracht met in uw verbeelding aan uw lusten te voldoen, zelfs tijdens de openbare aanbidding en dienst Gods in Zijn huis, toen u in Gods meer onmiddellijke tegenwoordigheid verscheen? Hoeveel rustdagen hebt u de één na de ander, op een allerellendigste manier doorgebracht?

Sommigen van u niet alleen met wereldse en goddeloze gedachten, maar ook met een zeer goddeloos, uitwendig gedrag. Als u op die heilige dagen met uw goddeloze metgezellen omging, hoe hebt u toen die tijd onder elkaar doorgebracht?

Wat waren uw gesprekken? Ja, hoe hebben sommigen van u de heilige diensten in Gods huis en Zijn heilige dag niet door een onbeschaamd gedrag veracht en onteerd!

En wat hebben sommigen van u alleen gedaan? Welke goddeloze praktijken waren er niet in het geheim, zelfs op de Sabbat? God en uw eigen consciëntie weten het.

Hoe hebt ge u gedragen tijdens de huisgodsdiensttoefening? Wat deed ge, als u daar, terwille van ijdel gezelschap, niet bij aanwezig was? Hoe hebt u het gebed in de binnenkamer verwaarloosd! Daardoor hebt u moedwillig in een bekende zonde geleefd, want u ging tegen een gebod in, dat even duidelijk in de Heilige Schrift staat, als ieder ander gebod. Bewijst u daardoor niet, dat u de vreze Gods van u geworpen hebt?

Aan welk goddeloos gedrag zijn sommigen van u niet schuldig geweest tegenover uw ouders! Hebt u hen naar het vijfde gebod Gods geëerd? Droeg u hen geen kwaad hart toe?

Als ze u uw zin niet gaven, wenste u hun dan geen kwaad toe? Hebt u geen vuile geest in uw gedrag getoond? Hebt u ze niet achter hun rug bespot? Hebt u niet, net als de vervloekte Cham en Kanaän, om de naaktheid van uw ouders gelachen, in plaats van die te bedekken en uw ogen ervoor te verbergen?

Zijn velen van u hen niet vaak ongehoorzaam geweest en hebt u niet geweigerd hen onderdanig te zijn? Is het niet een wonder van genadige verdraagzaamheid, dat het woord uit Spr. 30 : 17 reeds lang niet voor u in vervulling is gegaan: „Het oog dat de vader bespot en de gehoorzaamheid der moeder veracht, dat zullen de raven der beek uitpikken, en des arends jongen zullen het eten?"

Aan welk een wraakzucht en aan wat een boosaardigheid staat u niet schuldig tegenover uw naasten! Hebt u niet aan een duivelse geest gehoor gegeven door anderen te haten en ze kwaad toe te wensen? Zijt u niet blij geweest, als hun kwaad overkwam en waart u niet afgunstig op hun voorspoed? Hebt u niet lange tijd toegegeven aan een hartstochtelijke woedende geest en uzelf in uw toorn meer als wilde dieren dan als Christenen gedragen?

Wat een hebzucht heeft er in u gehuisd ! Uw overmatige liefde tot de wereld en uw onmatige zorg omtrent de dingen der wereld, vervulden uw hart zodanig, dat er geen plaats meer overbleef voor God en Zijn dienst. U hebt meer gelet op de wereld dan op uw eeuwige verlossing. Om de ijdelheden der wereld hebt u het lezen, het gebed en het mediteren verwaarloosd. Om de dingen van de wereld hebt u de Sabbat gebroken. Om voordeel in de wereld hebt u een groot deel van uw tijd doorgebracht met bedrog en twist. Voor de wereld hebt u uw buurman benijd en gehaat. Voor de wereld hebt u God en Christus en de hemel achter uw rug geworpen. Voor de wereld hebt u uw ziel verkocht. U hebt uw ziel verdrongen in aardse zorgen en begeerten. u bent enkel een aardworm geweest, die alleen maar in zijn element is, als hij in de aarde kan wroeten en duiken.

Hoeveel malen hebt u niet een geest van hoogmoed en trots geopenbaard, hetgeen zeer bijzonder een geest des duivels is, waardoor deze verdoemd werd? Hoe zijn velen van u trots geweest op uw kleding; anderen roemden in hun rijkdom, weer anderen in hun kennis en gaven! Hoe stemde het u bitter anderen boven u te zien. Hoe stuitte het u tegen de borst om anderen die eerbied te bewijzen, die hun toekwam! Hoe hebt u menigmaal tweedracht gezaaid en partijdigheid getoond in publieke zaken! Hoe zinnelijk zijt u niet geweest! Zitten hier niet sommigen, die zich beneden de waardigheid der menselijke natuur verlaagd hebben door zich in zinnelijke onreinheid te wentelen als een zwijn in de modder en als een vuile made, die zich met graagte voedt in dood aas?

Aan welk een onmatigheid zijn sommigen van u schuldig geweest! Hoeveel van uw kostelijke tijd hebt u in de kroeg doorgebracht en in dronkenmansgezelschap, terwijl u thuis had behoren te zijn om voor uzelf en uw gezin, God en uw verlossing te zoeken! Aan welk een ontucht zijn sommigen van u schuldig geweest! Hoe hebt ge u van dag tot dag, nacht in nacht uit, niet toegegeven aan onreine inbeeldingen! Is uw ziel daarmee niet vervuld, tot ze een bewaarplaats van vuile, onreine geesten is geworden en een kooi van alle onrein en hatelijk gevogelte?

Welke vuile praat en liederen kwamen niet uit uw mond, waarin dingen voorkwamen, die onbetamelijk zijn om te noemen! Zulk gezelschap, waar zulke gesprekken gevoerd werden, was u aangenaam.

God en uw eigen consciëntie weten uw onophoudelijk zondigen in wellusten, als u alleen waart, terwijl u in eenzaam gebed op uw knieën voor God had behoren te liggen.

En hoe hebt u anderen bedorven! Wat vuiligheden hebt u bedreven in het bijzijn van anderen! Aan welke afschuwelijkheden hebt ge u schuldig gemaakt in het geheim! Hierop ziet de apostel ongetwijfeld in Ef. 5 : 12: „Want hetgeen heimelijk van hen geschiedt, is schandelijk ook te zeggen”.

Sommigen uwer hebben anderen bedorven en, alles wat mogelijk is gedaan om hun ziel te ontbloten (hetgeen menigmaal ook gelukte). U hebt door uw lage praktijken en voorbeeld ruimte gegeven aan de satan, zijn aanwezigheid uitgelokt en zijn belangen gediend in de stad of het dorp, waar u gewoond hebt, of woont. Aan welke leugens hebt ge u niet schuldig gemaakt, vooral in uw jeugd! Zijn ook uw lippen niet vaak strijdig geweest met uw hart op latere leeftijd? Wat een valsheid, bedrog en ontrouw hebben velen van u niet gepleegd in uw handelingen met uw naasten en dat willens en wetens, als anderen dat niet konden ontdekken. Hoe hebben sommigen van u zich gedragen in uw familiebetrekkingen? Hoe hebt u de zielen van uw kinderen niet verwaarloosd ! En dat niet alleen, maar hoe hebt u ook hun geest bedorven door uw slechte voorbeeld! Hoe hebt u hen eerder groot gebracht in de dienst des duivels in plaats van ze op te voeden in de vreze en vermaning des Heeren.

Hoe hebben velen van u aan het Heilig Avondmaal des Heeren deelgenomen zonder ernstige voorbereiding en met een zorgeloze, achteloze geest, ook vaak alleen maar uit gewoonte!

Hebt u het niet vaak gewaagd de gewijde tekenen van het lichaam en bloed van Christus in uw mond te steken, terwijl u tevens in wegen van bekende zonden leefde en een voornemen had steeds voort te gaan met dezelfde goddeloze praktijken? Mogelijk hebt u aan des Heeren tafel gezeten met wraak in uw hart tegen enigen van uw broeders, die mede aanzaten. u bent zelfs tot dat heilig feest der liefde onder Gods kinderen gekomen met de zuurdesem der boosheid en nijdigheid in uw hart en hebt uzelf een oordeel gegeten en gedronken.

Wat een domheid en dwaasheid heeft uw loop in de goddeloosheid vergezeld, hetgeen bleek uit uw hardnekkigheid onder de overtuigende indrukken van Gods Woord en bedelingen van Zijn voorzienigheid! Hoe zijn sommigen van u afgeweken en hebt Gods Geest uitgeblust, nadat Hij met u getwist heeft! En hoe hebt ge u schuldig gemaakt door Zijn twistingen af te keuren en blind en zorgeloos door te gaan !

Nu, kunt u dan nog denken, als ge u zo gedragen hebt, dat God verplicht is u genade te bewijzen? Zijt u na dit alles nog niet beschaamd, dat u God onrechtvaardig en hardvochtig genoemd hebt, als Hij u, zo zijnde, zou verwerpen? Past het iemand, die zulk een leven geleid heeft, om zijn mond te openen en zich te verontschuldigen, Gods rechtvaardigheid in zijn verdoemenis te betwisten of erover te murmureren, dat God hard is om hem geen bekerende genade en vergeving te schenken, hem niet tot Zijn kind te maken en het eeuwige leven te geven?

Past het iemand om op zijn plichten en grote inspanning in de godsdienst te roemen, alsof zulke plichtsbetrachtingen het waard waren aangenomen te worden en Gods hart tot zulk een schepsel over te halen? Als u het zo opvat, toont dit dan niet, hoe weinig u uzelf onderzocht hebt en hoe weinig u van uw zonde en schuld gekend hebt?

2e. Zijt vermaand en overweegt, welk een rechtvaardige overeenkomst er is tussen Gods handelwijze met u en uw geest en gedrag tegenover Hem, als God u voor eeuwig zou verwerpen.

Daarin zou niet alleen een overeenkomst, maar ook een evenredigheid zijn. God verklaart in Ps. 18 : 26 - 27, dat Zijn handelingen met de mensen zullen overeenkomen met hun praktijk en gesteldheid: „Bij de goedertierene houdt Gij U goedertieren; bij de oprechte houdt Gij U oprecht. Bij de reine, houdt Gij U rein, maar bij de verkeerde bewijst Gij U een worstelaar".

Hoezeer u ook vreest verdoemd te worden en ontroerd en verschrikt wordt bij de gedachte daaraan, toch zoudt ge, als God u inderdaad voor eeuwig zou verwerpen, slechts uw eigen weg op uw hoofd krijgen. U zoudt precies zo behandeld worden, als u gehandeld hebt. Het zou ook zeker rechtvaardig zijn, dat u met de maat gemeten wordt, waarmee u zelf gemeten hebt.

Hier wilde ik in het bijzonder aantonen:

- I. Dat, als God u voor eeuwig zou verwerpen, zulks zou overeenkomen met uw handelwijze tegenover God.
- II. Het zou ook overeenkomen met uw handelwijze tegenover Jezus Christus.
- III. Ook met uw gedrag tegen over uw naasten.
- IV. En overeenkomstig uw eigen dwaze gedrag tegenover uzelf.

I. Als God u voor eeuwig zou verwerpen, zou dit nauwkeurig overeenstemmen met de wijze, waarop u tegen Hem gehandeld hebt.

Bedenk, opdat u hierover aangedaan moogt worden, het volgende:

a. U hebt God nooit de minste liefde betoond en daarom zou het met uw handelen tegenover Hem overeenkomen, dat Hij u nooit enige liefde zou bewijzen. Als God een zondaar bekeert en zalig maakt, is dat een wonderbaarlijke en onuitsprekelijke openbaring van goddelijke liefde. Als een arme verloren ziel tot Christus gebracht wordt en Hij hem al zijn zonden vergeven heeft en tot een kind Gods gemaakt heeft, zal een ganse eeuwigheid nodig zijn om de grootheid van die liefde uit te drukken en te verklaren.

Waarom nu zou God verplicht zijn zulk een wonderlijke liefde te bewijzen aan u, die in uw gehele leven nooit de minste liefde aan Hem betoond hebt? U had God, die oneindig beminnenswaardig en heerlijk is, nooit lief en waarom zou dan God onder de verplichting staan u, die geheel mismakend en walgelijk als een vuile worm en hatelijk als een adder zijt, lief te hebben? U hebt geen genegenheid tegenover God in uw hart en u verheugde u nooit in Gods zaligheid. Als God ellendig was geweest - zo dat mogelijk was geweest - zoge u dat onverschillig geweest zijn. U zoudt er even weinig om getreurd hebben, als u nu doet over de ellende van de duivel.

Waarom zou God dan verplicht zijn op u te zien en zo voor uw zaligheid zorg te dragen en zulke grote dingen te doen, als Hij doet voor hen, die in Christus zijn? Waarom zou God hardvochtig genoemd moeten worden, als Hij niet zorgvol zou zijn om u uit de ellende te redden? U bekommert u er niet over, wat er van, Gods eer wordt. u bent niet bedroefd, hoezeer Zijn eer ook schade lijdt in de wereld. Waarom moet God dan voor uw welzijn zorgen? Is het niet zo geweest, dat ge, als u uw eigen belangen maar kon bevorderen en aan uw eigen lusten voldoen, u er niet om bekommerde, of aan Gods eer recht gedaan werd? Mag God dan Zijn eigen eer niet bevorderen in het verderven van uw welzijn, hoezeer ook uw belangen daardoor schade lijden?

U deed nooit één enkele stap, waarin u oprecht de eer van God tot uw doel stelde en handelde nooit uit werkelijke eerbied voor Hem. Waarom is het dan hard, als God niet zulke grote dingen voor u doet zoals: uw natuur veranderen, u opwekken uit de geestelijke dood, de machten der duisternis voor u overwinnen en u uit het koninkrijk der duisternis overzetten in het Koninkrijk van Zijn geliefde Zoon, u verlossen van eeuwige ellende en u eeuwige heerlijkheid geven? U wilde uzelf niet voor God verloochenen, u bekommerde u er niet om uw wegen voor Christus te verlaten. Als er enig kruis of een moeilijke zaak in uw weg kwam, waarin de eer van God betrokken was, deed u alles om hem te ontwijken of uzelf te verontschuldigen. U wilde om Christus wil geen schade lijden, u vond Hem dat niet waardig. Waarom moet u het dan hard en wreed vinden, dat het Christus niet behaagde Zijn bloed te vergieten en tot de dood gepijnigd te worden voor zulk een zondaar?

b. U hebt God veracht en waarom mag God u dan niet verachten? Als zondaars enigermate gevoelig zijn over hun ellende, zijn ze geneigd om te denken, dat het hard is, dat God niet meer aandacht aan hen besteedt; dat Hij ze in zo'n jammerlijke, droeve toestand wil zien, hun lasten en tranen aanziende zonder enig medelijden aan hen te betonen.

Zij denken, dat hun zielen kostbaar zijn. Het zou een vreselijk iets zijn, als ze zouden omkomen en voor eeuwig in de hel branden. Zij begrijpen het niet, dat God hun verlossing zo licht opneemt. Maar behoorden zij dan niet te overwegen, dat Gods eer veel kostbaarder is dan hun zielen? De eer van de eeuwige God, de grote God van hemel en aarde, is een zaak van groter belang (en mag zeker rechtvaardig zo door God geacht worden) dan de zaligheid van u, een nietige aardworm.

Maar toch hebt u die eer van God veracht en niet hoger geschat dan het slijk onder uw voeten.

Men heeft u gezegd, dat die en die dingen tegen de wil van een heilig God en tegen Zijn eer zijn, maar u stoorde u daar niet aan. God deed een beroep op u en vermaande u teerder op Zijn eer te zijn, maar u ging door zonder Hem te achten. Zo hebt u God veracht! Bent u meer te eren dan God, zodat Hij verplicht moet worden u in achtung te nemen, hoe weinig u Hem en Zijn heerlijkheid ook op het oog had? En u hebt God niet alleen geminacht in uw vorig leven, u doet het nog steeds.

U maakt nu inderdaad een vertoning, alsof u Hem eert in uw gebeden en in de waarneming van uiterlijke plichten. U neemt een nederige houding aan en toont schijnvroomheid in uw woorden en gedrag. Het is niets dan huichelarij.

Die terneergeslagen blik en die schijneerbied komen niet voort uit enige ware eerbied voor God, al zoudt u willen, dat God het zo opneemt. U, die niet in Christus gelooft, kan de minste ware eerbied voor God niet hebben. Die vertoning is enkel gedwongen en komt voort uit slaafse vrees, zoals in Ps. 66 : 3: „Om de grootheid Uwer sterkte zullen zich Uw vijanden geveinsdelijk aan U onderwerpen”.

Er wordt een zwaard boven u gehouden en daarom hebt u schijnbaar eerbied voor God. Deze godsdienst en vroomheid, zelfs de schijn daarvan, zouden spoedig verdwijnen, als dat zwaard werd weggenomen.

Soms bent u ontroerd, als u een preek hoort en weent u in uw gebeden. U hoopt, dat God daarop zal letten en het als eerbied zal opnemen, maar Hij doorziet, dat het allemaal huichelarij is. U weent over uzelf, u vreest voor de hel. Denkt ge, dat het waarde voor God heeft, dat u schreeuwen kunt, als u in gevaar zijt om veroordeeld te worden, maar tevens in werkelijkheid er niets om geeft, hoe God aan Zijn eer komt?

Als God ziet, dat u Hem zo veracht, is het dan onrechtvaardig bij God, dat Hij u, die een nietig, ellendig, verachtelijk schepsel; een worm, een enkel niets, ja minder dan niets zijt, veracht? U verheft u alzo tegen de majesteit van hemel en aarde.

c. Waarom zou God verplicht zijn u te verlossen, als u bedenkt, hoe ondankbaar u geweest zijt voor de weldaden, die Hij u reeds geschonken heeft?

God heeft u veel vriendelijkheid betoond en u bent er Hem niet oprecht dankbaar voor geweest. Hij heeft over u gewaakt, heeft u bewaard en onderhouden. Hij heeft u achterna gewandeld met Zijn weldaden uw ganse leven door en toch zijt u voortgegaan in het zondigen tegen Hem. Hij gaf u kleding en voedsel, maar je hebt beide misbruikt in de dienst der zonde. Hij waakte over u, toen je sliep, maar toen je ontwaakte, ging je voort in de oude koers van zondigen. God is niettegenstaande die ondankbaarheid voortgegaan u wel te doen, maar Zijn vriendelijkheid overwon nooit uw hart of bracht u nooit tot een dankbaarder gedrag tegenover Hem. U kunt veel weldaden ontvangen hebben: genezing van ziekte, uw leven in gevaar bewaard, terwijl als u omgekomen waart, u rechtstreeks naar de hel gegaan zou zijn; maar het heeft u alles niets gedaan.

God heeft u buiten de hel gehouden en de dag der genade verlengd. Hij heeft u reeds lang genodigd, terwijl u zelf zo weinig om uw zaligheid geeft, dat u uw binnenkamer nooit opzoekt. Nu vergroot God Zijn lankmoedigheid ook nog tegenover u, doordat Zijn Geest nog met u twist. U krijgt daardoor een kostbare gelegenheid in handen. Hoe beantwoordt u al Zijn vriendelijkheid? Zoals God Zijn genade vermenigvuldigt, zo vermenigvuldigt u uw tergingen. En nu zijt u geneigd om met God te twisten, niet alleen, omdat Hij niet méér genade geeft, maar omdat Hij u geen eeuwige genade geeft, of de hemel met al wat ze bevat, ja zelfs, omdat Hij Zichzelf niet u tot een eigendom geeft. Wat verbeeldt ge u toch, als u denkt, dat God verplicht is zoveel voor

u te doen, hoe ondankbaar u ook zijt en handelt tegen Zijn goedheid, waarmee Hij u al de dagen van uw leven achterna wandelde?

d. U hebt vrijwillig de zijde van de satan gekozen in zijn vijandschap en tegenstand tegen God.

Hoe rechtvaardig is het, dat u ook met hem deelt in de eeuwige straf. U wilde niet aan Gods zijde blijven en volhardt daar hardnekkig in ondanks Gods menigvuldige roepingen en raadgevingen. U wilt liever naar de duivel luisteren en met die vijand meewerken. U hebt uzelf aan hem overgegeven, u onderworpen aan zijn macht en regering, die tegen God ingaat. Hoe rechtvaardig mag God daarom u aan hem overgeven en u in zijn macht laten, opdat hij uw ondergang voltooiën zal.

Als God ziet, dat ge u aan satans wil hebt overgegeven om te doen wat hij u wil laten doen, dan mag God u zeker in zijn handen laten, opdat hij u zijn wil oplegt. Als de mens Gods vijand wil zijn en aan satans zijde wil staan, waarom zou God dan verplicht zijn hem uit de handen des duivels te verlossen, als de mens satans wil gedaan heeft?

Ongetwijfeld zijt u vergenoegd en gerust om de duivel te dienen en Gods vijand te zijn, terwijl u leeft. Wilt u dan God tot vriend hebben om u van de duivel te verlossen, als u gaat sterven?

Zal God echter onrechtvaardig zijn, als Hij anders met u handelt? Zeker niet! Het zal volmaakt rechtvaardig zijn als u komt, waar hij is. U hebt met hem samengewerkt, u blijft onder zijn heerschappij en bent zijn eigendom. Als u tot God schreeuwt om bevrijding, mag Hij u rechtvaardig dit antwoord geven, Richteren 10 : 14: „Ga tot de goden, die u hebt verkoren”.

e. Bedenk, hoe dikwijls u geweigerd hebt naar Gods roepstem te luisteren en hoe rechtvaardig het daarom zou zijn, als Hij zou weigeren naar u te horen, als u tot Hem roept. u bent wellicht geneigd u te beklagen, dat u dikwijls ernstig tot God gebeden en Hem ernstig gesmeekt hebt u genade te bewijzen en dat u toch geen antwoord op uw gebed ontvangen hebt. Iemand zegt wel: „Ik heb al zoveel jaar aanhoudend gebeden en God heeft me nog niet gehoord”. Een ander zegt: „Ik heb gedaan, wat ik kan. Ik zie niet, wat ik meer kan doen. Daarom lijkt het me hard, als ik na dit alles afgewezen wordt”.

Maar bedenk eens, hoe vaak God heeft geroepen en u Hém afgewezen hebt. God heeft u ernstig geroepen en zeer lange tijd. Hij heeft gedurig weer geroepen door Zijn Woord en door Zijn voorzienigheid en u hebt geweigerd. U werd niet onrustig, u werd niet bevreesd, dat u niet genoeg acht gaf op Zijn roepen. U liet Hem roepen zolang en zo luide als Hij wilde, maar u had om andere zaken te denken, u moest aan die en die begeerlijkheden voldoen. U wilde niet stil blijven staan om ernstig te luisteren en te overwegen, wat God u had te zeggen.

Als de dienaren van Christus zondag na zondag met u pleiten in Zijn Naam en hun krachten daardoor verteerden, hoe weinig werd u bewogen! Het veranderde u niet. U keerde terug naar uw zonden, uw lictzinnigheid, uw ijdele genoegens, uw onmatigheid. De taal van uw praktijk en hart was, Ex. 5 : 2: „Wie is de HEERE, dat ik Zijn stem zou gehoorzamen?” Was het dan geen misdaad dat u weigerde te luisteren, als God riep? En toch, nu vindt u het erg hard, dat God nu niet naar uw ernstig geroep hoort. U roept tot Hem, maar niet uit enige hoogachting voor Hem, het is louter uit eigenliefde. De duivel zou even ernstig smeken als gij, wanneer hij hoop had er verlossing door te krijgen en duizendmaal ernstiger dan u en hij zou desondanks toch een duivel zijn, zoals hij nu is. Is uw geroep meer waard gehoord te worden dan Gods

roepen tot u? Of is God meer verplicht te letten op wat u tot Hem zegt, dan u verplicht zijt om op Zijn geboden, Zijn raad en Zijn nodigheden te letten? Wat kan er dan rechtvaardiger zijn dan Spr. 1 : 24-28: „Omdat Ik geroepen heb en u geweigerd hebt; Mijn hand uitgestrekt heb en daar niemand was, die opmerkte en u al Mijn raad verworpen en Mijn bestraffing niet gewild hebt, zo zal Ik ook in ulieder verderf lachen, Ik zal spotten, wanneer uw vrees komt. Wanneer uw vreze komt gelijk een verwoesting en uw verderf aankomt als een wervelwind; wanneer u benauwdheid en angst overkomt. Dan zullen zij tot Mij roepen, maar Ik zal niet antwoorden; zij zullen Mij vroeg zoeken, maar zij zullen Mij niet vinden.”

f. Hebt ge u niet aangemoedigd in het zondigen tegen God zelf met de aanmatigende gedachte, dat God u wel genade zou bewijzen, als u ze zou gaan zoeken?

En mag God u dan niet rechtvaardig die genade weigeren? u hebt uzelf geveleid, dat God, als u zo deed, u toch wel genade zou willen bewijzen, wanneer het u gelegen kwam om Hem daarom te smeken. Hoe rechtvaardig zou het daarom zijn, als God zo'n goddeloze veronderstelling ontzenuwde? Die hoop op toekomstige vergeving was het, dat u de Majesteit des hemels zo verschrikkelijk durfde te beledigen, en zijt u nu zo dwaas om te denken dat God verplicht is die hoop niet te beschamen? Als een zondaar zich aanmoedigt het verborgen gebed na te laten; aan zijn lusten te voldoen; een vreselijk ijdel leven te leiden; God tegen te staan en Hem in Zijn aangezicht te slaan en tevens bij zichzelf denkt: „Al doe ik dat, God zal mij niet veroordelen. Hij is een genadig God en als ik later Zijn genade zoek, zal Hij ze mij wel geven,” moet God dan hardvochtig genoemd worden, als Hij dan niet doen wil overeenkomstig de trotse gedachten van zulk een zondaar? Zou God juist niet onrechtvaardig zijn, als Hij aan een zondaar, die, als het hem zo eens uitkomt, genade wil zoeken, genade te schenken?

Dan zou Hij geen vrijheid meer hebben om Zijn eigen eer en majesteit te handhaven, maar Hij zou Zichzelf bloot moeten stellen aan allerlei beledigingen en over moeten geven aan het misbruik, dat dié mensen van Zijn lankmoedigheid maken, die Hem ongehoorzaam zijn, Hem verachten en onteren, zoveel zij kunnen en die, als zij daarmee ophouden, menen dat Hij verplicht zou zijn hun op hun roepen genade te geven. Dan zou ook Zijn barmhartigheid en vergevende genade niet meer in Zijn eigen macht en tot Zijn eigen beschikking staan. Hij zou dan deze stoute en vuile verachters van Zijne Majesteit moeten aannemen, als het hun past Hem dat te vragen en Hij zou dan al hun zonden moeten vergeven, en dat niet alleen, maar Hij zou ze ook tot Zijn kinderen moeten aannemen en hun eeuwige heerlijkheid schenken. Welke geringe, lage en vreemde gedachten hebben zulke mensen, die zo over Hem denken, toch van God. Bedenk, dat u God des te meer beledigd hebt en een erger vijand van Hem geweest zijt, omdat u voortging in de zonde met de gedachte, dat Hij een barmhartig God is. Zo hebt u de deugd van Gods barmhartigheid misbruikt en hoe rechtvaardig is het daarom, dat u nooit enig voordeel van deze deugd zou ontvangen.

Er is iets afschuwelijks in het zondigen tegen de barmhartigheid Gods, méér dan tegen Zijn andere deugden. Te zondigen tegen God, omdat Hij oneindig goed en genadig is, is zulk een lage ondankbaarheid, dat zulks meer dan alle andere dingen de goddeloosheid in haar afschuwelijke kleuren openbaart.

Zijn barmhartigheid behoorde ons in te winnen en te verplichten Hem te vrezen, maar om in plaats daarvan des te meer tegen Hem te zondigen, heeft iets onuitsprekelijk kwaads in zich, vermeerderd op zonderlinge wijze de schuld en ontsteekt Zijn toorn, zoals Romeinen 2 : 4-5 zegt: „Of veracht u de rijkdom van Zijn goedertierenheid en verdraagzaamheid en lankmoedigheid, niet wetende, dat de goedertierenheid Gods u

tot bekering leidt? Maar naar uw hardheid en onbekeerlijk hart vergadert u uzelf toorn als een schat in de dag des toorns en der openbaring van het rechtvaardig oordeel Gods."

Hoe groter de barmhartigheid Gods is, des te meer behoorde u Hem lief te hebben en tot Zijn eer te leven. Maar het was bij u net andersom. De overweging van de barmhartigheden Gods, die zo oneindig groot zijn, moedigen u aan om te zondigen. U hoorde, dat de barmhartigheid Gods grenzeloos is, dat ze genoegzaam is om de grootste zondaar te vergeven en u hebt het vanwege dit feit gewaagd in grote zonden voort te gaan. Hoewel dit zeer beledigend voor God was; ofschoon u hoorde, dat God de zonde oneindig haat en dat zulke praktijken die u erop nahield, ten uiterste tegen Zijn natuur, wil en heerlijkheid ingingen, maakte dit u niet ongerust. U hoorde, dat Hij een zeer barmhartig God is en genade genoeg had om u te vergeven en daarom gaf u er niet om, dat uw zonden zeer tergend voor Hem waren.

Hoe lang zijn sommigen van u doorgestaan in de zonde en aan welke grote zonden hebben sommigen van u zich schuldig gemaakt onder die vermetele gedachte.

Uw eigen consciëntie kan er getuigenis van geven, dat die gedachte u deed weigeren naar Gods roepstem te horen. Hoe rechtvaardig zou het dan zijn, indien God in Zijn toorn zwoer, dat Zijn oneindige barmhartigheid u nooit enig goed zal doen.

Uw ondankbaarheid is des te groter geweest, niet alleen omdat u de deugd van Gods barmhartigheid hebt misbruikt door er aanmoediging uit te trekken om in de zonde door te gaan, maar u hebt u tevens ook ingebeeld, dat God in het bijzonder genade wilde bewijzen. Zijn barmhartigheid had u juist moeten dwingen tot de liefde Gods. U moedigde u in de zonde aan, omdat Christus in de wereld kwam en stierf om zondaren zalig te maken. Dat is uw dank jegens Christus, die zulk een smartelijke dood voor Zijn vijanden heeft ondergaan.

Nu, hoe rechtvaardig zou God kunnen weigeren dat u er voordeel van krijgt, dat Zijn Zoon Zijn leven aflegde. U wilde de genoegens van de zonde nog langer genieten en u verharden, omdat de genade Gods oneindig is en omdat het nooit te laat is, als u ze later zou zoeken. Nu hoe rechtvaardig mag God u hierin teleurstellen en het zo schikken, dat het te laat zal zijn.

g. Hoe zijn sommigen van u opgestaan tegen God en hebt Hem in uw gemoed tegengestaan in Zijn soevereine beschikkingen. Hoe rechtvaardig zou God u daarom ook mogen tegenstaan. U wilde u nooit aan God onderwerpen en erkennen, dat Hij alleen de wereld regeert tot Zijn eigen heerlijkheid en volgens Zijn eigen wijsheid. Gij, een arme worm, een potscherf, een gebroken aarden vat, hebt het gewaagd met God te twister» Jes. 45 : 9: „Wee dien, die met Zijn Formeerder twist, gelijk een potscherf met aarden potscherven. Zal ook het leem tot zijn formeerder zeggen: „Wat maakt ge?" En u hebt het gewaagd dat te doen. Rom. 9 : 20: „Wie zijt gij, o mens, die tegen God antwoordt?"

Maar u hebt gedacht, dat u er groot genoeg voor waart en u hebt God rekenschap afgevraagd, waarom Hij zo en zo handelde. U hebt tot Jehovah gezegd: „Wat doet Gij?"

Als ge u uit vrees weerhouden hebt uw tegenstand en vijandschap des harten tegen God openlijk uit te spreken, is het toch in u geweest. U hebt een slangenhart in u gehad en uw venijn tegen God uitgespuwd. Het is goed, als u dit niet met de daad gedaan hebt door godslasterlijke gedachten en boze opstand in uw hart toe te laten, nochtans bleek de boze gesteldheid van uw hart, doordat ge u ongeduldig en gemelijk gedroeg.

Nu, als u ziet, dat u God zo hebt tegengestaan, hoe rechtvaardig is het dan, dat God u tegenkomt. Of denkt ge, dat de vrijheid om tegen God op te staan uw uitzonderlijk voorrecht is, zodat u wel een vijand van God mag zijn, maar dat God in geen geval uw vijand mag worden; dat Hij niettegenstaande dit alles toch onder de verplichting staat u te helpen en door Zijn bloed u zalig te maken en Zijn zegeningen te geven?

Hoe vaak is uw oog boos geweest, omdat God voor anderen goed was en aan anderen genade bewees, terwijl u zelf in diezelfde tijd voorgaf God met ernst om medelijden en hulp voor uzelf te zoeken? Ja zelfs, terwijl u probeerde om iets naar voren te brengen, waardoor u uzelf bij God zou kunnen aanbevelen. Kunt u zulk een hart hebben en u zo gedragen hebben en dan nog menen, dat God u om enige andere reden dan alleen Zijn soevereine genade in gunst moet aanzien!

II. Zoudt u ooit door God verworpen worden, dan zou dat rechtvaardig zijn vanwege uw gedrag en houding tegenover Jezus Christus.

God zou reeds rechtvaardig gebleven zijn, als Hij u voor eeuwig verworpen had zonder u ooit een Zaligmaker aangeboden te hebben. Maar God heeft dat niet gedaan. Hij heeft een Zaligmaker voor zondaren gegeven en Hem, Zijn eigen Zoon Jezus Christus, die de enige Zaligmaker van zondaren is, u aangeboden. Allen, die niet voor eeuwig verworpen worden, worden door Hem zalig gemaakt. God biedt de mens door Hem zaligheid aan en Hij heeft ons beloofd, dat wij, als we tot Hem komen, niet uitgeworpen zullen worden.

Maar u behandelt en hebt de Zaligmaker zo behandeld, dat het met uw gedrag zou overeenstemmen, als God u voor eeuwig zou verwerpen.

Ge verwerpt Christus en wil Hem als uw Zaligmaker niet hebben. Als God u een Zaligmaker, die u verlossen wil van de verdiende straf, aanbiedt en u wilt Hem niet aannemen, dan is het zeker rechtvaardig, als u zonder een Zaligmaker zoudt heengaan. Of is God verplicht een andere Zaligmaker te geven, omdat u deze Zaligmaker niet wilt hebben?

Hij heeft een oneindig heerlijk Persoon, Zijn eniggeboren Zoon gegeven, om een offerande voor de zonde te zijn en bracht daardoor verlossing teweeg. Deze Zaligmaker wordt u aangeboden. Als u nu weigert Hem aan te nemen, is God dan onrechtvaardig, als Hij u niet zalig maakt? Is Hij verplicht u zalig te maken in een weg of op een wijze, die u zelf kiest, omdat de weg en de wijze, die God verkozen heeft, u niet bevalt?

Ik ben mij bewust, dat nu velen in deze vergadering hiertegen protesteren. Ze zeggen nu bij zichzelf: „Ik zie niet in dat ik Christus als mijn Zaligmaker niet wil hebben. Ik zou er de hele wereld voor willen geven, indien Hij mijn Zaligmaker werd. Hoe is het mogelijk, dat ik niet gewillig zou zijn Christus als mijn Zaligmaker te hebben, daar ik juist hiernaar zoek, hierom bidt en worstel, als gold het mijn leven.

Daarom zou ik willen trachten u te overtuigen dat ge u in deze zaak ten zeerste vergist. Ik wil:

- 1e. De gronden en redenen van uw vergissing aanwijzen.
- 2e. U aantonen, dat u Jezus Christus hebt verworpen en nog verwerpt.

1e. Opdat u de verkeerde en zwakke gronden van uw vergissing moogt zien, overweegt dan:

- a. Dat er een groot verschil is tussen een gewilligheid om niet verdoemd te worden en een gewilligheid om Christus als uw Zaligmaker aan te nemen.

De eerste gewilligheid om niet verloren te gaan, hebt u ongetwijfeld. Niemand veronderstelt, dat u graag in een eeuwige ellende wilt komen en dus zijt u stellig gewillig om van een eeuwige ellende bevrijd te worden. Maar dit is geheel iets anders dan gewillig te zijn om tot Christus te komen. Gewoonlijk verwarren zeer velen deze twee zaken. U kunt de verlossing beminnen en de Verlosser haten. U spreekt over gewilligheid, maar bedenk eens, wat het voorwerp van uw gewilligheid is? Dat is niet Christus. De weg der verlossing door Hem is helemaal niet het voorwerp van uw gewilligheid, maar die richt zich geheel op de vraag, hoe u aan de eeuwige ellende zult ontkomen. De neiging van uw wil gaat niet verder dan het eigen Ik. Ze richt zich niet op Christus, ook bereikt ze Hem niet. U wilt niet ellendig zijn, d.w.z. U bemint uzelf en daar eindigt uw wil en keuze. Dus is het slechts een ijdel voorwendsel en een misleiding om te zeggen, dat u gewillig zijt om Christus aan te nemen.

b. Er is zeker een zeer groot verschil tussen een gedwongen meegaandheid en een vrije gewilligheid.

Dwang en vrijwilligheid kunnen niet samengaan. Welnu, die gewilligheid, waardoor u denkt Christus tot een Zaligmaker te willen hebben, is enkel iets gedwongens. Uw hart gaat niet van zichzelf uit naar Christus, maar u wordt gedrongen en gedreven een aandeel aan Hem te zoeken. Christus heeft helemaal geen plaats in uw hart, het verenigt zich niet met Hem.

Deze gedwongen gewilligheid is niet hetgeen Christus bij u zoekt. Hij zoekt een vrijwillig volk, Ps. 110 : 3: „Uw volk zal zeer gewillig zijn op de dag van Uw heirkraft." Hij wil niet, dat u Hem zou aannemen tegen uw wil, maar geheel vrijwillig. Hij zoekt een vrijwillig onthaal in uw hart en keuze.

Weigert u Christus zo te ontvangen, hoe rechtvaardig is het dan, dat Christus zou weigeren u te ontvangen. Hoe redelijk zijn Christus' voorwaarden. Hij biedt aan allen zalig te maken, die gewillig zijn Hem als hun Zaligmaker aan te nemen. Wie kan met reden verwachten, dat Christus Zich met geweld tot Zaligmaker van iemand wil maken?

Of wat kan er redelijker zijn dan dat allen, die door Christus verlost willen worden, Hem hartelijk en vrijwillig ontvangen? Het zou zeker een oneer voor Christus zijn Zich op minder voorwaarden aan te bieden.

2e. Ik zal u aantonen, dat u niet gewillig zijt Christus tot uw Zaligmaker aan te nemen. Ik vraag u:

a. Hoe is het mogelijk, dat u Christus als uw Zaligmaker zou willen hebben om de verdiende straf te ontgaan, terwijl u niet gevoelt en erkent die straf verdiend te hebben? Als u Christus als Zaligmaker waarlijk wilt hebben, moet u Hem nodig hebben om uw schuld te verzoenen. Daartoe kwam Hij in de wereld om Zichzelf te offeren tot een verzoening voor de straf, die de Zijnen verdienden. Maar hoe kunt u Christus als een Zaligmaker nodig hebben om de hel te ontgaan, terwijl u niet gevoelt de hel verdiend te hebben? Als u werkelijk de hel niet verdiend hebt, dan is het aanbod van een voldoening voor zulk een verdienste zelfs bedrog voor u. Als u zulk een schuld niet hebt, dan is het aanbod van een voldoening aan die schuld voor u een belediging, want zulk een aanbod wijst dan een schuld bij u aan, die u niet hebt.

Nu, daarom kan een mens, die niet overtuigd is van zijn schuld, onmogelijk gewillig zijn om zulk een aanbod aan te nemen. Immers, hij is evenmin gewillig de schuld te erkennen, die dat aanbod veronderstelt. Een mens, die niet overtuigd is, dat hij zo'n vreselijke straf verdiend heeft, onderwerpt zich niet gewillig aan de

beschuldiging. Denkt hij wel, dat hij gewillig is, dan is dat een gedwongen, geveinsde zaak, want in zijn hart gevoelt hij zich beledigd. Daarom kan hij ook Christus niet gewillig aannemen als zijn Zaligmaker, want Hem als zodanig aan te nemen sluit een erkenning van de verdiende straf in. Een mens kan wel gewillig zijn van een onverdiende straf verlost te worden. Hij kan liever willen die niet te ondergaan dan die te moeten ondergaan. Maar een mens kan niet gewillig zijn iemand uit Gods handen aan te nemen als Zaligmaker, die hem van de verdiende straf verlost, als hij denkt die straf niet verdiend te hebben. Zo iemand kan de weg der verlossing door Christus niet beminnen, want als hij denkt, dat hij de hel niet verdiend heeft, dan zal hij denken, dat God verplicht is hem buiten de hel te houden en dan is de bevrijding van de hel voor hem geen vrije genade. Iemand, die door een koning ter dood is veroordeeld en meent die straf niet verdiend te hebben, vindt het geen genade, als hij gratie krijgt. Immers, omdat hij zich onschuldig oordeelt, meent hij er recht op te hebben van de straf ontheven te worden. Het is dus duidelijk, dat u Christus als uw Zaligmaker niet gewillig wilt aannemen, omdat u nooit uw eigen zondigheid gevoelde en nooit zo van uw grote schuld voor Gods aangezicht overtuigd waart, dat u erkende rechtvaardig de hel verdiend te hebben. U waart nooit overtuigd, dat u alle gunst verbeurd hebt, in Gods handen ligt en tot Zijn soevereine en vrijwillige beschikking staat om óf zalig gemaakt te worden óf om verloren te gaan, juist zoals het Hem behaagt. U waart nooit overtuigd van de soevereiniteit Gods. Daarom zijn er zoveel tegenwerpingen tegen Gods rechtvaardigheid in het straffen van de erfzonde en tegen Gods besluiten in het betonen van genade aan anderen, en dergelijke meer.

b. Dat u niet oprecht gewillig zijt Christus als uw Zaligmaker aan te nemen, blijkt ook uit het volgende:

U bent er nooit van overtuigd geweest, dat Hij in alles genoegzaam is om uw verlossing uit te werken. U had nooit een gezicht en gevoel van die uitnemendheid en waarde in Christus, die aan Zijn bloed en aan Zijn voorspraak en tussentreden bij God zoveel kracht gaf, dat ze genoegzaam zijn om uiterst schuldige schepselen, die God ten hoogste getergd hebben en zich aan Zijn vreselijke toorn blootgesteld hebben, te verlossen. Te zeggen, dat dit waar is, of anderen toe te stemmen, dat het zo is, is heel iets anders dan er werkelijk van overtuigd te zijn en het waarlijk in uw hart te gevoelen.

De algenoegzaamheid van Christus hangt af, of liever, bestaat in Zijn uitnemendheid. Omdat Hij zulk een uitnemend Persoon is, daarom is Zijn bloed van genoegzame waarde om de zonde te verzoenen; daarom ook vermag Zijn voorspraak alles; daarom ook is God geheel voldaan met Zijn gehoorzaamheid. Maar daarom ook kunnen zij, die nooit enig geestelijk gevoel of gezicht van Christus' uitnemendheid hadden, niet alles zien in Zijn algenoegzaamheid.

Dat zondaars niet overtuigd zijn, dat Christus genoegzaam is voor het werk, dat Hij heeft ondernomen, blijkt het duidelijkst, als zij onder grote overtuigingen van hun zonde en van het gevaar van Gods toorn verkeren.

Al dachten ze misschien daarvoor, dat Christus algenoegzaam is, (want dat is gemakkelijk te erkennen in een tijd, dat men geen gevaar ziet), toch wanneer ze hun schuld en Gods toorn werkelijk gaan gevoelen, koesteren zij zeer ontmoedigende gedachten! Ze zijn geneigd wanhopig te worden, alsof er geen hulp of hoop ware voor zulke goddeloze schepselen, als zij zijn!

De reden hiervan is, dat ze geen andere weg zien, waarin Gods majesteit gehandhaafd kan worden dan alleen door eeuwig verloren te gaan! Het bloed van Christus betekent niets voor hen. Het ontlast hun wanhopig hart niet en dit komt,

omdat ze niet overtuigd zijn, dat Christus een algenoegzame Zaligmaker voor hen kan zijn. En zolang zij daarvan niet overtuigd zijn, kunnen ze onmogelijk gewillig zijn om Hem als hun Middelaar en Zaligmaker aan te nemen. Niemand, die in doodsgevaar verkeert, is gewillig om naar een schuilplaats te vluchten, die ongenoegzaam is om hem te redden en te beschermen. Niemand waagt zich op de oceaan in een schip, waarvan hij vermoedt, dat het lek is en zinken zal, eer de reis ten einde is.

c. Ook blijkt uw onwil om Christus als Zaligmaker aan te nemen uit het feit, dat ge, vanwege de lage en geringe gedachten die u van Hem hebt, Zijn getrouwheid ten zeerste wantrouwt.

Eén, die het onderneemt zielen zalig te maken, moet noodzakelijk getrouw zijn, anders is nog alles verloren. u bent echter niet overtuigd van Christus' getrouwheid. Dit blijkt vooral, wanneer u uw schuld en Gods toorn zeer gevoelt. U gelooft dan niet, dat Christus u wil aannemen, of dat Hij gereed staat u te ontvangen, als u tot Hem zou vluchten! Hoezeer Christus u ook nodigt tot Hem te komen en hoe volkomen Hij ook verklaart, dat Hij u niet zal uitwerpen, Joh. 6 : 37: „Die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen". Welnu, niemand is gewillig zijn eeuwig welzijn in de harten van een ontrouw persoon toe te vertrouwen, of aan iemand, wiens trouw hij verdenkt.

d. u bent niet gewillig om verlost te worden in die weg, die Christus daarin houdt. Dit blijkt hieruit, dat u niet erkennen en aanvaarden wilt, dat uw eigen goedheid geen enkele waarde heeft in de weg der verlossing door Christus. In Zijn weg wordt 's mensen eigen goedheid niet geteld. Maar u hecht grote waarde aan uw goedheid en aan uzelf.

Ook aan uw gebeden en godsdienstige werken. Hoeveel waarde hecht u daar niet aan, als u erop terugziet. U acht uzelf uitnemender dan vele anderen en verwacht, dat ook God rekening zal, ja moet houden met al wat u gedaan hebt en doet. Een mens, die trots is op zijn rijke bezit, op zijn grote bekwaamheden, op zijn eervolle staat, kan onmogelijk verdragen, nog minder hartelijk goedkeuren, dat anderen dit alles verachten.

Zo blijkt uit dit alles, dat u Christus weigert aan te nemen als uw Zaligmaker in Zijn weg. Waarom beschuldigt u Hem dan, dat Hij u niet zalig maakt? Christus heeft Zich menigmaal aan u aangeboden om uw Zaligmaker te worden. Hij blijft Zich nog steeds aanbieden, u blijft Hem verwerpen en toch klaagt u er over, dat Hij u niet verlost. Zo zonderling onredelijk en in tegenspraak met zichzelf zijn zondaren jegens het evangelie.

Maar ik verwacht, dat velen van u nog tegenwerpingen maken, zoals:

Als ik niet gewillig ben Christus als mijn Zaligmaker aan te nemen, kan ik mezelf niet gewillig maken.

Hiertegen antwoord ik door op twee zaken te wijzen, die zeer duidelijk voor zichzelf spreken.

I. Dat u Christus door eigen kracht of uit uzelf niet „kunt" aannemen, is geen verontschuldiging.

Als u zoudt „willen" en dan ontdekt, dat u niet „kunt", dan zou uw onmacht u enigszins kunnen verontschuldigen. Dan lag het gebrek niet in uw „wil", maar alleen in uw „kunnen". Maar zolang u niet „wilt" is het geen verontschuldiging, dat u niet „kunt".

Als u niet „wilt", dan baat het ook niets, al zoudt u kunnen — uw „niet willen" verhindert u dan om uw „kunnen" ten uitvoer te brengen.

Als u niet gewillig zijt om Christus aan te nemen, volgt daaruit en ligt daarin opgesloten, dat u ook geen oprechte gewilligheid hebt om gewillig te zijn of te worden, omdat de wil altijd noodzakelijk zijn eigen daden goedkeurt en daarin rust. Het tegengestelde te veronderstellen zou betekenen, dat een mens het tegengestelde wil van wat hij zelf wil. Als u niet gewillig zijt om tot Christus te komen en u uzelf niet gewillig kunt maken, dan hebt u dus ook geen oprechte begeerte om gewillig te zijn en daarom is het hoogst rechtvaardig, dat u zonder Hem verloren gaat.

U kunt u in 't geheel niet verontschuldigen, want u kunt zeggen wat u wilt over uw onmacht, de zetel of kern van uw schuld ligt in uw verdorven wil, die een vijand van de Zaligmaker is.

Het is tevergeefs, dat u over uw onmacht spreekt, zolang het u aan oprechte gewilligheid ontbreekt. Stel dat een mens u zou haten en u daarom in het aangezicht zou slaan en hij zou tegen u zeggen: Ik kan er niets aan doen dat ik u sla, want ik haat u. Zoudt u dat als een verontschuldiging aannemen? Zou uw verontwaardiging eerder niet groter worden?

III. Als u zou willen, indien u kon, is dat geen verontschuldiging, tenzij uw gewilligheid om gewillig te worden „oprecht" is. Hetgeen geveinsd is en niet uit het hart komt, maar enkel gedwongen is, moet geheel verworpen worden. Dat is de overweging niet waard. Het gezonde verstand leert, dat hetgeen niet van harte, maar huichelachtig is, inderdaad niets is. Het is slechts een vertoning van hetgeen niet aanwezig is. Maar als u al wat niet vrijwillig is terzijde stelt, ware gewilligheid noemt, bezie dan eens hoe het staat en of u niet alle verontschuldiging ontnomen wordt, dat ge u tegen het Evangelie verzet.

U zegt, dat u uzelf gewillig zou maken het aan te nemen, als u zoudt kunnen, maar het is niet uit enig goed beginsel, dat u zoudt willen. Het is niet uit enige vrije neiging of uit ware hoogachting voor Christus. Ook niet uit enige liefde tot uw plicht of uit een geest van gehoorzaamheid. Het is niet onder invloed van enige wezenlijke hoogachting of neiging in uw hart naar iets goeds.

Hetzelfde beginsel woont in het hart der duivelen en zou hen in dezelfde omstandigheden dezelfde soort gewilligheid doen hebben, als u hebt. Er kan daarom geen goedheid in dat soort gewilligheid om tot Christus te komen zijn en daarom kan het ook geen verontschuldiging zijn.

Daarom verspillen de zondaars hun tijd door dat dwaze redeneren, die dwaze tegenwerpingen en verontschuldigen. Zulke tegenwerpingen zijn tevergeefs, u blijft rechtvaardig veroordeeld, de schuld ligt aan uw deur. Al bedekt ge u met vijgenbladeren zolang u kunt, uw naaktheid zal toch openbaar komen. U blijft gewillig en goddeloos Jezus Christus verwerpen en wil Hem als uw Zaligmaker niet hebben. Daarom is het dwaze waanzin Christus van onrechtvaardigheid te beschuldigen, omdat Hij u niet zalig maakt.

Hier hebt u de zonde van ongeloof en de schuld van de zonde ligt op u. Het was reeds rechtvaardig als u voor eeuwig verworpen werd wegens uw gedrag jegens God. Maar God heeft bovendien u Zijn eigen dierbare Zoon aangeboden om u van de eeuwige ellende te verlossen en om u daarbij ook eeuwig zalig te maken in de genieting van Zichzelf en ook Hem hebt u niet aangenomen en u blijft nog steeds Zijn aanbod weigeren. Wat kunt u nu nog inbrengen tot uw verontschuldiging, als u voor eeuwig omkomt?

Hier blijkt Gods rechtvaardigheid in uw ondergang in twee opzichten:

a. Het komt overvloediger en duidelijker openbaar, dat het rechtvaardig is, indien u verloren zoudt gaan. Rechtvaardigheid blijkt nooit zo duidelijk dan nadat barmhartigheid en genade geweigerd en misbruikt is. In de veroordeling van een zondaar blijkt de rechtvaardigheid nog duidelijker na een moedwillige verwerping van de aangeboden zaligheid. Als een beledigd koning aan een misdadiger vrijwillig gratie verleent en deze weigert ze aan te nemen, is het dan niet hoogst rechtvaardig, dat hij terechtgesteld wordt?

b. Gods rechtvaardigheid zal blijken in uw „grotere" verwoesting. Behalve de schuld, die u reeds hebt, al was u nooit een Zaligmaker aangeboden, voegt u er nog deze schuld bij, dat u op hoogst ondankbare wijze de aangeboden verlossing hebt geweigerd en nog weigert. Hoe kan er een lager en vuiler behandeling van God zijn, als gij, die onder Zijn rechtvaardig oordeel ligt om eeuwig verloren te zullen gaan en dat elk ogenblik uitgevoerd kan worden, uit afkeer en vijandschap tegen God Hem afwijst, als Hij genadig Zijn eigen Zoon zendt, die op de deur van uw hart klopt om u vergeving en eeuwige zaligheid te schenken. Deze laatste dwaling is groter dan de eerste. Ze is afschuwelijker dan al uw vorige opstand en zal daarom rechtvaardiger en vreselijker toorn over u brengen.

De afschuwelijke ondankbaarheid in deze zonde nl. het verwerpen van de Zaligmaker blijkt bijzonder uit deze twee zaken:

1e. Uit de grootheid van de aangeboden weldaden. Die zijn: Een verlossing van de diepste verdorvenheid en goddeloosheid van hart en leven en een verlossing van een eeuwige ellende. Ook blijkt het afschuwelijke van deze zonde uit de grootheid en heerlijkheid van de verworven en aangeboden erfenis, Hebr. 2:3: „Hoe zullen wij ontvlieden, als we op zulk een grote zaligheid geen acht geven?"

2e. Uit de wonderlijke weg, waarin deze weldaden verworven en aangeboden worden. Dat God, toen ons geval zó beklagenswaardig was, dat een gewoon schepsel ons niet kon helpen, hulp zou bestellen bij Zijn eigen Zoon - dat Zijn Zoon dit zou ondernemen voor ons - in de wereld zou komen - onze natuur zou aannemen - een vernederd leven zou leiden - een vervloekte dood zou sterven en voor vijanden zulke smarten en verachting zou ondergaan - hoe wonderlijk is dit! En welke tong of pen kan de ondankbaarheid, de laagheid en verdorvenheid beschrijven, als een verloren zondaar, die in de grootste noodzakelijkheid verkeert om verlost te worden, die verlossing verwerpt, nadat ze op zulk een wijze verworven is! Dat zulk een heerlijk Persoon zo behandeld zou worden, als Hij met zulk een genadige opdracht komt! Dat Hij zo lang Zich aanbood ,riep en nodigde en dat zonder gehoor te vinden!

U zou zeker rechtvaardig in de hel geworpen kunnen worden, zonder dat u ooit meer een Zaligmaker aangeboden zou worden, ja in het diepst van de hel.

Hierin bent u erger dan de duivelen, want zij hebben nooit het aanbod van zulk een heerlijke genade verworpen, want hun werd na hun val nooit meer enige barmhartigheid aangeboden.

Dit zal het onderscheidend oordeel zijn over hen, die niet alleen tegen de wet, maar ook tegen het evangelie zondigen. Joh. 3 : 18: „Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alreeds veroordeeld, dewijl hij niet geloofd heeft in de Naam des eniggeboren Zoon van God".

Dat uitwendige vleien van Christus in uw gedrag - die schijnbare eerbied, die u jegens Hem in uw bidden, uw gesprekken en gebaren toont, bewijzen alleen maar, dat u in uw hart geen hoogachting voor Hem hebt. U kunt veel van die zogenaamde eerbied openbaren. Wacht u er echter voor, want Judas verraadde de Zoon des mensen met

een kus en die spotters, die de knie voor hem bogen, spuwden Hem tegelijkertijd in Zijn aangezicht.

III. Als God u voor eeuwig zou verwerpen, zou dat rechtvaardig zijn, als u bedenkt, hoe u anderen behandeld hebt.

Hij zou dan nauwkeurig met u handelen, zoals u met uw naaste gehandeld hebt, die dezelfde menselijke natuur hebben en in dezelfde omstandigheden leven als u en die u behoorde lief te hebben als uzelf. Dit blijkt bijzonder uit twee zaken:

1e. Velen van u hebben zich in hun gemoed verzet tegen de verlossing van anderen.

Natuurlijke mensen openbaren op verscheidene manieren hun tegenstand tegen de verlossing der zielen. Soms komt die voort uit een geest van afgunst en vrees, dat hun metgezellen, hun kennissen en gelijken, genade zullen verkrijgen en dus onuitsprekelijk veel gelukkiger zullen worden dan zij.

Dit openbaart zich door hun wrevel, als zij horen, wat anderen tot hun hoop verkregen hebben. Het blijkt, wanneer ze daarom afgunstig worden op die gelukkigen, wanneer ze hen daarom te meer haten, een tegenzin krijgen in wat ze zeggen, hun gezelschap vermijden, naar hun godsdienstige gesprekken niet willen luisteren en nog erger, niet door hen gewaarschuwd en geraden willen worden. Het blijkt vaak daaruit, dat zij het goede van hen niet willen geloven, dat ze moeilijk willen erkennen, dat aan zulken barmhartigheid bewezen is en dat ze naar de bewijzen daarvan niet willen luisteren.

De duivel haatte het Jobs oprechtheid te erkennen.

Soms komt in natuurlijke mensen veel van de geest des duivels openbaar. Zij maken de godsvrucht van anderen bespottelijk. Zij betwisten de grond van hun hoop en verwachting, zoals de vijanden van de Joden deden, toen deze de muren van Jeruzalem bouwden. „En Tobia, de Ammoniet, was bij hem en zeide: „Al is het, dat zij bouwen, zo er een vos opkwam, hij zou hun stenen muur wel verscheuren".

Velen zijn er ook heden, die hetzelfde doen als Sanballat en Tobia; die dezelfde geestesgesteldheid hebben.

Er was altijd en er zal altijd zijn: Vijandschap tussen het zaad der slang en het zaad van de vrouw. Dit bleek in Kaïn, die zijn broeder haatte, omdat Abels offer door God aangenomen werd en niet het zijne; en het blijkt nog steeds in deze tijd en in dit land. Velen zijn als de oudste broeder, die het niet kon verdragen, dat de verloren zoon bij zijn terugkeer met zoveel liefde en vreugde werd ontvangen en zo goed werd onthaald. Hij ergerde zich aan zijn broer, die terugkeerde en aan zijn vader, die hem zo verwelkomde. Zo hebt u de verlossing van anderen tegengestaan, die ze even hard nodig hadden als gij. U hebt u ertegen gesteld, dat zij van een eeuwige ellende, die zij, evenmin als gij, konden verdragen, verlost werden.

En dat doet u niet, omdat hun zaligheid u enige schade zou kunnen berokkenen, of dat hun verdoemenis u ten voordeel zou kunnen zijn. Het enige voordeel, dat u ervan denkt te hebben, is, dat het uw lage geest bevredigt, die zo op de geest des duivels gelijk is, want ook hij wil niet dat anderen zalig worden, omdat hijzelf ellendig is. Hoe rechtvaardig is het daarom, indien God Zich tegen uw verlossing zou verzetten!

Als u zo weinig liefde of barmhartigheid in u hebt, dat u uw naaste de zaligheid misgunt, terwijl de wet Gods u gebiedt hem lief te hebben als uzelf, waarom zou God dan verplicht zijn zulk een oneindige liefde en barmhartigheid aan u te bewijzen, dat Hij u zalig maakt ten koste van Zijn eigen bloed? U, die Hij in geen enkel opzicht behoeft lief te hebben, maar die duizenden malen Zijn gramschap hebt verdiend? U wilt niet, dat anderen, die u onrechtvaardig behandeld en beledigd hebben, bekeerd zullen worden en toch wilt ge, dat God tegen Wie u tienduizenden keren gezondigd hebt, u bekerende genade schenkt. U noemt Hem daarom ten onrechte hardvochtig.

U verzet u er tegen, dat God aan hen genade bewijst, van wie u denkt, dat het slechte mensen geweest zijn en die daarom geheel onwaardig zijn barmhartigheid te verkrijgen. Is dan de onwaardigheid van iemand een rechtvaardige reden, dat God hem geen genade zou bewijzen? En toch moet God horen, dat Hij onrechtvaardig is, als Hij u, niettegenstaande uw eigen onwaardigheid en de boosheid van uw hart en wandel onder Zijn alziend oog, geen genade bewijst.

U zou willen, dat God u geheel vrij genade schonk en u zoudt dan niet murmureren, of Hem iets verwijten; nochtans, als Hij barmhartigheid aan anderen bewijst, begint ge, zodra u dit hoort, Hem verwijten te maken. U begint dadelijk bij uzelf te denken hoe slecht ze zich gedragen hebben, ja, u begint zelfs hun zonden, waaraan zij zich schuldig gemaakt hebben, op te noemen en te verzwaren. U wilt wel, dat God al uw misdaden begraaft en al uw overtredingen uitdelgt, maar als Hij dat bij anderen doet, begint u al hun vorige zonden, die u maar bedenken kunt, op te rakelen.

U denkt niet veel aan uw lage en onrechtvaardige geest jegens anderen, waarmee u hun verlossing wil tegenstaan; u veroordeelt uzelf niet, u twist niet met uzelf, omdat u zo gesteld zijt. Nochtans wilt u in uw hart wel met God twisten en over Zijn handelingen murmureren, omdat u denkt, dat Hij u geen barmhartigheid wil bewijzen. Moet het bedenken van deze dingen niet voor altijd „uw mond stoppen?”

2e. Bedenk voorts eens, hoe u de verdoemenis van anderen bevordert hebt.

Velen van u hebben door hun slechte voorbeeld, door het besmetten van het gemoed van anderen, door hun zondige gesprekken, door anderen tot zonde te verleiden of hen daarin te stijven en door allerlei ander kwaad in de samenleving te bedrijven, zich eraan schuldig gemaakt, dat die anderen verloren gingen.

U hebt u daardoor aan de zijde van de zonde en de satan gesteld en hun belangen gediend; u bent daardoor mede schuldig geworden aan de zonden van anderen, hebt hun harten verhard en verwoestte daardoor hun zielen. Ongetwijfeld zitten er hier, die daardoor in grote mate het middel werden, dat anderen verloren gingen. Iemand kan inderdaad het middel zijn, dat een ander behouden wordt of verloren gaat.

Christus beschuldigt de Schriftgeleerden en Parizeen hiervan: „U sluit het Koninkrijk der hemelen voor de mensen, overmits u daar niet ingaat, noch degenen, die ingaan zouden, laat ingaan". Wij hebben geen reden te denken en het is een vreselijke gedachte dat er in deze vergadering niemand is, die niet van dag tot dag vervloekt zal worden door arme zielen, die het in de hel uitschreeuwen, omdat hij het middel geweest is of eraan medegewerkt heeft, dat zij voor eeuwig verloren gingen. Er zijn er velen, die de oorzaak zijn, dat hun eigen kinderen verloren gaan, door hun opvoeding te verwaarlozen, hun een slecht voorbeeld te geven en door hen in zondige wegen op te voeden. Ze zorgen goed voor de tijdelijke belangen van hun kinderen, maar bekommeren zich niet om hun zielen. Ze geven hun brood te eten, maar ze onthouden het brood des levens, dat hun hongerige zielen zozeer nodig hebben. En zijn er niet zulke ouders hier, die hun kinderen zo behandeld hebben en behandelen? Als hun kinderen zalig worden, hebben zij dat niet aan zulke ouders te danken, want die deden, wat tot hun ondergang had kunnen leiden.

Aangezien u om het eeuwig belang van anderen niet geeft en hun eeuwige ondergang eerder bevordert hebt, is het dan onrechtvaardig als God u aan uzelf overlaat om uw eigen ondergang uit te werken?

IV. Als God u voor eeuwig zou verwerpen, zou dit slechts te wijten zijn aan uw gedrag jegens uzelf en dat in twee opzichten:

1e. U bent zo zorgeloos omtrent uw eigen zaligheid. U hebt geweigerd uw eigen zaligheid te behartigen, terwijl God u voortdurend raad gaf en beval Hem te zoeken.

Waarom mag God dan niet weigeren uw zaligheid te behartigen, als u die zoekt? Is God verplicht zorgvuldiger te zijn omtrent uw zaligheid dan u bent omtrent uw zaligheid of omtrent Zijn eer? Is God verplicht uit liefde tot u voor u te zorgen, als u dat niet uit liefde tot uzelf of uit achting voor Zijn gezag doet?

Hoe lang en hoezeer hebt u het welzijn van uw kostbare ziel verwaarloosd door te weigeren er moeite voor te doen en uzelf te verloochenen, of uzelf enige tijd af te zonderen tot uw zaligheid, terwijl God u roept? Noch uw plicht jegens God, noch de liefde voor uw eigen ziel waren voldoende om u er toe te brengen iets voor uw eigen eeuwig welzijn te doen en verwacht u nu, dat God verplicht is grote dingen te doen en Zijn almachtige kracht aan te wenden en oneindige barmhartigheid te bewijzen tot uw zaligheid? U werd aangedrongen uw zaligheid te behartigen en dit niet uit te stellen. U hebt gehoord, dat de jeugd de beste tijd is God te zoeken en dat het, als u het uit zou stellen, zou kunnen zijn, dat God u later niet zou willen horen, maar u wilde toch niet horen, u wilde het erop wagen. Hoe rechtvaardig zou God zijn om te bepalen, dat het te laat zou zijn en u vergeefs zou laten zoeken. Men heeft u gezegd, dat het u berouwen zou, als u het uitstelde, maar u wilde niet luisteren; hoe rechtvaardig mag God u daarom reden geven het te berouwen, door u nu Zijn barmhartigheid te weigeren! Als God u op wegen ziet wandelen, die tegen Zijn geboden en eer ingaan en van u eist, dat u ze verlaat, en u zegt, dat ze uw eigen ziel verderven en u daarom raadt ze te vermijden en als u dan toch weigert, hoe rechtvaardig zou het zijn, als God hierdoor getergd zou worden en daarom ook op uw zaligheid geen acht zou geven.

2e. U hebt niet alleen uw zaligheid verwaarloosd, maar u hebt ook moedwillig paden bewandeld, die u rechtstreeks te gronde richten. U hebt op die wegen gewandeld en zulke dingen gedaan, die naar uw ondergang leiden en hebt daarin weerspanning en hardnekkig volhard.

U kunt u niet beroepen op onwetendheid. u bent altijd onderwezen en gewaarschuwd, maar u hebt volhard in uw goddeloze weg zolang, dat u het einde van uw reis bijna bereikt hebt en de poorten des doods genaderd zijt en nu gaat u aan uw gevaar en toekomstige ellende denken. Nu noemt u God hardvochtig en onrechtvaardig, dat Hij u niet verlossen wil. U hebt uzelf verwoest en dat moedwillig, tegen Gods raadgeving in. U wilde uw eigen weg gaan, zelfs tegen de overtuiging van Gods geest in en uw weg leidde tot verwoesting van uw ziel; hoe rechtvaardig is het dan, als God u aan uzelf zou overlaten. Aldus heb ik u sommige dingen voorgesteld tot uw overtuiging, die, als u niet uitermate blind, ongevoelig en weerspanning blijft, uw mond zullen stoppen en u zullen overtuigen, dat u rechtvaardig voor God veroordeeld staat en dat Hij geenszins hard met u handelt, maar rechtvaardig, als Hij naar uw gebeden niet hoort - uw tranen en kermen niet acht - uw inspanningen en pogingen niet bekroont, maar u tenslotte in de poel, die van vuur en sulfer brandt, zou werpen om daar eeuwig te blijven, dag noch nacht rust hebbend; als Hij in tegenwoordigheid van het Lam en Zijn heilige engelen Zijn rechtvaardigheid in uw ondergang verheerlijken zou.

Tegenwerping. *Maar hier kunnen velen nog een tegenwerping maken, want ik gevoel, dat het zeer moeilijk is, de mond van de zondaars te stoppen. Ze is deze: „God bewijst barmhartigheid aan anderen, die dezelfde dingen, of zelfs nog veel erger dingen, gedaan hebben dan ik”.*

Antwoord.

1e. Dat bewijst niet, dat God daarom verplicht is ook aan u barmhartigheid te bewijzen. Als God anderen genade geeft, doet Hij dat niet, omdat Hij verplicht is die

te geven; Hij had, als het Hem behaagd had, in Zijn heerlijke rechtvaardigheid die genade ook aan hen kunnen weigeren.

Als God genade schenkt aan sommigen, bewijst dat niet, dat Hij verplicht is, ze aan iedereen te schenken en als Hij het aan niemand verplicht is, dan is Hij ook niet verplicht het aan u te geven. God is niemand iets schuldig en als Hij sommigen geeft, hetgeen Hij aan hen niet schuldig is, omdat het Zijn welbehagen alleen is, verplicht Hem dat niet het ook aan anderen te geven. Uw geval verandert er niet door, of anderen genade hebben of niet. U kunt evenzeer verloren gaan, Matth. 20 : 5: „Is uw oog boos, omdat Ik goed ben?"

2e. Als deze tegenwerping gegrond was, dan zou God Zijn recht, dat Hij alleen heeft, om barmhartig te zijn, verliezen en Hij zou niet meer alleen over de genade beschikken. Immers, hetgeen waarover God niet kan beschikken naar Zijn welbehagen, is niet meer Zijn eigendom, want hetgeen iemands eigendom is staat tot zijn eigen beschikking. Daarom zou God niet meer in staat zijn aan iemand een gave te schenken, want het is onmogelijk iets te geven, hetgeen een schuld is.

Wat voor gedachten hebt u toch van God? Moet de grote God gebonden worden, zodat Hij Zijn eigen welbehagen niet kan tonen in het schenken van Zijn eigen gaven? Moet u Hem schuldig noemen, als Hij Zijn gaven aan de een geeft en ze anderen onthoudt? Mag God niet hetzelfde recht hebben, wat betreft het schenken van Zijn genade als een mens heeft over zijn geld en goederen? Komt dat, omdat God niet zo groot is en aan de mens onderworpen behoort te zijn? Als u reden hebt om één van uw naasten iets te geven, komen dan anderen u vertellen, dat u verplicht zijt ook hen iets te geven? En u wilt dat God zo zal doen bij u, alsof Hij het niet waard is even volkomen over Zijn goederen te mogen beschikken als u over de uwe. In dit geval zou God nooit iets kunnen wegschenken, omdat Hij met het Zijne dan niet meer kan doen, wat Hij wil.

En als dit zo is, waarom „bidt" u Hem dan om genade? Als God waarlijk onrechtvaardig zou handelen door anderen genade te schenken en u niet, dan is het niet de moeite waard Hem erom te „bidden", want u zoudt dan met recht het van Hem kunnen „eisen" als iets, dat Hij aan u schuldig is. En in dit geval kan niemand reden hebben om God te danken voor de geschonken verlossing, want waarom zoudt u Hem dankzeggen voor iets, waarover Hij niet kon beschikken en dat Hij, zonder onrechtvaardig te zijn, niet kon weigeren?

De grondoorzaak van deze dwaze mening is, dat de mensen geringe gedachten van God hebben en hoge gedachten van zichzelf; daarom denken ze, dat God weinig rechten heeft en zij alle rechten hebben, Matth. 20 : 15: „Of is het Mij niet geoorloofd te doen met het Mijne, wat Ik wil?"

3. God kan rechtvaardig anderen meer achten dan u, want u hebt anderen meer achting bewezen dan God. U beledigde God liever dan de mensen.

God acht anderen meer, die van nature uw gelijken zijn, maar u betoonde meer eerbied aan hen, die oneindig lager zijn dan God. U hebt goddelozen meer eerbied betoond dan God, u eerde hen meer en had hen meer lief dan Hem. Ja zelfs, u eerde de duivel meer dan God, u deed zijn wil en behartigde zijn belangen meer dan Gods wil en heerlijkheid. U koos een beetje aards bezit en een lage lust boven God en verwierp Hem. U zette uw hart op deze dingen en wierp God achter uw rug. Waarom is God dan onrechtvaardig, als het Hem behaagd anderen te verkiezen en u voorbij te gaan?

Wel, schaamt ge u, na al wat gezegd is, nu nog niet en opent u nog steeds uw mond om de besluiten Gods en andere verborgenheden, die u niet begrijpen kunt, te betwisten? Laat die besluiten zijn, wat ze zijn, dat verandert niets aan uw vrijheid. Waarom is God te beschuldigen, dat Hij de dingen besloot, temeer daar Hij niets anders besloot dan het goede? Hoe onbetamelijk zou het voor een oneindig wijs Wezen zijn, een wereld te scheppen en dan al het geschapene aan zichzelf over te laten, zonder van te voren te bepalen, hoe het daarmee verder zou gaan. En al heeft God dit te voren bepaald, dat verhindert u toch niet te doen, wat u wilt? Dit weet u en uw dagelijkse praktijk en gedrag bewijzen, dat u het weet.

En dat u nog steeds tegenspreekt, omdat er in Gods handelingen dingen zijn, die boven uw verstand gaan, is ten uiterste onredelijk. Uw eigen geweten beschuldigt u en bezwaart u daardoor. Laat de verborgen dingen voor de HEERE zijn.

Als uw naaste u over al uw plannen en daden zou veroordelen, zonder dat hij de reden en het doel daarvan begrijpt, zoudt u hem dat kwalijk nemen - vooral, als hij er kwaad van denkt en spreekt, en zoudt u dan het recht hebben om dit te doen ten opzichte van Gods verborgen Raad en handelingen? Het is tevergeefs, nutteloos en gevaarlijk om op te staan tegen een oneindig groot, heilig en rechtvaardig God. Volhardt u daarin, dan zal dat tot zijn tot uw eeuwige schaamte en verwarring.

Ik eindig met allereerst in de verdere toepassing van deze leer natuurlijke mensen te waarschuwen, dat zij deze leer niet moeten gebruiken om ontmoedigd en moedeloos te worden.

Want, hoewel het rechtvaardig in God zou zijn u voor eeuwig te verwerpen en verloren te laten gaan, zou het ook rechtvaardig zijn in God u zalig te maken in en door Christus, Die een volkomen voldoening opbracht voor alle zonden. Rom. 3 : 25 - 26: „Welke God voorgesteld heeft tot een verzoening, door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die tevoren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods; tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in deze tegenwoordige tijd, opdat Hij rechtvaardig zij, en rechtvaardigende degene, die uit het geloof van Jezus is”.

Ja, God kan zelfs door deze Middelaar niet alleen rechtvaardig, maar ook met ere, u genade bewijzen. Het bloed van Christus is zo kostbaar, dat het ten volle genoegzaam is om al de schuld, die u op u geladen hebt, te betalen en tevens de eer van de goddelijke Majesteit en Zijn deugden, die u door al uw vuile zonden, die wij aangewezen hebben, onteerd hebt, volkomen te handhaven.

Het was voor Christus een even grote, neen, inderdaad een veel groter zaak te sterven, dan het voor u en alle mensen geweest zou zijn om tot in alle eeuwigheid in de hel te moeten branden.

Christus is in Gods ogen zo waardig en zo uitnemend, dat God, ziende hoeveel Hij voor arme zondaars geleden heeft, gewillig is om Zich met hen te verzoenen, hoe onrein en onwaardig zij ook zijn en om hoeveel redenen Zijn straf ook rechtvaardig zou zijn.

U behoeft helemaal niet ontmoedigd te zijn om barmhartigheid te zoeken, want er is genoeg in Christus. God vergeeft gaarne en Hij vergeeft menigvuldig, anders had Hij Zijn Zoon niet gezonden en laten doden. Het zou de eer van Gods Majesteit niet betamen om zo'n zondig en vuil schepsel genade te bewijzen om iets, dat u hebt gedaan; om uw waardeloze en verachtelijke gebeden en andere vrome daden. Dit zou God onteren. Hem onwaardig zijn en het is tevergeefs het om die dingen te verwachten.

Hij wil alleen om Christus wil genadig zijn en dit, naar Zijn soeverein welbehagen, aan wie Hij wil en hoe Hij wil. U kunt Hem nooit ertoe verplichten door uw werken; doe wat u wilt, Hij zal zich daarom nooit ertoe verplicht achten. Maar als het Zijn welbehagen is, kan Hij met ere door Christus aan iedere zondaar, niemand in deze vergadering uitgesloten, barmhartigheid bewijzen.

Daarom, hier is een bemoediging voor u, nog steeds te zoeken en te wachten, niettegenstaande al uw goddeloosheid. Zo sprak Samuël tot de kinderen Israëls, toen zij verschrikt werden door de donder en de regen, die God zond en toen de schuld hen in het aangezicht staarde: „Vreest niet, u hebt al dit kwaad gedaan; doch wijkt niet van achter de HEERE af, maar dient den HEERE met uw ganse hart”.

Ik wil voorts besluiten met te wijzen op de vrijheid en het wonder van de genade Gods aan Zijn kinderen bewezen, opdat ze daaraan steeds zullen denken.

U waart ook zoals gehoord hebt, U had ook zulk een goddeloos hart, leefde ook een goddeloos leven en God had u evenzeer voor eeuwig kunnen verwerpen; maar Hij is genadig geweest. Hij openbaarde de heerlijkheid van Zijn genade in uw eeuwige verlossing.

U had God niet lief, maar Hij bewees u Zijn onuitsprekelijke liefde. U had God veracht, maar God achtte u zo in Zijn genade, dat u bent verlost door de prijs van het bloed van Zijn eigen Zoon. U wilde liever in Satans dienst blijven, maar God heeft u een mede-erfgenaam met Christus van Zijn heerlijkheid gemaakt.

U was ondankbaar voor vroegere barmhartigheden, nochtans bleef God niet alleen barmhartigheid bewijzen, maar schonk u ook nog groter barmhartigheden. U weigerde te horen, toen God riep; nochtans hoorde God u toen u riep. U misbruikte de oneindigheid van Gods genade om uzelf aan te moedigen in de zonde tegen Hem; nochtans openbaarde God de oneindigheid van die genade in Zijn handelingen met u. U verachtte Christus en hebt Hem niet geacht en nochtans is Hij uw Zaligmaker geworden. U gaf geen acht op uw eigen zaligheid, maar God gaf er wel acht op. U deed uzelf kwaad, nochtans deed God u goed. God heeft Zijn vrije genade aan u verheerlijkt en niet aan anderen, omdat Hij u uitverkoren heeft en het Hem behaagde Zijn liefde op u te zetten.

O! wat een reden is hier tot lofprijzing! Hoe wordt u geroepen de HEERE te zegenen, Die zo milddadig met u handelde en Zijn heilige Naam verheerlijkte. Wat een reden voor u om God in ootmoed te prijzen en in ootmoed voor Hem te wandelen. Ez. 16 : 63: „Opdat u het gedachtig zijt, en u schaamt en niet meer uw mond opent vanwege uw schande, wanneer Ik voor u verzoening doen zal over al hetgeen u gedaan heb, spreekt de HEERE, HEERE”. U zult nooit uw mond openen om u te beroemen of uzelf te rechtvaardigen, maar u zult des te dieper buigen voor God om Zijn barmhartigheid aan u bewezen. U hebt reden om uw mond des te overvloediger te openen om God te prijzen. Dat dit uw werk moge zijn hier en in alle eeuwigheid voor Zijn rijke, onuitsprekelijke en soevereine genade aan u bewezen en waardoor Hij en Hij alleen u van anderen onderscheidde. Amen.

2. Het einde van de goddelozen aanschouwd door de rechtvaardigen

Bedrijft vreugde over haar, gij hemel! en gij heilige apostelen, en gij profeten! want God heeft uw oordeel aan haar geoordeeld. (Eng. Vert.: *want God heeft u op haar gewroken*). Openbaring 18 : 20.

In dit hoofdstuk vinden we een zeer nauwkeurig verslag van de val van Babylon of de antichristelijke kerk en de wraak, die God op haar uitgeoefend heeft. Hier wordt uitgeroepen, "dat het grote Babylon gevallen is en een woonstede der duivelen en een bewaarplaats van alle onreine geesten en een kooi van alle onrein en hatelijk gevogelte geworden is. Haar zonden hebben tot de hemel toe gereikt. God is harer ongerechtigheden gedachtig geweest. God heeft bevolen haar te vergelden, zoals zij anderen vergolden heeft. Ja, haar dubbel te verdubbelen naar haar werken; in de drinkbeker, waarin zij geschonken heeft, haar dubbel te schenken. Zoveel als zij zichzelf verheerlijkt heeft en weelde gehad heeft, zo grote pijniging en rouw moet haar aangedaan worden. Er wordt voorts gezegd, dat haar plagen op één dag zullen komen: dood en rouw en honger. Zij zal met vuur verbrand worden, want sterk is de Heere God, die haar oordeelt."

Deze zaken hebben gedeeltelijk betrekking op de val van de antichristelijke kerk in deze wereld en gedeeltelijk op de wraak van God over haar in de toekomstige wereld. Het is niet noodzakelijk te veronderstellen, dat zulke buitengewone pijnigingen, hier genoemd, ooit de papisten of de antichristelijke kerk in deze wereld aangedaan zullen worden.

Er zal inderdaad een vreselijke en zichtbare val van deze afgodische kerk in deze wereld plaats vinden. Echter behoeven we de plagen, hier genoemd, niet buiten de wraak Gods, die Hij aan de goddeloze verdedigers en bevorderaars van het antichristendom en aan de wrede antichristelijke vervolgers in een „andere" wereld zal uitoefenen, te sluiten.

Dit blijkt uit vers 3 van het volgende hoofdstuk, waar in betrekking tot dezelfde verwoesting van de Antichrist, gezegd wordt: „Haar rook gaat op in alle eeuwigheid". In deze woorden wordt duidelijk de eeuwige straf van de antichrist aangewezen. Hij wordt hier voorgesteld als in de hel geworpen zijnde. Daar zal hij voor eeuwig blijven. Hij zal geen andere plaats hebben dan in de hel. Openb. 19 : 20 bewijst dit. „En het beest werd gegrepen en met hem de valse profeet, die de tekenen in zijn tegenwoordigheid gedaan had, door welke hij verleid had, die het merkteken van het beest ontvangen hadden en die zijn beeld aanbaden. Deze twee zijn levend geworpen in de poel des vuurs, die met sulfer brandt."

De goddeloze anti-christenen zijn alle eeuwen door naar de hel gegaan, als zij stierven en niet alleen bij de val van de Antichrist, maar dan zal de toorn van God tegen de Antichrist, waarvan verdoemenis de vrucht is, door veel opmerkelijke tekenen hier op aarde duidelijk zichtbaar gemaakt worden.

Dan zal de antichrist in de hel opgesloten worden en geen plaats meer hier op aarde hebben, net zoals van de duivel aan het begin van *Christus' duizendjarig rijk* op aarde gezegd wordt, dat hij in de bodemloze put geworpen zal worden. Openb. 20. Hij had zijn plaats reeds tevoren in die afgrond, want hij werd reeds in de hel geworpen en aan de ketenen der duisternis overgegeven, toen hij zondigde, 2 Petrus 2:4; maar nu, als

hem niet meer toegestaan wordt de volken te verleiden, zal zijn koninkrijk beperkt blijven tot de hel.

In onze tekst staat een gedeelte van hetgeen Johannes bij deze gelegenheid hoorde zeggen en in deze woorden kunnen we opmerken:

- a. Tot wie er gesproken wordt nl. tot de heilige apostelen en profeten en de overigen, die in de hemel wonen („gij hemel!"). Als God Zijn toorn zal uitgieten op de antichristelijke kerk, zullen al de inwoners des hemels met de heilige profeten en apostelen dit aanschouwen en opmerken. Niemand van hen zal dit aanschouwen als een onverschillig toeschouwer.
- b. Waartoe zij opgeroepen zullen worden, nl. zich te verheugen over Babylon, dat nu verwoest is en onder de toorn van God ligt. Hun werd verboden zich te verheugen over haar welvaart, maar wél nu ze in de vlammen ligt en zij de rook van haar pijniging in alle eeuwigheid zien opgaan.
- c. De reden, die daarvoor gegeven wordt: „Want God heeft uw oordeel aan haar geoordeeld (Eng. vert.: „heeft u op haar gewroken"). Dit betekent: God heeft rechtvaardig wraak op haar genomen, omdat ze u wreed vervolgd en uw bloed vergoten heeft. Immers de zaak wordt zo aangeduid, dat de Antichrist schuldig geweest is aan het bloed van de heilige profeten en apostelen, Hoofdstuk 16:6: „Want zij hebben het bloed der profeten en der heiligen en al dergenen, die gedood zijn op de aarde." Niet dat de Antichrist letterlijk het bloed der profeten en de apostelen heeft vergoten, maar hij heeft het bloed van hun volgelingen, die van dezelfde geest, dezelfde Kerk en hetzelfde verborgen lichaam waren, vergoten. De profeten en apostelen in de hemel zijn aan de heiligen op aarde nauw verwant en met hen verenigd. Zij leven als het ware in de ware christenen van alle eeuwen voort. Door hen te doden, bewijzen de vervolgers dat zij, als zij gekund hadden, de profeten en apostelen ook gedood zouden hebben. Ze doen het ook werkelijk in hun volgelingen zoveel als zij kunnen.

Om dezelfde reden zegt Christus van de Joden in Zijn tijd, Lukas 11 : 50: „Opdat van dit geslacht afgeëist wordt het bloed van al de profeten, dat vergoten is van de grondlegging der wereld af. Van het bloed van Abel tot het bloed van Zacharia, die gedood is tussen het altaar en het huis Gods; ja, zeg Ik u, het zal afgeëist worden van dit geslacht."

Zo wordt van Christus Zelf gezegd, dat Hij in de antichristelijke kerk gekruist is, Openb. 11:8: „En hun dode lichamen zullen liggen op de straat der grote stad, die geestelijk genoemd wordt Sodoma en Egypte, alwaar ook onze Heere gekruist is." Zo worden al de inwoners des hemels, al de heiligen van het begin der wereld en ook de engelen opgeroepen om zich over Babylon te verheugen vanwege Gods wraak, waardoor Hij hen, die door de Antichrist vervolgd werden, zal wreken, 't Is waar, ze worden niet opgeroepen om er zich over te verheugen, dat aan hun wraakzucht voldaan wordt. Zij behoren er zich alleen over te verheugen, dat ze aanschouwen, hoe God aan Zijn rechtvaardigheid voldoet en in Zijn gestrengheid jegens hun vijanden Zijn liefde en tederheid over hen openbaart.

Uit onze tekstwoorden kunnen wij leren:

Als de heiligen in de heerlijkheid zullen aanschouwen, dat God Zijn toorn zal uitgieten over de goddelozen, zal dat voor hen geen oorzaak van smart, maar van verheuging zijn.

Niet alleen zal het aanschouwen van de uitoefening van Gods toorn op de goddelozen van de antichristelijke kerk een oorzaak van verheuging voor de heiligen in

heerlijkheid zijn, maar ook, dat ze de verwoesting van dl Gods vijanden zullen zien. Of ze volgelingen van de Antichrist geweest zijn of niet, verandert de zaak niet. Alle goddelozen, die vijanden van God en van Jezus Christus geweest zijn, zullen tenslotte samen verwoest worden. Ze waren in dezelfde zaak en in hetzelfde belang verenigd, want ze behoorden allen tot Satans leger. Zij zullen ook allen samen in de dag des Oordeels staan, daar ze allen tot hetzelfde gezelschap behoren.

Zou de tekst alleen zien op de uitoefening van Gods wraak op Zijn vijanden in deze tijd, dan zal ook dat de zaak niet veranderen. Zij worden opgeroepen er zich over te verheugen, dat God Zich wreekt op Zijn en hun vijanden. En als er voor hen reeds oorzaak van vreugde is, wanneer ze de voldoening van Gods rechtvaardigheid gedeeltelijk en in haar begin in deze wereld aanschouwen, dan zullen zij zich om dezelfde reden des te meer verheugen, als zij in de toekomstige wereld zullen zien, dat God Zich volkomen aan Zijn en hun vijanden zal wreken. Immers de grond van hun vreugde is de uitoefening van Gods rechtvaardige wraak: „Verheugt u, want God heeft uw oordeel aan haar geoordeeld.”

Wij lezen dus dat:

a. *De verheerlijkte heiligen zullen aanschouwen, dat God Zich op de goddelozen wrekt.*

De Heilige Schrift leert ons duidelijk, dat de rechtvaardigen en de goddelozen in de andere wereld elkaars staat zullen zien.

Zo lezen we in Lukas 16. dat de rijke man in de hel, Abraham van verre zag en Lazarus in zijn schoot, vers 23. De goddelozen in hun ellende zullen de heiligen zien in het Koninkrijk der hemelen, Lukas 13 . 28, 29: „Aldaar zal zijn wening en knersing der tanden, wanneer u zult zien Abraham en Izak en Jakob, en al de profeten in het Koninkrijk Gods, maar ulieden buiten geworpen.”

Zo zullen de heiligen in heerlijkheid de ellende van de goddelozen onder de toorn Gods zien; Jes. 66 : 24: „En zij zullen henen uitgaan en zij zullen de dode lichamen der lieden zien, die tegen Mij overtreden hebben, want hun worm zal niet sterven en hun vuur zal niet uitgeblust worden, en zij zullen alle vlees een afgrijzing wezen.”

Zo ook Openb. 14 : 9, 10: „Indien iemand het beest aanbidt en zijn beeld, en ontvangt het merkteken aan zijn voorhoofd of aan zijn hand, die zal ook drinken uit de wijn des toorns Gods, die ongemengd ingeschonken is in de drinkbeker Zijns toorns en hij zal gepijnigd worden met vuur en sulfer voor de heilige engelen en voor het Lam.”

De heiligen worden hier niet afzonderlijk genoemd, omdat ze in het Lam of in Christus als Zijn leden inbegrepen zijn. De Kerk is de volheid van Christus. Zij wordt in 1 Kor. 12 : 12 zelfs Christus genoemd. Ook in Openb. 19 : 1, 2, 3 wordt gezegd, dat de rook van Babylons pijniging in het gezicht van de hemellingen tot in alle eeuwigheid opgaat.

In de dag des Oordeels zullen de verheerlijkte heiligen aan Christus' rechterhand de goddelozen in hun verbazing en afgrijzen aan Zijn linkerzijde zien staan. Zij zullen de Rechter het vonnis over hen horen uitspreken: Gaat weg, u vervloekten, in het eeuwige vuur, dat voor de duivel en zijn engelen bereid is.” Zij zullen aanschouwen, hoe de goddelozen weggezonden worden in de eeuwige straf.

De Heilige Schrift blijkt ons echter te leren, dat de heiligen niet alleen de ellende van de goddelozen in de Oordeelsdag zullen zien, maar dat ze ook de staat der verdoemden in de hel zullen aanschouwen. Die twee werelden van zaligheid en ellende zullen in elkaars gezicht liggen. Hoewel wij niet weten door welke middelen, noch op welke manier dit zal zijn, leidt de Heilige Schrift ons ongetwijfeld tot de gedachte, dat zij op één of andere wijze een rechtstreekse bevatting van elkaars staat

zullen hebben. De heiligen in de heerlijkheid zullen zien, hoe de goddelozen worden gepijnigd. Zij zullen aanschouwen, dat Gods bedreigingen zijn vervuld en Zijn wraak op hen uitgevoerd wordt.

b. Als de heiligen dit zullen aanschouwen, zal het geen oorzaak van smart voor hen zijn.

De ellenden der goddelozen zullen onbegrijpelijk groot zijn.

Als zij de toorn des Almachtigen, die ongemengd over hen uitgegoten wordt, moeten gaan dragen en dat zonder enige matiging en zonder medelijden, dan zal dit ongetwijfeld angst, afschuw en verbazing veroorzaken. Het zal v er boven alle lijden, dat iemand ooit in deze wereld ondergaan heeft en boven het bereik van onze woorden en gedachten uitgaan. Als God wraak nemen zal op alle goddelozen, zal Hij handelen als een almachtig God. De Heilige Schrift noemt deze wraak, Gods toorn en de gramschap van Zijn toorn. Hierdoor wordt de vreselijkheid van Zijn toorn en de grootheid van Zijn macht bekend gemaakt.

De verheerlijkte heiligen zullen dit zien en zullen zich daarvan veel meer bewust zijn dan wij nu kunnen zijn. Zij zullen de vreselijkheid van de toorn Gods en van het lijden van de verdoemden veel beter opmerken en verstaan en toch zal dit geen oorzaak van smart voor hen zijn. Zij zullen de goddelozen niet beklagen; zij zullen daarover niet verontrust of onvoldaan zijn. Integendeel, als zij dit zullen aanschouwen, zal het hun vreugde en lof verhogen. Het volgende is er een bewijs van:

Ie. Het is onbestaanbaar met die staat van volmaakte zaligheid, waarin zij verkeren, dat het zien van de toorn Gods, over de goddelozen uitgegoten, een oorzaak van smart in de heiligen zou zijn. In de heerlijkheid kan zoiets als smart niet binnenkomen om de zaligheid en vreugde der gezaligden te verminderen. Smart is in die heerlijkheid een volslagen vreemdeling. God heeft beloofd, dat Hij alle tranen van hun ogen zal afwissen en dat daar geen rouw of droefheid meer zal zijn, Openb. 21 : 4 en 7 : 17.

De heiligen in de hemel bezitten alle duigen en daarom zullen alle dingen tot hun vreugde en zaligheid bijdragen. Het Woord leert, dat de verheerlijkte heiligen alle dingen erven. Dit zegt God tot Johannes, toen hij het nieuwe Jeruzalem zag, Openb. 21 : 7: „Die overwint, zal alles beerven." Ook zegt de Heilige Schrift, dat wij dit volstrekt van al de werken der schepping en voorzienigheid moeten verstaan, 1 Kor. 3 :21, 22: „Alles is uwe, hetzij Paulus, hetzij Apollos, hetzij Cefas, hetzij de wereld, hetzij leven, hetzij dood, hetzij tegenwoordige, hetzij toekomstige dingen, ze zijn alle uwe." Hier onderwijst de apostel, dat alle dingen in de toekomstige, eeuwige wereld hunne zijn. Niet alleen het leven, maar ook de dood; mensen en engelen en duivelen, hemel en hel zijn hunne om aan hun vreugde en zaligheid bij te dragen. Daarom ook zullen degenen, die verloren gaan en hun ellende, hun lijden en de toorn Gods over hen, een oorzaak van vreugde voor de heiligen zijn. Als er ook maar iets was, dat niet tot hun vreugde zou bijdragen maar smart zou veroorzaken, dan zou er iets zijn, dat niet het hunne zou zijn. Dat de pijnigingen der verdoemden geen oorzaak van smart, maar van vreugde zijn voor de inwoners des hemels, wordt zeer duidelijk uitgedrukt in Openb. 16 : 5-7 en in Hoofdstuk 19.

II. De redenen, waarom het lijden der goddelozen geen oorzaak van droefheid, maar van vreugde zal zijn voor de rechtvaardigen.

1e. Ontkennend: Die redenen, zijn niet, dat de heiligen in de hemel onderworpen zijn aan een boosaardige gesteldheid. Integendeel, hun vreugde zal de

vrucht zijn van een vriendelijke, uitnemende gesteldheid. Ze zal de vrucht zijn van een volmaakte heiligheid en gelijkvormigheid aan Christus, het heilige Lam Gods. De duivel verheugt zich in de ellende der mensheid uit wreedheid, uit wraak en afgunst. Hij verheugt zich in de ellende op zichzelf, uit een kwaadaardige gesteldheid.

Maar dat de rechtvaardige verdoemenis der goddelozen een oorzaak van vreugde voor de verheerlijkte heiligen zal zijn, komt voort uit geheel andere beginselen en is om totaal andere redenen. Ze ontstaat niet, omdat zij zich erover verheugen, dat zij de ellende van anderen op zichzelf beschouwd, zien. De goddelozen, die de goddelijke wraak en toorn gevoelen, zullen geen oorzaak van vreugde zijn voor de heiligen, enkel en alleen, zoals dat hun ellende uitmaakt of omdat het hun aangenaam is de ellende van anderen op zichzelf te aanschouwen. De vreugde der heiligen hierover is geen reden om te zeggen, dat ze geen allervriendelijkste en zeer uitnemende geestesgesteldheid zouden hebben.

In dat opzicht is er geen gebrek meer in hen, hun geestesgesteldheid is volmaakt in de liefde. Zoals de sterren hoger dan de aarde staan en de zon oneindig veel helderder licht verspreidt dan een glimworm, zo munten de verheerlijkte heiligen in de volmaaktheid der liefde en goedheid zeer verre uit boven die op de aarde zijn. Als de hemelse inwoners in onze tekst dan ook opgeroepen worden om zich over Babylon te verheugen, omdat God Zijn toorn en wraak daarover uitstort, wordt daarmee niet bedoeld, dat ze blijde moeten zijn, omdat hun wraakzucht bevredigd wordt, maar omdat ze daarin aanschouwen, hoe God Zijn recht uitoefent en Zijn liefde toont aan hen, door Zich aan Zijn en hun vijanden te wreken.

2e. Bevestigend: Het lijden der goddelozen zal geen oorzaak van droefheid zijn voor de hemelse inwoners, omdat zij geen liefde voor, noch medelijden met de veroordeelden als zodanig zullen hebben. Het is geen gebrek aan liefde in hen, dat zij de verdoemden niet liefhebben. De inwoners des hemels zullen weten, dat het hun niet betaamt ze nog lief te hebben. Zij zullen dan verstaan, dat God ze niet lief heeft of medelijden met hen heeft, want ze zijn de voorwerpen van Gods eeuwige haat.

De heiligen zullen in hun wil en genegenheden volmaakt gelijkvormig aan God zijn. Zij zullen liefhebben die God liefheeft en die alleen. Hoezeer de heiligen in de hemel de veroordeelden ook liefgehad kunnen hebben op aarde, vooral hen, die hun in deze wereld het dierbaarst waren; zij zullen hen in de eeuwigheid niet meer liefhebben.

Het zal hun een oorzaak zijn van vreugde, omdat in de ondergang der goddelozen de heerlijkheid Gods zal blijken. Gods heerlijkheid blijkt in al Zijn werken. Daarom is er geen werk van God, dat de verheerlijkte heiligen zullen aanschouwen, of zij zullen er zich over verheugen. God verheerlijkt Zichzelf ook in de veroordeling der goddelozen. God verheerlijkt Zich in alles, wat Hij doet; maar Hij verheerlijkt Zich voornamelijk daarin, dat Hij de eeuwige beschikking heeft over Zijn redelijke schepselen. Sommigen worden verordineerd tot het eeuwige leven, anderen overgegeven tot de eeuwige dood.

De heiligen in de hemel zullen volmaakt zijn in hun liefde tot God. Hun hart zal éne vlam van liefde tot God zijn. Daarom zullen zij de heerlijkheid van God zeer hoogschatten en zij zullen zich uitermate verheugen, als ze zien, dat Hij Zich verheerlijkt. De gelovigen schatten op aarde de heerlijkheid Gods reeds zeer hoog, hoeveel te meer dan niet in de eeuwigheid. Daarom zullen zij zich zeer verheugen in alles, wat tot Gods verheerlijking strekt.

De heerlijkheid Gods zal in hun achting van meer belang zijn dan het welzijn van duizenden en miljoenen zielen:

(1) Ze zullen er zich over verheugen, dat de rechtvaardigheid Gods verheerlijkt wordt in het lijden der goddelozen. De ellende der verdoemden, hoe vreselijk die ook is, is echter datgene, dat de rechtvaardigheid Gods vereist.

Zij zullen dit in de hemel veel duidelijker zien en kennen dan iemand van ons hier op aarde. Zij zullen zien hoe volmaakt rechtvaardig en recht hun straf is en hoe de opperste Heerser van de wereld terecht die straf oplegt. Zij zullen zich zeer verheugen, dat het recht zijn loop heeft en dat alle zonde en goddeloosheid, die in de wereld begaan is, bij God in gedachten gehouden en door Hem rechtvaardig gestraft wordt. Het zien van deze nauwkeurige en onveranderlijke rechtvaardigheid Gods zal Hem liefelijk en aanbidswaardig maken in hun ogen. Zij zullen zich verheugen als zij zien, hoe Hij, die hun Vader, hun eeuwig Goed is, zich zo heerlijk openbaart, ook in Zijn rechtvaardigheid.

Dan zullen er geen moeilijke vragen over de rechtvaardigheid Gods, de absolute besluiten Gods of over iets, dat tot de handelingen Gods jegens mensen behoort, meer overblijven. Maar dan zal de goddelijke rechtvaardigheid in de ondergang der goddelozen, als een licht zonder duisternis, openbaar komen. Ze zal schitteren als de zon zonder wolken. Daarom zullen zij Gode vrolijke lofzangen zingen. Zo zullen de heiligen en de engelen vrolijk zingen, als God de fiolen van Zijn gramschap over de Antichrist uitgiet, Openb. 16 : 5-7. Zij zullen een Halleluja zingen, omdat Gods oordelen waarachtig en rechtvaardig zijn, Openb. 19 : 1-6. Die strikte rechtvaardigheid Gods zal veroorzaken, dat ze Zijn liefde des te meer hoogschatten, Ook leren zij de genade en barmhartigheid Gods volmaakt in hun waarde kennen. Hoe meer zij van de rechtvaardigheid Gods zullen aanschouwen, des te meer zullen zij zich in Zijn liefde verheugen en die prijzen.

(2) Zij zullen er zich over verheugen, daar die straf een heerlijke openbaring van de macht en majesteit Gods is. God zal Zijn eigen grootheid tonen door Zijn toorn over de goddelozen uit te gieten. Dit wordt als één doeleinde aangewezen als Hij wraak neemt op de goddelozen, Rom. 9 : 22: „En of God, willende Zijn toorn bewijzen en Zijn macht bekend maken met veel lankmoedigheid verdragen heeft de vaten des toorns tot het verderf toebereid." God zal hierdoor bewijzen, hoezeer Hij boven Zijn vijanden verheven is. Er zijn er velen in deze wereld, die trots en vermetel tegen God opstaan. Velen zijn openlijke tegenstanders van de zaak en het belang van Christus. „Zij zetten hun mond tegen de hemel en hun tong wandelt op de aarde", Ps. 73 : 9. Dan echter zal God Zijn heerlijke macht openbaren in de ondergang van deze vijanden.

Van Gods macht wordt soms zeer heerlijk gesproken, zoals ze zich openbaart in de tijdelijke verwoesting van Zijn vijanden, Ex. 15:6: „O Heere! Uw rechterhand is verheerlijkt geworden in macht; Uw rechterhand, o Heere! heeft de vijand verbroken." Maar hoeveel te heerlijker zal dit blijken, als Hij over al Zijn vijanden, goddelozen en duivelen tegelijk zal zegevieren en hen zal verbreken! De macht van God zal heerlijk blijken, als Hij Zijn vijanden als een pottenbakkersvat in stukken zal breken. Mozes verheugde zich en zong, toen Hij God Zijn macht zag verheerlijken in de verwoesting van Farao en zijn heir in de Schelfzee. Maar hoeveel te meer zullen de heiligen zich in de eeuwige heerlijkheid verheugen, als zij zullen zien hoe God heerlijk over Zijn vijanden triomfeert in hun eeuwige ondergang!

Dan zal blijken hoe vreselijk God is en hoe vreselijk het is Hem ongehoorzaam te zijn en Hem te verachten. Vaak wordt in de Heilige Schrift gezegd, dat een deel van Gods heerlijkheid ook is, dat Hij een vreselijk God is. De majesteit, grootheid en vreselijkheid van God te aanschouwen, zoals die zich openbaren in de verwoesting van Zijn vijanden, zal voor de heiligen een oorzaak van vreugde zijn. Als zij zullen

zien, welk een groot en vreselijk God Hij is, hoe zullen zij dan Zijn gunst prijzen! Hoe zullen zij zich dan verheugen, dat zij de voorwerpen van Zijn liefde zijn! hoe zullen zij Hem des te blijder loven, dat Hij hen uitverkoren heeft om Zijn kinderen te worden en met Hem te leven. Het zal in hen een oorzaak van vreugde zijn, omdat zij hun eigen zaligheid des te heerlijker zullen kennen tegen de donkere achtergrond van die ellende. Zo wordt de mens gevoeliger voor zijn eigen ellende, als hij de zaligheid van anderen aanschouwt. Ook verdiept het gevoel van ons geluk zich, als wij de ontberingen van anderen daar tegenover zien.

Als de verheerlijkte heiligen dan ook de pijnlijke staat en toestand der veroordeelden zien, dan zal het gevoel van hun eigen gezegende staat, door de tegenstelling zich verdiepen! Als zij zullen aanschouwen, hoe ellendig anderen van hun tijdgenoten, die van nature in dezelfde omstandigheden leefden als zij, zijn; als zij de rook van hun pijnigingen zullen zien en hun smartelijke kreten zullen horen en tevens zullen overwegen in welk een gezegende staat zij tot in alle eeuwigheid zullen verkeren, hoe zullen zij zich dan verheugen!

Dit zal hen een gezegend gevoel van de genade en liefde van God geven, omdat zij daardoor zullen zien, welke een grote weldaad zij door die genade en liefde deelachtig werden. Als zij de vreselijke ellenden van de verdoemden zullen zien en zullen overwegen, dat zij dezelfde ellende verdiend hadden, maar dat het soevereine genade en alleen dié was, die hen zo van de veroordeelden onderscheiden heeft, wat zal dat hun verwondering vermeederen. Als zij zullen zien, dat het God van alle eeuwigheid behaagd heeft Zijn liefde op hen te zetten; dat Christus Zijn leven voor hen heeft afgelegd en ze voor eeuwig heeft zalig gemaakt; o hoe zullen zij de stervende liefde van Christus, die hen uit zo grote ellende heeft verlost en zo groot een zaligheid voor hen heeft verworven en ze zo van anderen heeft onderscheiden, bewonderen! Hoe vrolijk zullen zij Gode en het Lam zingen, als zij dit aanschouwen.

III. Een tegenwerping beantwoord.

De tegenwerping is: Als we nu bevreesd zijn vóór en bezorgd over de verdoemenis van anderen, past het ons geenszins ons daarover te verheugen, maar wij behoren het te beklagen. Als wij zien, dat anderen in dreigend gevaar verkeren naar de hel te gaan, moet dat ons smarten. Het getuigt van een ongevoelige en goddeloze geest, als we het anders opvatten. Als het een zeer dode tijd is ten opzichte van de godsdienst en een zeer ontaarde en verdorven tijd onder een volk, moet dat ten zeerste betreurd worden en wel hierom, dat in zulke tijden er maar weinig bekeerd en zalig gemaakt worden en velen verloren gaan. Paulus zegt ons: „Ik zeg de waarheid in Christus, ik lieg niet, mijn geweten mij medegetuigenis gevende door de Heilige Geest, dat het mij een grote droefheid en mijn hart een gedurige smart is. Want ik zou zelf wel wensen verbannen te zijn van Christus, voor mijn broederen die mijn maagschap zijn naar het vlees," Rom. 9 : 1-3. Hij zegt dit, ziende hoeveel Joden dreigden verloren te gaan.

En als er een buurman sterft en de omstandigheden zien er donker uit wat de staat van zijn ziel betreft, achten wij dit een smartelijke zaak, omdat hij ons geen troostvoller gronden heeft nagelaten, waarop wij hopen mogen, dat hij zalig geworden is. Waarom is het dan niet onbetamelijk in de verheerlijkte heiligen om zich te verheugen, als zij de ondergang van de goddelozen aanschouwen?

Antwoord. Het is heden onze plicht alle mensen lief te hebben, al zijn ze goddeloos. Het zal echter geen plicht zijn om de goddelozen hierna lief te hebben. Christus heeft het vele malen ons in Zijn Woord tot plicht gesteld alle mensen lief te hebben.

Ons wordt bevolen goddelozen, onze vijanden en onze vervolgers, lief te hebben. Maar dit gebod geldt niet meer voor de heiligen in de heerlijkheid ten opzichte van de

verdoemden in de hel. Ook is daar geen reden meer voor, zoals op aarde. Wij behoren nu allen lief te hebben, zelfs goddelozen. Wij weten niet, of God ze liefheeft. Hoe goddeloos iemand ook is, toch weten wij niet, of hij iemand is, die God van eeuwigheid heeft liefgehad. Wij weten niet, of Christus zijn naam niet op Zijn hart droeg, éér de wereld was. Wij weten dus ook niet, of Christus hem in Zijn stervende liefde niet heeft liefgehad en ook hem op het oog had, toen Hij die bittere smarten des doods voor Zijn volk leed aan het kruis. Wij weten nog niet, of hij niet onze metgezel zal zijn in de eeuwige heerlijkheid. Maar dit is niet het geval in de toekomstige wereld.

De verheerlijkte heiligen zullen aangaande de veroordeelden in de hel weten, dat God hen nooit heeft liefgehad, maar dat Hij ze gehaat heeft en dat Hij ze voor eeuwig zal haten. Deze haat van God zal aan hen ten volle verklaard worden. Zij zullen die zien en zij zullen de vruchten van die haat in de ellende der goddelozen aanschouwen.

Als God daarom alzo Zijn haat tegen de goddelozen duidelijk geopenbaard heeft, zal het den heiligen niet meer betamen hen lief te hebben of over hen te treuren. Het betaamt hen daarentegen volmaakt en ten volle overeen te stemmen met wat God doet en dat zonder tegenzin of verzet in hun gemoed. Het betaamt hen zelfs zich te verheugen in alles, wat God goeddunkt te doen.

Antwoord 2. Wij behoren nu bezorgd te zijn over de zaligheid der goddelozen en die te zoeken, want nu kunnen zij er nog het onderwerp van worden. Goddelozen, hoe goddeloos zij ook mogen zijn, zijn nochtans vatbaar om genade te kunnen ontvangen. Ook voor hen is het nu nog de dag der zaligheid en ook zij hebben de aanbiedingen van het heil. Christus zoekt nog steeds hun zaligheid; Hij blijft hen roepen en nodigen. Hij weent over hen. Hij tracht ze te winnen, staat aan de deur van hun hart en klopt. Hij wendt vele middelen aan en roept ze toe: „Bekeert u! Bekeert u! want waarom wilt u sterven?” De dag Zijner verdraagzaamheid duurt nog voort voor hen. Als nu Christus hun zaligheid zoekt, dan behoren wij dat niet minder te doen. God is gewoon om heden nog mensen als middel te gebruiken tot zaligheid van anderen. Het is zelfs Zijn gewone weg dit te doen. Hij zegent vaak de zorg en pogingen van Zijn volk, waardoor anderen tot Christus gebracht worden. Daarom behoren zij er bezorgd over te zijn en hen voor Christus trachten te gewinnen. Zo zal het echter in de toekomstige wereld niet zijn. Daar kunnen de goddelozen niet meer tot God bekeerd worden. De heiligen zullen dan duidelijk zien, dat het de wil van God is, dat de goddelozen tot in alle eeuwigheid ellendig blijven. Het zal daarom hun plicht niet meer zijn hun zaligheid te zoeken of medelijden met hun ellende te hebben. Anderzijds zal het daar hun plicht zijn zich in de wil en de heerlijkheid van God te verheugen. Het is nu reeds onze plicht al niet meer bedroefd te zijn, dat God Zijn rechtvaardige wraak heeft uitgeoefend over de duivelen. Immers, de wil van God aangaande hen omtrent hun eeuwige staat is ons reeds bekend.

Antwoord 3. Als wij ons nu over de rampen van anderen verheugen, rust dat niet op dezelfde gronden als de vreugde der verheerlijkte heiligen. Het boze van onze vreugde in de ellenden van anderen bestaat daarin, dat die vreugde uit afgunst of uit onheilige toorn ontstaat en niet, dat uit die ellende de majesteit en heerlijkheid van God zich openbaart.

Antwoord 4. De omstandigheden van onze natuur zijn in de heerlijkheid zo verschillend met die hier op aarde, dat, wat nu een deugd is, dan geen deugd meer zal zijn. Een mens met een deugdzaam karakter zal dit tonen door natuurlijke genegenheden voor anderen te koesteren. Zonder natuurlijke liefde te zijn wordt in Rom. 1:31 een goddeloze gesteldheid genoemd. Maar natuurlijke genegenheid is geen

deugd in de verheerlijkte heiligen. Hun deugden zullen zich daar op verhevener manier openbaren.

Antwoord 5. De toorn, die over velen van de goddelozen uitgegoten wordt, zal tevens Gods liefde voor de heiligen openbaren. Eén manier, waarop God Zijn liefde aan de heiligen openbaart is de ondergang van hun vijanden. God heeft gezegd: „Wie u aanraakt, raakt mijn oogappel aan." En vaak wordt in de Heilige Schrift als voorbeeld van de grote liefde Gods jegens Zijn volk gezegd, dat Zijn toorn zeer opgewekt wordt, als hen ongelijk aangedaan wordt. Zo heeft Christus beloofd, dat God Zijn uitverkorenen zal wreken, Lukas 18 : 7 en Hij heeft gezegd: „Maar zo wie één van deze kleinen, die in Mij geloven, ergert, het ware hem nutter, dat een molensteen aan zijn hals gehangen en dat hij verzonken ware in de diepte der zee," Matth. 18 : 6. Zo zullen de verheerlijkte heiligen de grote liefde Gods jegens hen zien in de vreselijke wraak, die Hij zal uitstorten over hen, die hen beledigd en vervolgd hebben. Het aanschouwen van deze liefde Gods jegens hen zal een rechtvaardige reden voor hun vreugde zijn. Zo worden in de tekst de hemel, de heilige apostelen en profeten opgeroepen vreugde te bedrijven over hun vijanden, omdat God wraak genomen heeft op hen.

Toepassing

IV De goddelozen gewaarschuwd.

Ik zal dit onderwerp slechts in één opzicht toepassen nl. door de goddelozen te waarschuwen. Hiertoe wens ik, dat dezen het volgende zullen overwegen:

1e. Hoe zal uw toestand ontdaan zijn van enige troost, als u tenslotte verloren zult gaan. Niemand zal medelijden met u hebben. Naar welke kant u ook zult uitzien, naar voren of naar achter, aan uw rechter- of linkerhand - al ziet u op naar de hemel of rondom u in de hel - niemand zal uw geval meer beklagen of medelijden met u hebben in uw vreselijke toestand. U moet deze vuurbrand doorstaan, u moet deze pijniging en deze schrikkelijke verbazing dag en nacht ondergaan, eeuwig en er zal nooit meer een traan van medelijden om u vergoten worden.

a. U wordt gezegd, dat u geen medelijden zult ontvangen van de geschapen inwoners des hemels.

Als u naar hen zult zien, zult u zien, dat zij allen zich verheugen bij het zien van de heerlijkheid van Gods rechtvaardigheid, macht en vreselijke majesteit, geopenbaard in uw pijniging. U zult ze in een gezegende en heerlijke staat zien; u zult Abraham, Izak en Jakob en al de profeten in het Koninkrijk Gods zien. U zult er velen zien komen van het Oosten en Westen, van het Noorden en Zuiden en aanzitten in dat heerlijk Koninkrijk. U zult ze met één stem en met eenparige vreugde God horen prijzen, omdat Hij Zich verheerlijkt in uw ondergang. U zult weeklagen en uw tanden knersen onder uw eigen pijnigingen en van afgunst op hun zaligheid, maar zij zullen zich verheugen en zingen, Jesaja 65 : 13, 14: „Daarom, alzo zegt de Heere: „Ziet, Mijn knechten zullen eten, doch u zult hongeren; ziet Mijn knechten zullen drinken, doch gij zult dorsten; ziet Mijn knechten zullen blijde zijn, doch gij zult beschaamd zijn. Ziet Mijn knechten zullen juichen van goeder harte, maar gij zult schreeuwen van weedom des harten en van verbreking des geestes zult gij huilen."

b. God zal u geen medelijden meer betonen.

Als Hij nog enig medelijden betoonde, zoge u dat meer waard zijn dan duizenden werelden. Dit zou uw geval niet zonder hoop en troost doen zijn. Maar dan heeft God geen medelijden meer met u. Hij heeft aangaande de goddelozen vaak gezegd,

dat Zijn oog hen niet zal verschonen en Hij hen ook niet zal sparen, Ez. 5 : 11. Hij zal op u toornen. U zult in God niets zien en van Hem niets ontvangen dan volmaakte haat en de gramschap Zijner toorn. Geen geroep zal meer baten om God tot enig medelijden te bewegen of om Hem de kracht van uw pijnigingen te doen verminderen. Jezus Christus, de Verlosser, zal geen medelijden met u hebben. Hoewel Hij zoveel liefde voor zondaars heeft gehad, dat Hij gewillig Zijn leven voor hen wilde afleggen en u de weldaden van Zijn bloed aanbood, toen u nog in de wereld waart; vaak een beroep op u deed om ze aan te nemen, toch zal Hij dan geen medelijden met u meer hebben. U zult nooit enig onderwijs meer van Hem ontvangen. Hij zal geen Leermeester meer voor u zijn! Hij zal dan uw Rechter zijn en het vonnis tegen u uitspreken.

c. U zult niemand vinden, die u in de hel zal beklagen.

De duivelen zullen geen medelijden met u hebben, ze zullen uw pijnigers zijn. Ze zullen als briesende leeuwen of heihonden u aanhoudend in stukken scheuren. Andere goddelozen, die daar zijn, zullen de duivelen gelijk zijn. Zij zullen geen medelijden met u hebben, maar u haten, vervloeken en pijnigen. U zult zelf als de duivelen zijn, ook als duivelen voor uzelf. U zult uw eigen pijniger zijn.

2. Overweeg, welk een verzwaring het voor u zal zijn, als hetgeen u gehoord hebt nu, tot uw ellende zal strekken. Overweeg, hoe het in de dag des Oordeels zal zijn. U zult Christus zien, komende op de wolken des hemels. Dan zult u beginnen te roepen en te jammeren. Misschien zult u naar enigen van uw godvruchtige vrienden willen vluchten, maar zij zullen u niet meer kunnen helpen. U zult ze, onbekommerd over u, met vreugdevolle aangezichten zien opvaren de Heere tegemoet en niet minder verheugd over de ellende, die over u komt. Als u voor de Rechter zult staan aan de linkerkant, onder de duivelen, bevend en verbaasd en het vreselijk vonnis over u uitgesproken zal worden, zult u tevens het gezegend gezelschap der heiligen en engelen aan de rechterhand zien. Zij zullen zich verheugen en u zult ze Gods lof horen zingen, terwijl zij uw vonnis horen uitspreken. U zult dan dat godvruchtige volk zien, dat u gekend hebt, die mogelijk uw burens geweest zijn en met wie u vaak omgegaan hebt. Dezen zullen zich dan verheugen bij de uitspraak en de uitvoering van uw vonnis.

Misschien zijn er nu nog Godvrezenden, die met liefde- en familiebanden aan u verbonden zijn, die nog tedere zorg over u hebben. Zij hebben medelijden met u in al uw noden en rampen; ze zijn gewillig om u te helpen. Zij zijn vooral bekommerd over het heil van uw arme ziel en zenden veel vurige gebeden voor u op.

Hoe zult u het dan moeten verdragen als u deze hoort zingen met blijdschap des harten, terwijl u schreeuwt van weedom des harten en kwelling des geestes? Zelfs zullen ze des te blijder zingen van de heerlijke rechtvaardigheid Gods, die zij in uw eeuwige ondergang zullen zien.

U, die Godvruchtige ouders hebt, die u in deze wereld hartelijk liefhebben; die uw welzijn als het hunne op het oog hebben; die bedroefd zijn, als u in deze wereld verdrukkingen treffen; die vooral het welzijn van uw ziel zoeken, ernstig en naarstig om uw verlossing bidden - hoe zult u het verdragen, als u hen in het Koninkrijk Gods zult zien, met heerlijkheid gekroond? Of hoe zult u het verdragen als zij het gezegend vonnis ontvangen en met gejuich en gezang met Christus in het Koninkrijk, dat voor hen bereid was van vóór de grondlegging der wereld, zullen ingaan? Zult u in die ure in het gezelschap der duivelen verkeren en met bitter gewezen weggezonden worden om in het eeuwige vuur, dat de duivel en zijn engelen bereid is, in te gaan? Hoe zult u het kunnen verdragen, als u zult zien, dat uw ouders, die u in dit leven zo hartelijk

liefhadden, dan de minste liefde niet meer voor u hebben? Zij zullen het vonnis der veroordeling (als Christus tot u zal zeggen: Gaat weg van Mij, gij vervloekte schepselen in het eeuwige vuur), goedkeuren. Hoe zult u het kunnen verdragen, als u hen de Rechter zult horen prijzen, omdat Hij in het uitspreken van dit vonnis Zijn rechtvaardigheid verheerlijkt, en als zij ook daarom met heilige vreugde op hun gelaat Gode en Zijn Christus met lofzangen zullen tegemoet gaan?

Als zij zullen zien, hoe verschrikt en verbaasd u zult zijn bij het horen van dit vreselijk vonnis; hoe elk woord daarvan u als een bliksemstraal doorklieft en u doet verzinken in de diepste diepten van schrik en wanhoop; als zij u zien met een ontsteld gelaat, bevende en verbaasd en u zullen horen zuchten en tanden-knensen - zal hun dit geenszins meer bewegen medelijden met u te hebben. U daarentegen zult hen zien met een heilige vreugde op hun gelaat en zult hen horen met lofzangen in hun mond.

Als zij zullen zien, dat u weggezonden wordt en die vurige oven ingaat; dat u in één zult krimpen en het van ontzetting zult uitschreeuwen - zullen zij toch daarover geen smart meer hebben, maar u zult hen daarentegen hernieuwde gezangen en hallelujah's horen zingen wegens de ware en rechtvaardige oordelen Gods, die zo met u handelt.

U zult er ongetwijfeld aan terugdenken, hoe uw verheerlijkte ouders in deze wereld bezorgd geweest zijn over het heil van uw ziel. U zult gedenken, hoe ze gewoon waren u te raden en te waarschuwen en hoe weinig acht u daarop geslagen hebt. U zult gedenken, hoe bekommerd en bedroefd zij waren, toen bleek dat hun pogingen tot heil van uw ziel vruchteloos waren. U zult ondervinden, dat hun raad en vermaningen geen ijdele praat geweest zijn.

Hoezeer zij u ook liefgehad hebben hier en hoe bezorgd ze ook over uw zaligheid geweest zijn, dan zullen zij opstaan in het oordeel tegen u. Dan zult u moeten erkennen, hoe uw zonden verzaamd zijn, omdat hun pogingen, om u van de zonde weg te trekken en u God te doen zoeken, vergeefs waren en u niet geluisterd, maar u verhard hebt. Zij zullen mede uitspreken, dat u niet te verontschuldigen zijt. Als dan de Rechter daarom te meer Zijn vreselijk vonnis over u zal voltrekken, dat u het onderwijs van uw ouders niet ter harte genomen hebt, zullen zij daarvoor God prijzen. Als zij gezien zullen hebben, dat u duizenden jaren in de hel gelegen hebt en dat daarna uw pijniging nog dag en nacht zonder enige rust zal doorgaan, dan nog zullen zij geen medelijden met u krijgen. Zij zullen God loven, dat Zijn rechtvaardigheid verheerlijkt blijft in de eeuwigheid van uw ellende.

U, die godvrezende mannen of vrouwen, broers of zusters of kinderen gehad hebt, met wie u onder één dak gewoond hebt en aan dezelfde tafel gegeten hebt - overweeg, hoe het met u zal zijn, als zij opgenomen en u van hen gescheiden zult worden: Lukas 17 : 34-36: „Ik zeg u: In die nacht zullen twee op een bed zijn; de één zal aangenomen, de ander zal verlaten worden. Twee vrouwen zullen tezamen malen; de een zal aangenomen en de andere zal verlaten worden. Twee zullen op de akker zijn; de een zal aangenomen en de ander zal verlaten worden.”

Hoezeer u ook wenen en klagen zult, als ge u van hen gescheiden ziet, zij zullen geen tekenen van droefheid meer tonen, omdat u verlaten zijt en niet met hen opgevaren zijt de Heere tegemoet in de lucht, maar achtergelaten zijt om met de wereld, die ten vure bewaard wordt tot het oordeel van de grote dag, verteerd te worden.

De goddelozen, die van onder de bediening van godvruchtige en getrouwe dienaren Gods naar de hel zullen gaan, zullen die leraars zien, zich verheugende en God lovende over hun verwoesting. Overweeg, u die lang verkeerd hebt onder de bediening van mr. Stoddard¹ en nog in uw natuurstaat zijt, hoe vreselijk het zal zijn

¹ Salomon Stoddard, schrijver van „Een leidsman tot Christus“, was de grootvader en voorganger van Edwards.

voor u, om hen, die zo teer het heil van uw ziel behartigde, toen hij nog op aarde was en zo ernstig uw zaligheid zocht, te zien opstaan in het oordeel tegen u. Hij zal dan mede verklaren, dat u niet te verontschuldigen zijt, hij zal verklaren, hoe vaak hij u gewaarschuwd heeft, hoe duidelijk hij u uw gevaar voor ogen gesteld heeft en de gelegenheden, die u gehad hebt, aangewezen heeft. Ook hoe duidelijk hij de ellendige toestand, waarin u verkeerde, heeft voorgesteld en de noodzakelijkheid om een aandeel aan Christus te verkrijgen. Hoe bewogen en met ernst hij u vermaand heeft en hoe onverschillig u daaronder bleef. Hoe u steeds door bleef gaan met zondigen, uw nek verhardde, uw hart tot een diamant maakte en weigerde weer te keren! Hoe vreselijk zal het dan voor u zijn hem te horen verklaren, hoe u daarom niet te verontschuldigen zijt! Hoe zal het door uw ziel snijden, als u zult zien dat hij het vonnis van veroordeling, dat de Rechter tegen u zal uitspreken, goedkeurt. Zelfs zal hij u met Christus veroordelen, want de heiligen zullen de wereld oordelen, 1 Kor. 6:2. Zelfs zult u zien, dat hij zich verheugen zal, als u rechtvaardig veroordeeld wordt vanwege al uw onvruchtbaarheid onder zijn bediening.

3. Overweeg welk een gelukkige gelegenheid u nu in handen hebt. Nu is uw toestand zeer onderscheiden van dat der goddelozen in de eeuwigheid en wel in de volgende opzichten:

a. God stelt het tot plicht van alle Godvruchtigen om heden zich te bekommeren over uw zaligheid. De heiligen in heerlijkheid bekommeren zich niet meer over het welzijn der verdoemden en hebben geen medelijden noch liefde meer voor hen. Als u hierna omkomt, zal dat voor alle Godvruchtigen een oorzaak van vreugde zijn. Maar heden zegt God, dat zij u met een oprechte goedwilligheid en ernstige genegenheid behoren lief te hebben. God stelt niemand vrij, dat hij u, ondanks uw kwade eigenschappen, niet zou liefhebben. Hoe goddeloos en onwaardig u ook zijt, allen behoren in oprechtheid u het goede toe te wensen. Het is een afschuwelijke zonde in Gods ogen als iemand u zou haten. Hij eist van allen, dat zij met alle middelen uw zaligheid zoeken. Zij behoren in het heden uw gevaarlijke staat te beklagen en om genade voor u te bidden, opdat u bekeerd en tot Christus gebracht moogt worden.

Heden kennen de Godvruchtigen u, wensen uw zaligheid en willen die zoeken en daarvoor bidden. Als u heden in nood verkeert om de staat van uw ziel, zijt u niet in zo'n verlaten en hulpeloze toestand als die verloren zijn gegaan. Velen kunnen voor u bidden; velen zijn gewillig om u met hun raad en onderwijs bij te staan. Allen wensen hartelijk, dat uw ziel mag welvaren. Nu hebben sommigen godvrezende vrienden die u zeer na zijn. Sommigen hebben de zegen dat ze onder één dak leven met hen, die hen liefhebben, die een groot belang in de hemel hebben en die door hun gebeden geweld op God kunnen doen. Uw godvruchtige ouders bidden voor u; zij raden en onderwijzen u uit oprechte liefde voor en uit ernstige zorg over u.

God beveelt anderen niet alleen uw zaligheid te zoeken, maar geeft anderen ook aanmoediging die te zoeken. Hij bemoedigt hen, dat ze door hun gebeden hulp voor u kunnen verkrijgen en dat ze middellijk uw geestelijk welzijn kunnen bevorderen. God openbaart het, dat het vaak Zijn weg is om onze oprechte pogingen als een middel tot het welzijn van anderen te zegenen.

b. Nu leeft u nog daar, waar een aantal mensen geroepen zijn, wier levenswerk het is uw zaligheid te zoeken. Nu hebt u leraars, die niet in het oordeel tegen u opstaan, maar die u van Christus' wege bidden: „Laat u met God verzoenen." God geeft u niet alleen diegenen, die het goede voor u wensen en, als de gelegenheid er is, trachten uw geestelijke belangen te behartigen, maar Hij heeft ook bepaalde personen

afgezonderd, die daarvan alleen hun werk maken; daarin hun dagen doorbrengen en daarvoor hun krachten geven.

c. Christus Zelf zoekt heden nog uw zaligheid. Hij zoekt ze door de hiervoor genoemde middelen. Hij stelt dienstknechten aan, wier werk het is ze te zoeken. Hij zoekt ze door hen. Ze zijn Zijn instrumenten. Zij bidden u van Christus' wege. Christus wordt in de Heilige Schrift voorgesteld als dingend naar de ziel van zondaren. Hij gebruikt middelen om hen over te halen hun eigen verlossing aan te nemen. Hij nodigt ze vaak om tot Hem te komen, opdat zij leven zullen hebben en rust zullen vinden.

Hij staat aan de deur en klopt. Hij volhardt daarin al weigeren zondaars nog zo lang. Hij verdraagt hun herhaalde afwijzingen en blijft genadig kloppen, zeggende: „Doe Mij open, doe Mij open.”

Zo staat Hij veel jaren aan de deur van veel zondaars te kloppen. Christus is een zeer volhardende Aanzoeker van zondaren, of Hij hun Vorst en Koning mag worden. Hij stelt hun vaak voor ogen, hoe nodig zij Hem hebben en hoe ellendig de toestand is, waarin zij verkeren.

Hij openbaart hen de grote voorraad, die Hij heeft opgelegd tot heil voor hun ziel en Hij nodigt ze deze voorraad aan te nemen. Hij belooft, dat door die voorraad eenvoudig aan te nemen die de hunne zal zijn.

Hoe ernstig zocht Christus op deze manier het heil van Jeruzalem en hoe weende Hij over haar, toen zij weigerden, Lukas 19 : 41-42: „En als Hij nabij kwam en de stad zag, weende Hij over haar, zeggende: Och, of gij ook bekendet, ook nog in deze uw dag, hetgeen tot uwen vrede dient! maar nu is het verborgen voor uw ogen.” En Matth. 23 : 37: „Jeruzalem, Jeruzalem gij, die de profeten doodt en stenigt, die tot u gezonden zijn! hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkewijs een hen haar kiekens bijeenvergadert onder de vleugelen en gijlieden hebt het niet gewild.” Zo zoekt Christus nu uw zaligheid, zulk een gelegenheid hebt u nu in uw handen.

Overweeg daarom, hoeveel middelen Christus aanwendt om u tot zaligheid te brengen.

Behalve deze genoemde dingen, hebben sommigen van u de inwendige twistingen en invloeden des Geestes en die maken uw gelegenheid nog veel groter. U hebt het inwendige roepen en kloppen van Christus. Al de Personen van de Drieëenheid zoeken nu uw zaligheid. God de Vader heeft Zijn Zoon gezonden, die de weg der zaligheid geopend heeft en alle moeilijkheden uit de weg geruimd heeft. Hij is wachtende om u genadig te zijn; de deur van Zijn genade staat voor u open. Hij heeft een fontein geopend voor u, om u van de zonde en de onreinheid te wassen. Zo roept en nodigt Christus en zo twist de Heilige Geest inwendig met u.

d. Als ge u nu bekeert, éér het te laat is, zullen de engelen in de hemel zich daarover verblijden. Ook wordt het hart van Gods heiligen daarover verheugd. Als ge u niet bekeert en het is te laat, zullen zij, zoals u gehoord hebt, zich verheugen, dat Gods rechtvaardigheid aan u verheerlijkt wordt. Als ge u echter nu bekeert, zullen zij zich over uw geluk verblijden, omdat gij, die verloren waart, gevonden zijt en gij, die dood waart, wederom leeft. Zij zullen zich verblijden dat u nu reeds in zulk een gelukkige staat gekomen zijt en dat u op Zijn tijd de eeuwige zaligheid zult beërven, Lukas 15 : 3-10. Als u dus nu uw gelegenheid wilt aangrijpen, zal er een geheel andere oorzaak van vreugde over u in de hemel zijn, dan die waarover onze tekst spreekt. Geen vreugde ter oorzaak van uw ellende, maar vanwege uw grenzeloos, onuitsprekelijk geluk.

e. Als ge u bekeert, éér het te laat is, zult u zelf tot dat vrolijk gezelschap behoren. Zij zullen geen gedachte noch gelegenheid hebben zich over uw ondergang

te verblijden, maar u zult met hen, u verheugen in al de werken Gods. Alle tranen zullen van uw ogen afgewist worden; er zal geen dood meer zijn; noch rouw, noch gekrijt, noch moeite zullen meer zijn. Geween en zuchten zullen van u wegvlieden. U zult zelf u met hen verheugen, als God Zijn majesteit en rechtvaardigheid heerlijk zal openbaren in Zijn wraak over Zijn vijanden. U zult mede van vreugde zingen in die grote Dag, terwijl anderen van weedom zullen treuren en van kwelling des geestes zullen huilen. U zult ingaan in de vreugde uws Heeren en er zal nooit een einde of enige vermindering van uw vreugde zijn. Amen.

3. Het laatste oordeel²

Of,

² Vertaald door Ruben Bolier

De wereld rechtvaardig geoordeeld door Jezus Christus.

'Daarom dat Hij een dag gesteld heeft, op welken Hij den aardbodem rechtvaardiglijk zal oordelen, door een Man, dien Hij daartoe geordineerd heeft.'
Handelingen 17 vers 31a

Inleiding

God heeft een dag gesteld, op welke Hij de aarde rechtvaardig zal oordelen door Jezus Christus.

Deze woorden zijn een gedeelte van de toespraak die Paulus op Areopagus gehouden heeft, een plaats van samenkomst voor de rechters en geleerden van Athene. Athene was de hoofdstad van dat gedeelte van Griekenland, wat hiervoor zelf een verzameling van staatjes was. Het was de hoogst aangeschreven stad in de gehele wereld vanwege de studie, filosofie en menselijke wijsheid, en zo was het vele eeuwen, totdat de Romeinen Griekenland veroverd hadden. Haar roem begon van die tijd af te minderen. Omdat Rome er de studie van ontleend heeft, begon het met de Grieken te wedijveren in haar wetenschap, beschaving en burgerlijke vaardigheden. Deze stad was echter nog steeds zeer beroemd in de dagen van Christus en de apostelen, en het was een plaats van samenkomst voor wijze en geleerde mensen.

Daarom verdrongen de filosofen zich om te horen wat hij te zeggen had, toen Paulus daar kwam, en begon te preken over Jezus Christus, een Man Die pas in Jeruzalem gekruisigd was (zoals hij in het achttiende vers zegt). De vreemdheid van zijn leer wakkerde hun nieuwsgierigheid aan, want zij spanden zich in om hun tijd te besteden met het horen van nieuwe dingen en schatten zichzelf hoog in omdat ze de auteurs van nieuwe ontdekkingen waren, zoals we kunnen lezen in Handelingen 17: 21. Zij verachtten zijn leer in hun harten, ze vonden het zeer belachelijk en noemden de apostel een klapper. Want de prediking van Christus en Die gekruist was de Griek een dwaasheid (1 Kor. 1: 23). Toch wilden de Epicurese en de stoïcijnse filosofen, twee verschillende secten, wel eens horen wat de klapper te zeggen had.

Dan staat Paulus op in het midden van hen, en houdt een toespraak. Terwijl hij spreekt tot de filosofen en de geleerden, spreekt hij geheel anders dan in zijn gewone toespraken. Er is in zijn verhandeling ongetwijfeld een grotere diepgang in gedachten, en er zijn meer filosofische redeneringen en een meer verheven stijl, dan normaal in zijn verhandelingen tot gewone mensen te vinden zijn. Zijn toespraak zat zo in elkaar, dat het waarschijnlijk de aandacht zou trekken en goedkeuring zou vermeerderen van de filosofen. Hij laat zien dat hij geen klapper is, maar een man die argumenten kon geven die zij, hoe hoog zij zichzelf ook achtten om hun wijsheid, niet in staat waren tegen te spreken. Zijn handelen komt overeen met wat hij zegt over zichzelf in 1 Korinthe 9: 22: 'Allen ben ik alles geworden, opdat ik immers enigen behouden zou.' Hij is niet alleen de zwakken geworden als een zwakke, opdat hij de zwakken winnen zou, maar hij is ook de wijzen geworden als een wijze, opdat hij de wijzen gewinnen zou.

In de eerste plaats handelt hij met hen over hun aanbidding van de afgoden. Hij verkondigt hen de ware God, en brengt naar voren hoe onredelijk het is te veronderstellen dat hij zich verheugt in zo'n bijgelovige godsdienst. Hij begint

hiermee, omdat zij hoogst waarschijnlijk hiernaar zouden luisteren, en omdat het zo erg overeenkomt met het natuurlijke licht van het menselijke verstand, en ook overeenkomt met wat sommigen van hun eigen poëten en filosofen gezegd hebben (Hand. 17: 28). Hij begint niet meteen met hen te vertellen over Jezus Christus, Zijn sterven voor zondaars, en opstanding uit de doden, maar eerst trekt hij hun aandacht met datgene waar zij het meest waarschijnlijk naar zouden luisteren. En dan gaat hij, wanneer hij op die manier een inleiding gegeven heeft, voort met het spreken over Jezus Christus.

Hij vertelt hen over de tijden der onwetendheid omtrent de ware God, waar zij tot nu toe in geweest waren, die God overzien heeft. Hij verdroeg de wereld, die in heidense duisternis lag. Maar nu was de bestemde tijd gekomen, waarin hij verwachtte dat alle mensen zich zouden bekeren 'daarom, dat Hij een dag gesteld heeft, op welken Hij den aardbodem rechtvaardig zal oordelen, door een Man, Dien Hij daartoe geordineerd heeft'. Om de plicht tot het terugkeren naar God uit hun onwetendheid, bijgeloof en afgoderij kracht bij te zetten, brengt de apostel in dat God zo'n dag des oordeels gesteld heeft. Als bewijs hiervan levert hij de opstanding van Christus uit de doden.

In de woorden van de tekst kunnen we zien:

Dat de apostel spreekt over een algemeen oordeel: Hij zal de AARDBODEM oordelen. We kunnen ook de tijd zien wanneer dit zal zijn, namelijk op een bestemde dag: Hij heeft een dag gesteld. Ook zien we hoe de aardbodem geoordeeld wordt, namelijk: rechtvaardig. Ten slotte zien we door Wie er geoordeeld wordt: Christus Jezus, Die van de doden opgewekt is.

Lering:

Er zal een dag komen waarop een algemeen rechtvaardig oordeel van de hele wereld door Jezus Christus zal plaatsvinden.

Ik zal in het spreken over dit onderwerp aantonen dat God de hoogste Rechter van de wereld is. Er komt een tijd, waarin God op de meest openbare en plechtige wijze de aardbodem zal oordelen. De Persoon, door Wie Hij de wereld zal oordelen is Jezus Christus, en dat de afwikkelingen van die dag zeer vreemd en ontzaglijk zullen zijn. Alles zal op een rechtvaardige wijze gedaan worden. Tenslotte zal ik de aandacht bepalen bij die dingen die gelijk na het oordeel volgen zullen.

Deel 1.

God is de hoogste Rechter van de wereld

1. God is dat omdat het Zijn recht is. Het is Zijn recht dat Hij de hoogste en absolute Regeerder en Beschikker van alle dingen is, beide in de natuurlijke en morele wereld. Het redelijke deel van de schepping is feitelijk onderworpen aan een andere soort van regering dan waaraan redeloze schepselen onderworpen zijn. God regeert de zon, maan en sterren. Hij regeert zelfs de stofdeeltjes die in de lucht zweven. Er valt geen haar van ons hoofd op de grond zonder de wil van onze hemelse Vader. God regeert ook de dierlijke schepselen. Door middel van Zijn voorzienigheid beveelt Hij, naar Zijn Eigen besluit, alle gebeurtenissen die deze schepselen betreffen. Redelijke schepselen zijn onderworpen aan dezelfde vorm van regering. Al hun daden, en alle

zaken die ermee samenhangen, zijn verordineerd door de hoogste voorzienigheid, naar de absolute besluiten, zodat geen gebeurtenis die ermee samenhangt, ooit geschiedt zonder de beschikking van God, en dat naar Zijn Eigen besluiten. De regel van deze regering is Gods wijs besluit, en niets anders.

Maar redelijk denkende schepselen zijn, omdat zij verstandelijke wezens zijn, ook onderworpen aan een andere vorm van regering. Zij zijn dat alleen met betrekking tot die daden van hen, die veroorzaakt zijn door beraadslagingen, dat is, met betrekking tot vrijwillige daden. De regering waar ik nu van spreek, wordt een morele regering genoemd, en bestaat in twee zaken: in wetgeving en in het oordelen.

God is, met betrekking tot deze soort regering, met recht de soevereine Regeerder van de wereld. Hij bezit dit recht vanwege Zijn oneindige grootheid en voortreffelijkheid, waardoor Hij dit verdient, en waardoor het ambt van de hoogste Regeerder voor Hem alleen volmaakt gepast is. Hij, Die zo voortreffelijk is, en oneindig waardig om de grootste eerbied van het schepsel te hebben, heeft een recht op die eerbied. Hij verdient dit, omdat Hij het waardig is, zodat het onrechtvaardig is om deze eerbied Hem te onthouden. Hij is volkomen wijs en waarachtig, en Hij alleen wordt zo beschouwd. Hij heeft het recht om in alles hoog geacht te worden. Hij heeft ook het recht dat er naar Zijn bepalingen wordt geluisterd en dat ze gehoorzaamd worden.

God heeft ook het recht om als hoogste Regeerder gezien te worden, vanwege de totale afhankelijkheid die elk schepsel van Hem heeft. Alle schepselen, en redelijk denkende schepselen niet minder dan andere, komen geheel uit Hem voort, en zijn elk moment volledig afhankelijk van Hem. Zij zijn afhankelijk met betrekking tot hun bestaan, en tot alle goed wat ze nodig hebben, zodat zij naar recht Zijn eigendom zijn. Krachtens deze afhankelijkheid heeft Hij het recht om Zijn schepselen welke wetten Hem dan ook moge behagen te geven, waaraan zij zich hebben te houden. Ja, welke wetten Hij dan ook in Zijn wijsheid goed moge achten. Dus zou het verstand en de wil van het schepsel geheel gelijkvormig moeten zijn aan de natuur en de wil van de Schepper, en aan de wetten die Hij geeft, die de uiting van Zijn natuur en wil zijn.

Om dezelfde reden heeft Hij het recht om hun daden en gedrag te oordelen, en om de straf van Zijn [gebroken, vert.] wet uit te voeren. Hij, Die een absoluut en onafhankelijk recht heeft om wetten te geven, heeft het eeuwige recht om degenen, aan wie de wet gegeven is, te oordelen. Het is beslist noodzakelijk dat er een Rechter is van redelijk denkende schepselen. Maatregelen, oftewel de lonen of straffen, die aan de wetten waarnaar wij moeten leven verbonden zijn, horen noodzakelijk tot het wezen van de wetten. Een persoon kan wel aanwijzingen, maar geen wetten geven zonder strafmaatregelen. Deze strafmaatregelen zijn echter ijdel, ja zo goed als niets waard, als er geen Rechter is om de straf uit te voeren. Zoals God het recht heeft om Rechter te zijn, zo heeft Hij ook het recht om de hoogste Rechter te zijn. Niemand heeft het recht om Zijn oordelen te veranderen, in hoger beroep te gaan, of om te zeggen: waarom oordeelt U zo?

2. God is in werkelijkheid de hoogste Rechter van de wereld. Hij heeft genoeg macht om Zijn Eigen Recht te handhaven. Zoals Hij een recht heeft dat niet betwist kan worden, zo heeft Hij een macht die niet in bedwang gehouden kan worden. Hij bezit almacht, waarmee Hij de heerschappij over de wereld handhaaft. Hij handhaaft Zijn heerschappij zowel in de morele als in de natuurlijke wereld. Mensen kunnen weigeren zich te onderwerpen aan God als Wetgever. Zij kunnen door opstand het juk van Zijn wetten afschudden. Toch kunnen zij Zijn oordeel niet ontlopen. Hoewel zij

God niet willen hebben als hun Wetgever, toch zullen zij Hem hebben als hun Rechter. De sterkste schepselen kunnen niets doen om God in bedwang te houden, of om Hem te ontvluchten als Hij Zijn oordelen uitvoert. Hij is machtig om hen voor Zijn rechterstoel te halen, en Hij is machtig om het vonnis wat Hij uitgesproken heeft, uit te voeren.

Er was eens een opmerkelijke poging ondernomen door machtige tegenstanders, om het juk van de morele regering van God, als Wetgever en als Rechter beide, geheel af te schudden. Dit hebben de engelen gedaan, de machtigste van alle schepselen. Maar dit is op een ellendige wijze mislukt. Desondanks handelde God als hun Rechter door deze hoogmoedige geesten uit de hemel te werpen. Hij sloot ze op met ketenen der duisternis. straks wacht hen nog een ander oordeel dat uitgevoerd zal worden. Hij is wijs van hart, en sterk van kracht; wie heeft zich tegen Hem verhard, en vrede gehad? (Job 9: 4). Hoe hoogmoedig de vijanden van God ook handelen, Hij staat boven hen. Hij heeft altijd al als Rechter gehandeld, in het geven van loon, en in het opleggen van de straffen, die Hij aan de mensen wil toekennen. Zo doet Hij nog. Hij vervult dagelijks de beloften en bedreigingen van de wet, door het verwijzen van mensen naar hun eeuwige plaats, en zo zal Hij altijd blijven handelen.

God handelt als Rechter met de mensenkinderen in het bijzonder:

Ten eerste, In het persoonlijke oordeel dat na de dood komt. Dan is het vonnis uitgevoerd, en het loon gedeeltelijk uitgekeerd. Dat zal niet gebeuren zonder een oordeel. Wanneer de ziel van het lichaam scheidt, verschijnt het voor God, om door Hem naar de juiste plaats gezonden te worden. En dat overeenkomstig Zijn wet. Maar met dit verschijnen na de dood voor God, om geoordeeld te worden, wordt meer bedoeld. De ziel wordt dan ogenblikkelijk gevoelig gemaakt voor de tegenwoordigheid van God. God maakt Zich ogenblikkelijk bekend aan de ziel, met de heerlijkheid en majesteit van een Rechter. God brengt de zonden van de zondaren, en de rechtvaardigheid van de heiligen in hun geweten, zodat zij de reden weten van het vonnis wat uitgesproken is, en hun gewetens geven ook hun getuigenis van de rechtvaardigheid van dat vonnis. Zo wordt de wil van God, met betrekking tot de vervulling van de wet in het belonen of straffen, aan hen bekendgemaakt en uitgevoerd. Dit zal ongetwijfeld gebeuren bij een ieder zijn dood.

Ten tweede, In het grote en algemene oordeel, wanneer alle mensen samen voor de rechterstoel verschijnen om geoordeeld te worden. Dit oordeel zal plechtiger zijn, en de strafmaatregelen van de wet zullen in een meerdere graad vervuld worden. Maar dit brengt mij tot een ander deel van dit onderwerp.

Deel 2.

Er zal een tijd komen wanneer God, op een zeer plechtige en openbare wijze, de wereld van de mensen zal oordelen.

De leerstelling, dat er een algemeen oordeel komen zal, is niet goed genoeg te zien door het licht van de natuur. Sommige heidenen hebben wel een duister begrip gehad van een toekomstend oordeel. Maar met het natuurlijk licht, of, zonder dat het verstand verlicht wordt, kan de wereld van gevallen mensen in deze leerstellingen niet goed genoeg onderwezen worden. Het is een van de bijzondere leerstellingen, die alleen door openbaring geschiedt, het is een leerstelling van het Evangelie van Jezus Christus. Er wordt in het Oude Testament wel op toegespeeld, zoals in Psalm 96: 13:

'Want Hij komt, om de aarde te richten; Hij zal de wereld richten met gerechtigheid, en de volken met Zijn waarheid.' En in Prediker 12: 14: 'Want God zal ieder werk in het gericht brengen, met al wat verborgen is, hetzij goed, of hetzij kwaad.' En in andere gedeelten. Maar deze leerstelling is overvloedig en zeer helder geopenbaard in het Nieuwe Testament. Daar wordt het vaak en in het bijzonder uitgelegd en beschreven met al haar omstandigheden.

Hoewel deze leerstelling geopenbaard is, en aan het licht gebracht is door het Evangelie, en hoewel het de helderste en meest heerlijke openbaring is geweest die God aan de wereld gegeven heeft; toch is deze leerstelling geheel overeenkomstig met het verstand. Het verstand geeft hiermee haar instemming. Er zal, voordat de wereld vergaat, een tijd komen dat haar inwoners voor God zullen staan, en rekenschap zullen geven van hun gedrag. God in het openbaar, door een algemeen en rechtvaardig oordeel, alle dingen, met betrekking tot hoe de mensen zich op moreel gebied gedragen hebben, recht zetten. Dit komt geheel overeen met het verstand. Ik zal het proberen te verduidelijken, maar hiervoor wil ik eerst proberen te onderzoeken of de gehele mensheid door God geoordeeld zal worden of niet, want dat is een ding die helder geleerd wordt door het licht van de natuur, en we hebben er al wat over gezegd. Maar nu willen we kijken of het met het verstand overeenkomt dat er een openbaar oordeel van de gehele mensheid samen zal zijn. Ik denk dat dat zo is, als we kijken naar de volgende zaken:

1. Zo'n oordeel zal Gods majesteit en heerschappij heerlijker openbaren. Het zal heerlijker zijn, omdat het opener, meer in het openbaar en plechtiger zal zijn. Hoewel God nu in feite de meest soevereine heerschappij uitoefent, en Hij regeert, en alle dingen doet naar de raad van Zijn wil, en hoewel Hij alle gebeurtenissen verordineert naar dat het Hem goed dunkt, en Hij in feite de Rechter van de wereld is, en gedurig de zielen van mensen zendt naar de plaats, die zij naar hun werken verdiend hebben, toch is dat een meer verborgen regering. De hoogmoedige mensenkinderen weigeren in het algemeen om Zijn heerschappij te erkennen. De zondige mensen betwijfelen het bestaan van God, Die voor de wereld zorgt, en Die de gebeurtenissen ervan verordineert, en in de wereld Zijn oordelen uitvoert. Daarom werpen zij Zijn vreze van hen af. Veel koningen en groten der aarde geven God niet de erkenning die Hem toekomt, maar zij schijnen zichzelf te zien als de hoogste mensen, en daarom tiranniseren zij de mensheid, alsof zij op geen enkele manier verantwoordelijk zijn voor hun gedrag. Er zijn veel atheïstische personen geweest, die Gods heerschappij over de mensheid niet erkend hebben, en zulke mensen zijn er nog steeds. Daarom werpen zij het juk van Zijn regering en wetten af. Wat een groot deel van de wereld is er nu, en is er altijd al geweest, dat niet erkend heeft dat de regering van de wereld behoort aan de God van Israël, de God van de christenen. Zij hebben andere denkbeeldige goden geëerd, alsof zij hun soevereine heren en rechters waren. Satan heeft toch over een groot deel van de wereld de heerschappij veroverd, en hij heeft zich tegen God opgesteld, om Zijn tegenstander te zijn!

Het komt toch geheel met het verstand overeen dat God, bij de voleinding der dingen, als de huidige staat van de mensheid ten einde komt, op een zeer openbare wijze Zijn heerschappij over de inwoners van de aarde zal laten zien. Hij zal dat doen door hen allen, hoog en laag, rijk en arm, koningen en onderdanen, te brengen voor Hem, om geoordeeld te worden naar al wat zij ooit gedaan hebben in deze wereld. Dat zal Zijn heerschappij in deze wereld geheel openbaar maken, die in deze wereld zo betwijfeld, ontkend en op een hoogmoedige wijze tegengestaan is. Hoewel God nu niet zichtbaar op deze aarde aanwezig is, om op een zichtbare wijze te oordelen en mensen hun

verdiende loon te geven zoals aardse koningen doen, toch zal Hij bij de voleinding der wereld zijn heerschappij zichtbaar maken voor allen, en met betrekking tot de gehele mensheid, zodat alle oog Hem zal zien. Zelfs degenen die Zijn bestaan ontkend hebben, zullen erachter komen dat God hun hoogste Heere is, en Heere van de gehele wereld!

2. Het doel van het oordeel zal volmaakter beantwoord worden door een openbaar en algemeen oordeel, dan wanneer er slechts een afzonderlijk en verborgen oordeel zou zijn. Het is sowieso een feit, dat het doel van het oordeel is het openbaren en verheerlijken van de rechtvaardigheid van God. Dat doel is op een volmaaktere wijze bereikt als mensen tot verantwoording geroepen worden, en hun daden voor het gerecht gebracht worden, om hun staat daarmee overeenkomstig te bepalen, voor henzelf, de gehele wereld, engelen en mensen beiden, dan wanneer deze zaken op een meer verborgen manier gedaan zouden worden. Op de oordeelsdag zal er de heerlijkste openbaring zijn van Gods rechtvaardigheid die er ooit geweest is. Dan zal God geheel rechtvaardig blijken te zijn tegenover alle mensen. De rechtvaardigheid van Zijn morele regering zal op die dag onmiddellijk bekend gemaakt worden. Dan zullen alle tegenwerpingen aan de kant geschoven worden. Een ieders geweten zal overtuigd worden. De godslasteraars en goddelozen zullen voor eeuwig de mond gestopt worden, en de heiligen en de engelen zal reden gegeven worden om God voor eeuwig te prijzen: 'En na dezen hoorde ik als een grote stem ener grote schare in den hemel, zeggende: Hallelujah, de zaligheid, en de heerlijkheid, en de eer, en de kracht zij den Heere, onzen God. Want Zijn oordelen zijn waarachtig en rechtvaardig.' (Openb. 19: 1-2a).

3. Het komt heel goed overeen met het verstand, dat de ongeregeldheden, die zó open en zichtbaar in de wereld zijn, openlijk rechtgezet zouden moeten worden door de Hoogste Regeerder, wanneer de wereld tot een einde zal komen. De oneindig wijze God, Die deze wereld tot een woonplaats voor mensen gemaakt heeft, en er de mensheid geplaatst heeft om te wonen, en Die het doel en het werk van mensen heeft vastgesteld, moet zorgen voor de orde en goede regering van de wereld, die Hij zo gemaakt heeft. Hij is geen God, Die geen acht slaat op hoe het er op de aarde aan toe gaat. Dit te veronderstellen zou een blaam zijn voor Zijn wijsheid, en voor de volmaakte oprechtheid van Zijn natuur. Deze wereld is een wereld van verwarring. Het is, sinds de val, altijd al vol ongeregeldheid en verwarring geweest. En haar ongeregeldheden zijn niet alleen verborgen, dat is, met betrekking op de daden van personen in het bijzonder, maar ook staten, koninkrijken, landen, kerken, steden, en alle soorten van maatschappijen door alle eeuwen heen, zijn vervuld geweest met openlijke ongeregeldheden. De zaken van de wereld, in zoverre zij in de handen van mensen zijn, worden voortgezet op de meest ongeregelde en verwarde wijze.

Hoewel er soms gerechtigheid plaatsvindt, toch hebben onrechtvaardigheid, wreedheid en onderdrukking vaak de overhand! Hoe vaak worden de rechtvaardigen niet verdoemd, en de zondaren vrijgesproken en beloond! Het is zó algemeen voor de rechtvaardigen en vromen om onderdrukt, en voor de goddelozen om bevorderd te worden! Hoeveel duizenden van de beste mensen hebben ondraaglijke wreedheden geleden, louter vanwege hun goedheid en vroomheid, en hebben in deze wereld geen hulp gehad, en hebben geen schuilplaats gehad om naartoe te vluchten. De wereld wordt in een groet mate geregeerd door de hoogmoed, begeerlijkheid en de hartstochten van mensen. Salomo besteedt hier veel aandacht aan zulke soort

ongeregelheden in de tegenwoordige toestand, en hierbij toont hij de ijdelheid van de wereld (in zijn boek Prediker).

Het is zeer redelijk om te veronderstellen, dat God, wanneer Hij zal komen om een einde te maken aan de huidige staat van de mensheid, op een openbare wijze alle ongeregelheden zal rechtzetten, ten overstaan van de gehele wereld! Hij zal al deze zaken voor het gericht brengen door een algemeen oordeel, zodat degenen die onderdrukt geweest zijn, verlost kunnen worden, en dat de rechtvaardige zaak bepleit en verdedigd kan worden, en de goddeloosheid, die goedgekeurd, geëerd en beloond is geweest, zijn verdiende schande en straf zal krijgen. Ja, zodat de handelingen van koningen en aardse rechters onderzocht kunnen worden door Hem, Wiens ogen vlammen vuurs zijn, en dat de openbare handelingen in het openbaar onderzocht en vergolden kunnen worden naar dat zij verdiend hebben! Het komt geheel overeen met de Goddelijke wijsheid om de zaken op die wijze te ordineren, en het is de hoogste Regeerder van de wereld geheel waardig!

4. Als er een openbaar en algemeen oordeel is, volbrengt God op een volmaaktere wijze het loon, dat Hij voor de godzaligen bestemd heeft, en de straf, die Hij voor de goddelozen bestemd heeft. De eer die Hij hen toekent, is ook een onderdeel van het loon dat Hij aan hen wil geven. Hij zal hen openlijk en voor iedereen eren. Voor engelen, de gehele mensheid en voor degenen die hen gehaat hebben. Het is ook heel betamelijk dat Hij dat doet. Het is betamelijk dat die heilige, nederige zielen, die gehaat werden door goddeloze mensen, en door hen wreed behandeld werden en te schande gemaakt zijn, en door hen op een arrogante wijze geregeerd zijn, openlijk vrijgesproken, geroemd en gekroond worden voor de gehele wereld.

Zo ook zal de openlijke beschaming en schande, die zij zullen lijden, een onderdeel zijn van de straf van de goddelozen. Hoewel velen van hen trots hun hoofden opgeheven hebben in deze wereld, zeer hoge gedachten van zichzelf gehad hebben en uiterlijke eer van mensen gehad hebben, toch zal God hen openlijk openlijk te schande maken. Hij zal al hun goddeloosheid en morele onreinheid laten zien voor de gehele vergadering van engelen en mensen, door het laten blijken van Zijn afschuw van hen, als Hij hen aan Zijn linkerhand zal plaatsen, tussen de duivelen en onreine geesten en als Hij hen wegstuurt naar de afschuwelijkste en vreselijkste put van de hel, om daar voor eeuwig te blijven. Dat doel wordt op een volmaaktere wijze bereikt in een algemeen, dan in een bijzonder oordeel.

Deel 3.

De wereld zal geoordeeld worden door Jezus Christus.

De Persoon door Wie God de wereld zal oordelen is Jezus Christus, de God-mens. Hij is de tweede Persoon in de Drieëenheid, dezelfde Persoon waarvan we in de Bijbel lezen, dat Hij geboren was uit de maagd Maria, geleefd heeft in Galilea en Juda, en uiteindelijk gekruisigd was buiten de poorten van Jeruzalem. Hij zal komen om de wereld te oordelen, in beide Zijn Goddelijke en menselijke natuur, in hetzelfde lichaam dat gekruisigd, opgestaan en opgevaren was ten hemel. 'Deze Jezus, Die van u opgenomen is in den hemel, zal also komen, gelijkewijs gij Hem naar den hemel hebt zien heenvaren' (Hand. 1: 11). Het zal Zijn menselijke natuur zijn, die dan door de lichamelijke ogen van mensen gezien zal worden. Zijn Goddelijke natuur, die met de menselijke natuur verenigd is, zal echter ook aanwezig zijn, en Christus zal door die Goddelijke wijsheid onderzoeken en oordelen.

Vanzelfsprekend rijst hier een vraag op: Waarom is Christus aangesteld om de wereld te oordelen en niet de Vader of de Heilige Geest? We kunnen niet doen alsof wij alle redenen van de Goddelijke beschikkingen kunnen weten. God is niet verplicht om aan ons verantwoording af te leggen. Maar zoveel kunnen wij wel zien door Goddelijke openbaring, om de wonderbare wijsheid te ontdekken in wat Hij bepaalt en verordineert met betrekking tot deze zaak. We zien:

1. Dat God het goed acht, dat Wie die de menselijke natuur deelachtig is, de Rechter zou moeten zijn van diegenen die de menselijke natuur deelachtig zijn. 'En heeft Hem macht gegeven, ook gericht te houden, omdat Hij des mensen Zoon is.' (Joh. 5: 27). Omdat God ziet dat er één Persoon van de Drieëenheid verenigd is met de menselijke natuur, kiest Hij ervoor, om in al Zijn handelen met de mensen, door Hem te handelen.

Zo deed Hij vanouds, toen Hij Zich ontdekte aan de Patriarchen, de wet gaf, de kinderen van Israël door de wildernis leidde, en toen Hij Zich kenbaar maakte in de tabernakel en de tempel, wanneer het in het verbond der Verlossing verordineerd en overeengekomen was dat Hij in het vlees zou komen (hoewel Christus nog niet in werkelijkheid in het vlees gekomen was, toch was Hij daartoe bestemd). Sinds de vleeswording van Christus regeert God beide de wereld en de Kerk door Christus. Zo zal Hij aan het einde de wereld door Hem oordelen. Alle mensen zullen geoordeeld worden door God, en toch tegelijk door Iemand die hun natuur deelachtig is.

God acht het goed, dat degenen die lichamen hebben, zoals alle mensen op de oordeelsdag zullen hebben, hun Rechter zouden moeten zien met hun lichamelijke ogen, en Hem zouden moeten horen met hun lichamelijke oren. Als een ander Persoon van de Drieëenheid aangewezen zou zijn om te oordelen, dan zou er een buitengewone uitwendige verschijning gemaakt moeten worden met als doel om de Goddelijke aanwezigheid te vertegenwoordigen, zoals het vanouds was, toen Christus nog niet in het vlees gekomen was. Nu is dat niet nodig. Nu is in feite één van de Personen van de Drieëenheid in het vlees gekomen, zodat God door Hem voor lichamelijke ogen kan verschijnen, zonder enige wonderlijke zichtbare verschijning.

2. Christus heeft deze eer van Rechter te zijn van de wereld gekregen, als een verdiend loon op Zijn lijden. Dit is een gedeelte van Christus' verhoging. De verhoging van Christus is Hem gegeven als loon op Zijn vernedering en lijden. Dit was bepaald in het verbond der Verlossing. Ons is uitdrukkelijk gezegd, dat dit Hem gegeven is als het loon voor Zijn lijden in Filippenzen 2: 8- 11: 'En in gedaante gevonden als een mens, heeft Hij Zichzelve vernederd, gehoorzaam geworden zijnde tot den dood, ja, den dood des kruizes. Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd, en heeft Hem een Naam gegeven, welke boven alle naam is; opdat in de Naam van Jezus zich zou buigen alle knie dergenen, die in den hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn. En alle tong zou belijden, dat Jezus Christus de Heere zij, tot heerlijkheid Gods des Vaders.'

God vindt het gepast, dat Degene Die in zo'n lage staat onder de mensen verschenen is, zonder gedaante of heerlijkheid, en Die Zijn Goddelijke heerlijkheid versluierd had, voor een tweede keer zou moeten verschijnen voor de mensen, in Zijn Eigen majesteit en heerlijkheid, die bij Hem past, zonder sluier, met als doel dat degenen, die Hem hier eerst zagen als een arme, zwakke Man, Die niet had waar Hij het hoofd op neerleggen zou, en Die veel moeiten en rampen onderworpen was, Hem zien zullen voor de tweede keer in macht en grote heerlijkheid, bedekt met de heerlijkheid en waardigheid van de absolute Heere van hemel en aarde. En dat Hij, die eens onder de

mensen gewoond heeft, Die veracht en verworpen was door hen, de eer mag hebben om alle mensen voor Zijn troon te dagen, en om hen te oordelen met betrekking tot hun eeuwige staat! (zie Joh. 5: 21- 24).

God vindt het gepast dat Hij, Die eens voor de rechterstoel van mensen gedaagd is, om daar uiterst gemeen behandeld, bespot, bespogen, veroordeeld, en ten laatste gekruisigd te worden, beloond zou moeten worden, door diezelfde personen voor het gerecht te dagen, zodat zij Hem nu in heerlijkheid zien zullen, en beschaamd zullen worden. En dat Hij hen voor eeuwig mag wegsturen, zoals Hij zei tegen de hogepriester, toen Hij door Hem berecht werd: 'Van nu aan zult gij zien den Zoon des Mensen, zittende ter rechter hand der kracht Gods, en komende op de wolken des hemels' (Math. 26: 64b).

3. Het is noodzakelijk dat Christus de Rechter van de wereld is, opdat Hij het werk van verlossing moge voleindigen. Het is Gods wil, dat Degene Die de Verlosser is van de wereld, een volkomen Verlosser moet zijn. Daarom moet Hij het gehele werk van verlossing in Zijn handen hebben. Welnu, de verlossing van gevallen mensen bestaat niet louter uit het smeken om verlossing, het gehoorzamen van de Goddelijke wet, het verzoening doen voor zondaren, of in het voorbereiden van de weg van hun verlossing, maar het bestaat voor een groot deel uit, en is voor een groot deel vervuld in, de bekering van zondaren tot de kennis en liefde van de waarheid, in het leiden van hen in de weg van genade en ware heiligheid door het leven, en, uiteindelijk, in het tot leven wekken van hun lichamen. Zij zullen verheerlijkt worden, en over hen zal een gezegend vonnis uitgesproken worden. Zij zullen met eer en heerlijkheid gekroond worden voor de ogen van mensen en engelen en hun loon zal vervolmaakt worden.

Het is noodzakelijk dat Christus dit zal doen, opdat Hij het werk zal voleindigen wat Hij eens begonnen was. De heiligen op te wekken uit de doden, hen te oordelen en het vonnis uit te voeren, is een gedeelte van hun verlossing. Daarom was het nodig dat Christus de aangestelde Rechter van de wereld zou moeten zijn, opdat Hij Zijn werk moge beeindigen (Joh. 5: 25-31, 6: 39, 40). De verlossing van de lichamen van de heiligen is een gedeelte van het werk der verlossing; de opstanding tot het leven wordt genoemd de verlossing onzes lichaams (Rom. 8: 23).

Het is de wil van God dat Christus Zelf de verwezenlijking zou moeten hebben van hetgeen waarvoor Hij gestorven is, en waarvoor Hij zo veel geleden heeft. Het doel van Zijn lijden en sterven was de volkomen verlossing van Zijn Volk. Dit doel zal bereikt worden in het laatste oordeel, en niet daarvoor. Daarom was het belangrijk dat Christus de aangestelde Rechter zou zijn, opdat Hij Zelf het doel volkomen volbrengen zou, waarvoor Hij leed en stierf. Toen Christus Zijn overeengekomen lijden geëindigd had, heeft God, als het ware, de verworven erfenis in Zijn handen gelegd, om voor de gelovigen bewaard te worden, en om hen toegekend te worden op de oordeelsdag.

4. Het is gepast dat Hij, Die de aangestelde Koning is van Zijn Kerk, de Kerk zal regeren, totdat Hij Zijn vijanden onder Zijn voeten gelegd zal hebben, zodat Hij de Rechter moet zijn van Zijn vijanden, zowel als van Zijn Volk. Één van de ambten van Christus als Verlosser is dat van een Koning. Hij is de aangestelde Koning van de Kerk en het Hoofd van alle dingen die de Kerk aangaan. En opdat Zijn Koninkrijk volmaakt zou zijn, en het ontwerp van Zijn regering vervolmaakt zal worden, moet Hij al Zijn vijanden veroveren, en dan zal Hij het Koninkrijk aan de Vader overgeven. 'Daarna zal het einde zijn, wanneer Hij het Koninkrijk aan God en den Vader zal overgegeven hebben; wanneer Hij zal teniet gedaan hebben alle heerschappij, en alle

macht, en kracht. Want Hij moet als Koning heersen, totdat Hij al de vijanden onder Zijn voeten zal gelegd hebben.' (1 Kor. 15: 25). Wanneer Christus Zijn vijanden, die Hem ontkend, tegengestaan en tegen Hem gerebelleerd hebben, voor Zijn rechterstoel zal gebracht hebben, en het vonnis over hen uitgesproken en uitgevoerd zal hebben, zal dit een laatste en volkomen overwinning over hen zijn, een overwinning die een einde zal maken aan de oorlog. En het is goed dat Hij, Die nu regeert, en doorgaat met het oorlog voeren tegen degenen die van het vijandige koninkrijk zijn, de eer zou moeten hebben van het behalen van de overwinning en van het beëindigen van de oorlog.

5. Het is een overvloedige vertroosting voor de heiligen, dat Christus aangesteld is tot hun Rechter. Het verbond der genade is met al haar omstandigheden en al die gebeurtenissen die er verband mee hebben, zo door God uitgedacht, dat het een grote troost is voor gelovigen, want God ontwierp het Evangelie om het een grote betoning te laten zijn van Zijn genade tot hen. Daarom is alles zó verordineerd dat het de grootste genade en goedertierenheid laat zien.

Wat een overvloedige troost is het voor de heiligen, dat hun eigen Verlosser aangesteld is om hun Rechter te zijn. Dat dezelfde Persoon, Die Zijn bloed voor hen heeft vergoten over hun eeuwige staat zal beslissen, zodat ze niet hoeven te betwijfelen dat zij zullen krijgen wat Hij voor zo'n hoge prijs verkregen heeft.

Wat zal het een zaak van vreugde zijn voor hen op de laatste dag, om hun ogen op te heffen, en om de Persoon te zien komen om hen te oordelen, in Wie zij vertrouwd hebben tot zaligheid, tot Wie zij de toevlucht genomen hebben om te schuilen, en op Wie zij het fundament voor de eeuwigheid gebouwd hebben, en Wiens stem zij vaak gehoord hebben, toen Hij hen nodigde om tot Hem te komen voor bescherming en veiligheid.

6. Dat Christus aangesteld is om de wereld te oordelen zal zijn tot overvloediger overtuiging van de goddelozen. Het zal bijdragen aan hun overtuiging dat zij geoordeeld en veroordeeld zullen worden door juist die Persoon Die zij verworpen hebben, en door Wie zij gered konden worden, Die Zijn bloed gestort heeft om hen een mogelijkheid te geven om behouden te worden, en Die gewoon was hen Zijn gerechtigheid aan te bieden, toen zij in hun staat van beproeving waren, en Die hen vele keren heeft geroepen en genodigd om tot Hem te komen om behouden te worden. Hoe rechtvaardig zullen zij veroordeeld worden door Hem, Wiens redding zij verworpen hebben, Wiens bloed zij veracht hebben, Wiens vele nodigingen zij geweigerd hebben, en Die zij doorstoken hebben met hun zonden!

Wat zal het veel bijdragen aan hun overtuiging, wanneer zij het vonnis van de verdoemenis uit horen spreken, zodat zij bij zichzelf nadenken: 'Hoe vaak heeft diezelfde Persoon, Die nu het vonnis van verdoemenis over mij uitspreekt, mij niet geroepen in Zijn Woord en door Zijn boodschappers, om Hem aan te nemen, en om mijzelf aan Hem te geven! Hoe vaak heeft Hij niet aan de deur van mijn hart geklopt! En komt het niet door mijn eigen dwaasheid en hardnekkigheid, dat Hij, Die ik had kunnen hebben als mijn Zaligmaker, nu mijn vertoorde Rechter is?

Deel 4

Christus' komst, de opstanding, het oordeel toebereid, de boeken geopend, het vonnis uitgesproken en uitgevoerd.

1. Christus Jezus zal, op de meest verheven wijze, neerdalen uit de hemel met al Zijn heilige engelen. De Mens Christus Jezus is nu in de hemel der hemelen, of, zoals de apostel het uitdrukt: verre boven al de hemelen (Ef. 4: 10). En daar is Hij vanaf Zijn hemelvaart gekroond in heerlijkheid, temidden van miljoenen engelen en gezegende geesten. Maar wanneer de bepaalde tijd zal gekomen zijn waarop de oordeelsdag zal plaatsvinden, zal er gewag van gemaakt worden in die gelukkige streken, en Christus zal op een zeer plechtige, vreselijke en heerlijke wijze neerdalen op de aarde, vergezelschap met al die hemelse heirscharen. Christus zal komen met Goddelijke majesteit, Hij zal komen in de heerlijkheid van de Vader. 'Want de Zoon des mensen zal komen in de heerlijkheid Zijns Vaders, met Zijn engelen' (Math. 16: 27).

Wij kunnen nu nog maar weinig begrijpen van de heilige en vreselijke verhevenheid, waarin Christus zal verschijnen, als Hij zal komen op de wolken des hemels, en [we kunnen ook nog maar weinig begrijpen, vert.] van de heerlijkheid van Zijn gevolg. In vergelijking hiermee is de prachtige verschijning die aardse prinses kunnen maken maar verachtelijk! Een heerlijk zichtbaar licht zal om Hem schijnen, en de aarde zal beven voor Zijn aanwezigheid. Welk een grote en ontelbare menigte zullen de heirscharen zijn die met Hem zullen verschijnen! De hemel zal voor een tijd door haar inwoners verlaten worden.

De heerlijkheid van Christus' verschijning kan bewezen worden uit Zijn verschijningen in andere tijden. Toen Hij van gedaante veranderd werd, blonk Zijn aangezicht gelijk de zon, en Zijn klederen werden wit gelijk het licht. De apostel Petrus sprak lang hierna over Zijn verschijning in verheven uitdrukkingen. 'Maar wij zijn aanschouwers geweest van Zijn Majesteit. Want Hij heeft van God den Vader eer en heerlijkheid ontvangen, als zodanig een stem van de hoogwaardige heerlijkheid tot Hem gebracht werd' (2 Petr. 1: 16, 17). En Zijn verschijningen aan Paulus, toen hij bekeerd werd, en aan Johannes, (beschreven in Openb. 1: 13, enz.) waren zeer indrukwekkend en overweldigend. Maar we mogen wel concluderen, dat Zijn verschijning op de oordeelsdag veel groter zal zijn dan welke van deze verschijningen dan ook, omdat deze gelegenheid zoveel groter zal zijn. We hebben goede redenen om te denken dat onze natuur, in deze huidige zwakke staat, de verschijning van de majesteit die dan gezien zal worden, niet zou kunnen dragen.

De heerlijkheid van Zijn verschijning kan ook bewezen worden uit de verschijning van sommige engelen aan mensen, zoals de engel die verscheen bij Christus' graf, na Zijn opstanding. 'En zijn gedaante was gelijk een bliksem, en zijn kleding wit gelijk sneeuw.' (Math. 28: 3). De engelen zullen zonder twijfel allemaal net zo'n heerlijke verschijning hebben op de oordeelsdag, zoals welke engelen dan ook gehad hebben bij vorige gelegenheden. Wat zal het gevolg van Christus, dat bestaat uit zoveel duizenden engelen, dan heerlijk zijn! En met hoeveel meer heerlijkheid zal Christus, de Rechter Zelf, verschijnen, dan Zijn gezelschap! Ongetwijfeld zal God zeer veel heerlijker verschijnen dan zij.

Christus zal dan neerdalen in onze lucht, tot op zo'n afstand van de aarde, dat, wanneer alle mensen vergaderd zullen zijn, iedereen Hem zal zien. 'Ziet, Hij komt met de wolken en alle oog zal Hem zien' (Openb. 1: 7).

Christus zal plotseling verschijnen, tot grote verrassing van de inwoners van de aarde. Daarom wordt het wel vergeleken met een geroep in het midden van de nacht, waardoor mensen zeer verrast ontwaken.

2. Met het blazen van de bazuin, zullen de doden opstaan, en de levenden veranderd worden. Zodra Christus afgedaald is, zal de laatste bazuin schallen, als een aankondiging voor alle mensen om tevoorschijn te komen. Op dit geluid zullen de doden ogenblikkelijk opstaan, en de levenden veranderd worden. 'Want de bazuin zal slaan, en de doden zullen onverderfelijk opgewekt worden, en wij zullen veranderd worden.' (1 Kor.15: 52). 'En Hij zal Zijn engelen uitzenden met een bazuin van groot geluid' (Math. 24: 31). 'Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel' (1 Thes. 4: 16). Er zal een groot en opmerkelijk teken gegeven worden voor de opstanding van de doden, wat, naar het schijnt, een machtig geluid zal zijn, die door de engelen van God, die Christus zullen vergezellen, gemaakt zal worden.

Hierop zullen alle doden uit hun graven opstaan. Allen, groten en kleinen, die op aarde geleefd hebben sinds de grondlegging van de wereld. Degenen die gestorven zijn vóór de zondvloed, en degenen die verdronken zijn in de vloed, en allen, die vanaf die tijd gestorven zijn, en nog sterven zullen tot het einde van de wereld. Er zal een grote beroering op de aarde zijn, en in het water, door het brengen van elk been tot zijn been, het openen van graven, en het vergaderen van alle verstrooide deeltjes van dode lichamen. De aarde zal de doden die in haar zijn opgeven, en de zee zal de doden die in haar zijn opgeven.

Hoewel de delen van de lichamen van velen gescheiden en verstrooid zijn, en velen verbrand zijn, zodat hun lichamen zijn veranderd in as en rook, en met de vier winden meegegaan zijn, en velen door de wilde beesten, vogels van de hemel en vissen uit de zee gegeten zijn, en hoewel velen verteerd zijn op de vlakte van de aarde, en een groot gedeelte van hun lichamen in de lucht vervlogen zijn; dan kan toch de alwijze en almachtige God onmiddellijk elk deel weer bij elkaar brengen.

Van deze grote menigte zullen sommigen opstaan ten leven, en anderen ter verdoemenis. 'Want de ure komt, in dewelke allen, die in de graven zijn, Zijn stem zullen horen; en zullen uitgaan, die het goede gedaan hebben, tot de opstanding des levens, en die het kwade gedaan hebben, tot de opstanding der verdoemenis.' (Joh. 5: 28, 29).

Wanneer de lichamen toebereid worden, zullen de zielen die gescheiden waren, weer terugkeren in hun lichamen, om weer verenigd te worden met elkaar, en om nooit meer te scheiden. De zielen van de goddelozen zullen uit de hel gehaald worden, hoewel niet uit hun ellende, en zullen onwillig in hun lichamen terugkeren, die voor hen als een eeuwige gevangenis zullen zijn. 'En de dood en de hel gaven de doden, die in hen waren' (Openb. 20: 13). Zij zullen hun ogen vol van de grootste verbazing en verschrikking opheffen, om hun vreselijke Rechter te zien. Misschien zullen de lichamen waarmee zij zullen opstaan zeer vies en walgelijk zijn, zodat het goed overeenkomt met de innerlijke, morele verdorvenheid van hun zielen.

De zielen van de rechtvaardigen zullen samen met Christus en Zijn engelen uit de hemel afdalen. 'Alzo zal ook God degenen, die ontslapen zijn in Jezus, weder brengen met Hem.' (1 Thess. 4:14). Zij zullen ook weer verenigd worden met hun lichamen, opdat zij met hen verheerlijkt worden. Zij zullen hun lichamen ontvangen, die door

God zijn toebereid om tot in eeuwigheid hun vermakelijke woningen te zijn. Zij zullen op elke manier uitgerust worden voor het gebruik, de oefeningen en de vreugde van volmaakt heilige en heerlijke zielen. Zij zullen bekleed worden met een voortreffelijke schoonheid, die gelijkvormig is aan die van Christus' heerlijke lichaam. 'Die ons vernederd lichaam veranderen zal, opdat hetzelfde gelijkvormig worde aan Zijn heerlijk lichaam' (Fil. 3: 21). Hun lichamen zullen onverderfelijk opstaan, niet meer onderhevig aan pijn of ziekte, en met buitengewone kracht en levendigheid, zoals de geesten, die als een vlam van vuur zijn. 'Het wordt gezaaid in oneer, het wordt opgewekt in heerlijkheid; het wordt gezaaid in zwakheid, het wordt opgewekt in kracht. Een natuurlijk lichaam wordt er gezaaid, een geestelijk lichaam wordt er opgewekt.' (1 Kor. 15: 43, 44). Met welk een vreugde zullen de zielen en lichamen van de heiligen elkaar ontmoeten, en met welk een vreugde zullen zij hun hoofden opheffen uit hun graven om het heerlijke gezicht van de verschijning van Christus te zien! Het zal een heerlijk gezicht zijn om die heiligen uit hun graven te zien opstaan, en om te zien hoe zij hun verdorvenheid afschudden, en hun onverderfelijkheid en heerlijkheid aandoen.

Op hetzelfde ogenblik zullen degenen, die dan op de aarde zullen leven, veranderd worden. Hun lichamen zullen, in een punt des tijds, ja, in een ogenblik, een grote verandering ondergaan. 'Ziet, ik zeg u een verborgenheid, wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden; in een punt des tijds, in een ogenblik, met de laatste bazuin' (1 Kor. 15: 51, 52). De lichamen van de goddelozen die dan nog leven, zullen veranderd worden in zulke afschuwelijke voorwerpen, net zoals de afschuwelijke zielen die in hen wonen, en die [lichamen, vert.] zullen toebereid worden om eeuwige pijnen zonder einde te ontvangen en toegediend te krijgen. Maar de lichamen van de rechtvaardigen zullen veranderd worden in dezelfde heerlijke en onsterfelijke vorm als in welke degenen die zullen opstaan verschijnen zullen.

3. Zij zullen allen voor Christus verschijnen, de godzaligen zullen aan de rechterhand geplaatst worden en de goddelozen aan de linkerhand (Math. 25: 31, 32, 33). De goddelozen zullen, hoewel onwillig, en vervuld met angst en verschrikking, gebracht, of gedreven worden voor de rechterstoel, hoewel zij mogen proberen om zichzelf te verbergen, en daarom in de spelonken van de bergen kruipen, en roepen tot de bergen om op hen te vallen, om hen te verbergen voor het gezicht van Hem, Die op de troon zit en van de toorn van het Lam. Toch zal er niet één ontsnappen. Zij moeten voor de Rechter verschijnen, en aan de linkerhand staan met duivelen. Aan de andere kant zullen de rechtvaardigen met vreugde tot Christus geleid worden, waarschijnlijk door de engelen. Hun vreugde zal hen als het ware vleugels geven om hen daarheen te brengen. Zij zullen met verrukking en vervoering van vreugde hun Vriend en Verlosser ontmoeten, in Zijn tegenwoordigheid komen en aan Zijn rechterhand staan. Naast het staan aan de linkerhand van de een, en aan de rechterhand van de ander, lijkt er dit verschil te zijn tussen hen, [namelijk, vert.] dat, wanneer degenen die in Christus gestorven zijn, opgewekt zullen worden, zij allen in de lucht opgenomen zullen worden, waar Christus zijn zal, en zij zullen aan Zijn rechterhand staan gedurende het oordeel, om hun voeten nooit meer op deze aarde te zetten, terwijl de goddelozen achtergelaten worden op de aarde om daar op hun vonnis te wachten. 'En die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan; daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen tezamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen.' (1 Thess. 4: 16, 17).

Wat een grote vergadering van mannen, vrouwen en kinderen zal daar daar zijn, die op de aarde geleefd hebben van het begin tot het einde van de wereld! 'En ik zag de doden, klein en groot, staande voor God' (Openb. 20: 12).

4. Het volgende dat gebeuren zal, is, dat de boeken geopend zullen worden. 'En ik zag de doden, klein en groot, staande voor God; en de boeken werden geopend' (Openb 20: 12). Met de boeken schijnen deze twee boeken bedoeld te worden: Gods gedenkboek, en het boek van de Schrift. Het eerste als een bewijs voor hun daden die geoordeeld staan te worden, en het laatste als een regel om naar te oordelen. De werken van de rechtvaardigen zowel als van de goddelozen zullen naar voren gebracht worden opdat zij daarnaar geoordeeld mogen worden, en die werken zullen getoetst worden aan de vastgestelde en geschreven regel.

Ten eerste zullen de werken van rechtvaardigen en goddelozen beiden opgesomd worden. Gods gedenkboek zal het eerst geopend worden. De verschillende werken van de mensenkinderen zijn, als het ware, door God opgeschreven in een gedenkboek. 'En er is een gedenkboek voor Zijn aangezicht geschreven' (Mal. 3: 16). Hoewel de goddelozen gereed staan om licht over hun eigen zonden te denken en ze te vergeten, toch zal God nooit een ervan vergeten. Ook vergeet God geen van de goede werken van de heiligen. Als zij ook maar een beker koud water geven in de geest van naastenliefde, dan onthoudt God dat.

De boze werken van de goddelozen zullen dan aan het licht gebracht worden. Zij zullen dan al hun godslasterlijkheid, onboetvaardigheid, hun hardnekkige ongeloof, misbruik van inzetten, en verschillende andere zonden aanhoren. De verschillende verzwaringen van hun zonden zullen ook aan het licht gebracht worden, zoals hoe die man gezondigd heeft na zulke waarschuwingen, na het ontvangen van die en die genade; de een na zo begunstigd te zijn met uitwendig licht, en een ander nadat hij het onderwerp is geweest van inwendige overtuiging, die is opgewekt door de onmiddellijke tegenwoordigheid van God. Over deze zonden zullen zij tot verantwoording geroepen worden om te zien wat voor een weerwoord zij geven kunnen voor henzelf. 'Maar Ik zeg u, dat van elk ijdel woord, hetwelk de mensen zullen gesproken hebben, zij van hetzelfde zullen rekenschap geven in de dag des oordeels.' (Matth. 12: 36). 'Zo dan een iegelijk van ons zal voor zichzelf Gode rekenschap geven.' (Rom. 14: 12).

De goede werken van de heiligen zullen ook naar voren gebracht worden als bewijzen van hun oprechtheid en van hun aandeel in de gerechtigheid van Christus. Wat betreft hun boze werken, zij zullen niet tegen hen naar voren gebracht worden op die dag. Want de schuld daarvan zal niet op hen liggen; zij zijn bekleed met de gerechtigheid van Jezus Christus. De Rechter Zelf heeft de schuld van hun zonden op Zich genomen. Daarom zullen hun zonden niet tegen hen opstaan in Gods gedenkboek. De rekening daarvan zal geschrapt blijken te zijn voor die tijd. De rekening die in Gods boek zal gevonden worden, zal er niet een zijn van schuld, maar van afbetaling. God scheldt hun schuld kwijt, en noteert hun goede werken, en het behaagt Hem om, als het ware, Zichzelf een Schuldenaar te maken van hen, door Zijn Eigen genadige handeling.

De goeden en kwaden zullen beiden geoordeeld worden naar hun werken. 'En de doden werden geoordeeld uit hetgeen in de boeken geschreven was, naar hun werken.' (Openb. 20: 12). En vers 13: 'En zij werden geoordeeld, een iegelijk naar hun werken.'

hoewel de rechtvaardigen door het geloof gerechtvaardigd zijn, en niet door hun werken, toch zullen zij geoordeeld worden overeenkomstig hun werken. Dan zullen de werken naar voren gebracht worden als het bewijs van hun geloof. Hun geloof zal op die grote dag getoetst worden aan haar vruchten. Als de werken van een persoon boos geweest zullen zijn, en als zijn leven onchristelijk zal blijken te zijn, zal dat hem veroordelen zonder verder onderzoek. Maar als zijn werken, wanneer ze getoetst zullen zijn, goed en van het rechte soort blijken te zijn, dan zal hij zeker gerechtvaardigd worden. Het zal verklaard worden dat zij vast bewijs zijn van zijn geloof in Jezus Christus, en dat hij bekleed is met gerechtigheid.

Maar met 'werken' moeten we verstaan alle vrijwillige oefeningen van de vermogens van de ziel. Bijvoorbeeld, de woorden en gesprekken van mensen, zowel als wat gedaan is met hun handen. 'Want uit uw woorden zult gij gerechtvaardigd worden, en uit uw woorden zult gij veroordeeld worden.' (Math. 12:37). Wij moeten hier niet alleen de uitwendige handelingen of gedachten, die uitwendig uitgedrukt worden, verstaan, maar ook de gedachten zelf, en alle inwendige werkingen van het hart. Mensen zien aan wat voor ogen is, maar God ziet het hart aan. 'En al de gemeenten zullen weten, dat Ik het ben, die nieren en harten onderzoek. En Ik zal ulieden geven een iegelijk naar uw werken.' (Openb. 2: 23). Niet alleen zullen dadelijke zonden voor het gerecht gebracht worden, maar ook het verzuim van de plichten, zoals verklaard is in Mattheus 25: 42, etc. 'Want Ik ben hongerig geweest, en gij hebt Mij niet te eten gegeven; Ik ben dorstig geweest, en gij hebt Mij niet te drinken gegeven, etc.'

Op die dag zal de geheime en verborgen goddeloosheid aan het licht gebracht worden. Alle onreinheid, onrechtvaardigheid en al het geweld, waar de mensen in het verborgen schuldig aan geweest zijn, zal bekend gemaakt worden aan engelen en mensen. Dan zal blijken hoe die en die man toegegeven heeft aan goddeloze fantasieën, aan begerige, boosaardige of oneerbiedige verlangens en wensen. En dat anderen vijandschap tegen God en Zijn wet, onboetvaardigheid en ongeloof in hun harten gekoesterd hebben, ondanks de middelen die voor hen gebruikt zijn, en de beweegredenen die hen voorgesteld zijn, om hen te overtuigen berouw te hebben, terug te keren en te leven.

Ook zullen dan de goede werken van de heiligen, die in het verborgen gedaan zijn, openbaar gemaakt worden, zelfs de vrome, edele gevoelens en plannen, zodat de werkelijke en verborgen aard van heiligen en zondaars op de meest heldere en zichtbare wijze geopenbaard zal worden.

Ten tweede zal het boek van de Schrift geopend worden, en al de werken van mensen zullen getoetst worden door die toetssteen. Hun werken zullen naast het Woord van God gelegd worden. Dat wat God de mensen gegeven heeft als een regel voor hun daden terwijl ze in dit leven zijn, zal dan de regel zijn voor hun oordeel. De Schrift zegt ons op welke voorwaarden wij gerechtvaardigd zullen worden, en op welke voorwaarden wij veroordeeld zullen worden. Dat wat God ons gegeven heeft om onze regel in ons leven te zijn, zal Hij onze regel doen zijn in het oordeel.

De regel waarnaar geoordeeld wordt, zal tweevoudig zijn.

De eerste regel waarnaar geoordeeld zal worden, is de wet. De wet is altijd een regel geweest waarnaar geoordeeld zal worden, en het zal altijd een regel blijven voor degenen aan wie de wet is gegeven. 'Want voorwaar voorwaar zeg Ik u: totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet één tittel van de wet voorbijgaan, totdat het alles zal zijn geschied.' (Matth. 5: 18). De wet zal op zo'n wijze een regel zijn

waarnaar geoordeeld wordt, dat geen enkel persoon op die dag gerechtvaardigd of veroordeeld zal worden op een manier die niet overeenkomt met dat wat vastgelegd is in de wet. Voor de goddelozen zal de wet in zoverre een regel zijn waarnaar geoordeeld zal worden, dat het vonnis, wat tegen hen uitgesproken wordt, het vonnis van de wet zal zijn. De rechtvaardigen zullen in zoverre geoordeeld worden door de wet, dat, hoewel hun vonnis niet het vonnis van de wet zal zijn, het toch zeker niet een vonnis zal zijn dat niet overeenkomt met de wet, maar zo'n vonnis als de wet toestaat. Want het zal door de gerechtigheid van de wet zijn waardoor zij gerechtvaardigd worden.

Het zal van iedereen onderzocht worden, van rechtvaardigen en goddelozen, of de wet tegen hem is, en of hij een vervulling van de wet kan laten zien. De rechtvaardigen zullen een vervulling kunnen laten zien. Zij zullen als pleitgrond hebben dat de Rechter Zelf de wet voor hen vervuld heeft. Dat Hij voor hun zonden voldaan heeft, en de gerechtigheid van de wet voor hen vervuld heeft. 'Want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een iegelijk, die gelooft.' (Rom. 10: 4). Maar wat betreft de goddelozen, als het uit het gedenboek zal blijken dat zij de wet verbroken hebben, en niet kunnen pleiten op een vervulling ervan, dan zal het vonnis van de wet over hen uitgesproken worden.

De tweede regel waarnaar geoordeeld zal worden, is het Evangelie, of het Verbond der Genade, waarin gezegd wordt: 'Hij die gelooft, zal behouden worden, en hij die niet gelooft, zal verdoemd worden.' (Markus 16: 16, Eng. vert). 'In den dag wanneer God de verborgene dingen der mensen zal oordelen door Jezus Christus, naar mijn Evangelie.' (Rom. 2: 16). Door het Evangelie, of het Verbond der Genade, zal de eeuwige zaligheid aan de gelovigen toegekend worden. Wanneer blijken zal dat de wet niet hindert, en dat de vloek en veroordeling van de wet niet tegen hen is, zal het loon van het eeuwige leven aan hen gegeven worden, overeenkomstig het heerlijke Evangelie van Jezus Christus.

5. Het vonnis zal uitgesproken worden. Christus zal tot de goddelozen aan Zijn linkerhand zeggen: 'Ga weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur, hetwelk den duivel en zijn engelen bereid is' (Matth. 25: 41). Hoe vreselijk zullen deze woorden van de Rechter zijn voor de arme, jammerlijke en wanhopige ellendigen aan de linkerhand! Hoe vreselijk zal elke lettergreep ervan zijn! Zij zullen hen het hart doorsteken! Deze woorden geven blijk van de grootste toorn en afschuw. Christus zal zeggen dat ze moeten weggaan. Hij zal hen wegsturen uit Zijn tegenwoordigheid, en zal ze voor eeuwig ver wegdoen van voor Zijn aangezicht, in een eeuwige scheiding van God, omdat zij zeer walgelijk zijn, en ongeschikt om in Zijn tegenwoordigheid te wonen, en gemeenschap met Hem te hebben.

Christus zal hen vervloekt noemen. 'Gaaf weg van Mij, gij vervloekten', aan wie eeuwige toorn en verwoesting toebehoren, die vanwege jullie eigen goddeloosheid voor niets anders bereid zijn, dan om vuurbranden voor de hel te zijn, die de gepaste vaten van de wraak en toorn van de Almachtige zijn. 'In het vuur', Hij zal ze niet slechts wegsturen naar een afschuwelijke gevangenis, de vergaarplaats van de vuiligheid en het afval van het heelal, maar naar een vurige oven. Dat moet hun verblijfplaats zijn, daar zullen zij met de meest folterende pijn en smarten gekweld worden. Het is eeuwig vuur. Er is eeuwigheid in het vonnis, hetwelk de verdoemenis oneindig verzwart, en elk woord ervan onmetelijk veel meer vreselijk en ontzettend doet zijn, en het hart doet bezwijken van hen, die het ontvangen. 'Bereid voor de duivel en zijn engelen', dit zet de grootheid en diepte van de pijnigingen uiteen, zoals

het voorgaande deel van het vonnis de duur uiteenzet. Het toont de vreselijkheid van dat vuur, waartoe zij veroordeeld zijn, dat het hetzelfde is als dat wat bereid is voor de duivels, die onreine geesten en grote vijanden van God. Hun toestand zal in veel opzichten hetzelfde zijn als die van de duivels, in het bijzonder dat zij voor eeuwig in het vuur moeten branden.

Dit vonnis zal ongetwijfeld uitgesproken worden op een vreselijke manier, om een verschrikkelijke blijk te zijn van de toorn van de Rechter. Er zal een Goddelijke, heilige en almachtige toorn in het aangezicht en de stem van de Rechter zichtbaar zijn. En wij weten niet wat voor andere blijken van toorn het vonnis zullen vergezellen. Misschien zal het vergezeld worden met donder en bliksem, die veel vreselijker is dan die op de berg Sinai was toen de wet gegeven werd. Overeenkomstig met deze blijken van Goddelijke toorn, zal de schrik en vreselijkste verbazing zijn, die in de veroordeelden tevoorschijn zal komen. Hoe bleek zullen al hun gezichten dan zien! De dood zal op hun gezichten zijn, wanneer deze woorden gehoord zullen worden! Wat een droevige schreeuwen, kreten en zuchten! Wat een beven, handenwringen en knersen van tanden zal er dan zijn!

Maar met wat voor een vriendelijke aanblik zal Christus, op de lieflijkste wijze en met de zoetste uitdrukkingen van liefde, Zijn heiligen nodigen aan Zijn rechterhand tot heerlijkheid; terwijl Hij zegt: 'Komt, gij gezegenden Mijns Vaders! En beërft het Koninkrijk, hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld.' (Math. 25: 34). Hij zal niet zeggen dat ze van Hem weg moeten gaan, maar dat zij naar Hem toe moeten komen; om te gaan waar Hij gaat; te wonen waar Hij woont; om zich in Hem te verheugen, en met Hem een deel te hebben. Hij zal hen gezegenden noemen, gezegend door Zijn Vader, gezegend door Hem, Wiens zegen het meest, ja, oneindig begeerlijk is, namelijk GOD. 'Beërft het Koninkrijk' zij worden niet alleen genodigd om met Christus te gaan, en bij Hem te wonen, maar ook om een Koninkrijk te beërven met Hem, met Hem op Zijn troon te zitten, en de eer en zaligheid van een hemels Koninkrijk te ontvangen. 'Hetwelk u bereid is van de grondlegging der wereld' dit duidt aan de soevereine en eeuwige liefde van God, als de bron van hun zaligheid. Hij herinnert hen eraan, dat het God behaagde om Zijn liefde op hen te zetten, lang voordat zij er waren, ja zelfs van eeuwigheid. En dat God daarom met dat doel de hemel voor hen gemaakt heeft, en gereed gemaakt heeft voor hun vreugde en zaligheid.

6. Onmiddellijk hierna zal het vonnis uitgevoerd worden, zoals ons gezegd wordt in Mattheüs 25: 46: 'En dezen zullen gaan in de eeuwige pijn; maar de rechtvaardigen in het eeuwige leven.' wanneer de woorden van het vonnis uit de mond van de Rechter zijn uitgegaan, zal die grote en ontelbare menigte van goddeloze mensen weggaan, ja, weggedreven worden, zij zullen genoodzaakt worden met duivels weg te gaan, en met ellendige kreten en schreeuwen in de grote vurige oven geworpen worden, die voor het straffen van de duivels bereid is, gevolgd door de voortdurende donder en bliksem van de toorn van God. Zij moeten met hun lichaam en ziel deze oven ingaan, om er nooit meer uit te komen. Hier zullen zij de eeuwigheid door moeten brengen, worstelend met de meest ondragelijke pijnen, het uit schreeuwend in de vreselijkste vlammen, en onder de meest onverdragelijke toorn.

Aan de andere kant zullen de rechtvaardigen naar de hemel opvaren met hun verheerlijkte lichamen, vergezelschap door Christus, Zijn engelen, en het gehele heir dat met Hem neergedaald is. Zij zullen op de meest vrolijke en zegevierende wijze

opvaren, en zullen met Christus die heerlijke en gezegende wereld binnengaan, die voor een tijd leeg was van haar geschapen inwoners. Christus zal, wanneer Hij Zijn Kerk die volmaakte schoonheid gegeven heeft, en gekroond heeft met die heerlijkheid eer en zaligheid, die als voorwaarden gesteld zijn in het verbond der verlossing eer de wereld was, en waarvoor Hij stierf om ze te verwerven, en wanneer Hij het een waarlijk heerlijke Kerk gemaakt heeft, die geheel volmaakt is, de Kerk aan de Vader voorstellen, zonder vlek of rimpel, of iets dergelijks. Zo zullen de heiligen opgenomen worden in eeuwige heerlijkheid, om daar bij Christus te wonen, Die hen zal voeden, en leiden naar fonteynen van levend water, om God eeuwig te genieten, en tot een eeuwigheid van het meest heilige, heerlijke en verblijdende werk.

Deel 5

Alles zal in gerechtigheid geschieden.

Christus zal ieder mens zijn loon geven, overeenkomstig met de meest rechtvaardige regel. Degenen, die veroordeeld zullen worden, zullen hoogst rechtvaardig veroordeeld worden, en zullen veroordeeld worden om dat oordeel te ondergaan, dat zij het meest verdienen, en de rechtvaardigheid van God in het veroordelen van hen het meest duidelijk doet uitkomen. De rechtvaardigheid van God in het straffen van goddeloze mensen, is, vooral wat betreft de mate van hun straf, vaak op een godslasterlijke wijze in twijfel getrokken. Maar het zal helder en duidelijk gemaakt worden voor allen. Hun eigen gewetens zullen hen zeggen dat het vonnis rechtvaardig is, en al het vitten zal tot zwijgen gebracht worden.

Zo zullen degenen die gerechtvaardigd zullen worden, geheel rechtvaardig geoordeeld worden tot het eeuwige leven. Hoewel zij ook grote zondaren waren, en de eeuwige dood verdienden; toch zal het niet tegen de rechtvaardigheid of tegen de wet zijn, om hen te rechtvaardigen, want zij zullen in Christus zijn. Maar hun vrijspraak zal het loon zijn, dat verdiend is door Christus' gerechtigheid. 'Opdat Hij rechtvaardig zij, en rechtvaardigende dengene, die uit het geloof van Jezus is.' (Rom. 3: 26).

Christus zal de wereld in gerechtigheid oordelen, in het bijzonder als Hij aan een ieder het juiste deel geeft, of van loon, of van straf, overeenkomstig met de verschillende aard van degenen die geoordeeld worden. De straffen zullen naar behoren afgemeten worden naar het aantal zonden en naar de verzwareningen van de zonden van de goddelozen. En het loon van de rechtvaardigen zal naar behoren afgemeten worden naar het aantal van hun heilige daden en gevoelens, en ook naar de graad van deugd die daarin is.

Verder zou ik willen nagaan:

1. Dat Christus niet kan falen in Zijn rechtvaardigheid door een vergissing. Hij kan niet sommigen voor oprecht en godzalig aanzien, die het niet zijn, noch anderen voor hypocrieten aanzien, die in waarheid oprecht zijn. Zijn ogen zijn als een vlam vuurs, en Hij doorzoekt het hart en proeft de nieren van de mensenkinderen. Hij kan Zich niet vergissen in het besluiten wat rechtvaardig is in bijzondere gevallen, zoals menselijke rechters vaak doen. Hij kan ook niet verblind worden door vooroordelen, waar menselijke rechters vaak aan onderhevig zijn. 'Die geen aangezicht aanneemt, noch geschenk ontvangt' (Deut. 10: 17). Het is onmogelijk dat Hij zou worden misleid door de verontschuldiging, valse kleuren, en het pleidooi van de goddelozen, zoals menselijke rechters gewoonlijk worden misleid. Zo is het ook onmogelijk dat Hij Zich zou vergissen in het toeschrijven van de hoeveelheid van het loon of de straf,

overeenkomstig met zijn zonden of goede werken. Omdat Zijn kennis oneindig is, zal dit Hem bewaren tegen al deze, en andere vergissingen.

2. Hij kan niet falen in rechtvaardig te oordelen door een onrechtvaardige beschikking, want Hij is oneindig rechtvaardig en heilig van natuur. 'Hij is de rotssteen, Wiens werk volkomen is; want al Zijn wegen zijn gerichte. God is waarheid, en is geen onrecht; rechtvaardig en recht is Hij.' (Deut. 32: 4). Het is niet mogelijk dat een oneindig machtig, zelfgenoegzaam Wezen verleid kan worden tot onrechtvaardigheid. Ook is het niet mogelijk dat een oneindig wijs Wezen, Die alle dingen weet, niet de gerechtigheid zou verkiezen, want Hij, Die volmaakt alle dingen weet, weet op een volmaakte wijze hoeveel beminnelijker rechtvaardigheid is dan onrechtvaardigheid. Daarom zal Hij de rechtvaardigheid móeten verkiezen.

Deel 6.

De dingen die de oordeelsdag onmiddellijk zullen volgen.

1. Nadat het vonnis uitgesproken zal zijn, en de heiligen met Christus naar de heerlijkheid opgevaren zullen zijn, zal deze wereld verteerd worden door vuur. De grote brand zal het oordeel onmiddellijk volgen. Wanneer er een einde gemaakt zal worden aan de huidige staat van de mensheid, zal deze wereld, die hun woonplaats was gedurende deze staat, verwoest worden, omdat er geen gebruik meer van zal zijn. Deze aarde, die het toneel is geweest waarop zoveel taferelen zich hebben afgespeeld, en waarop zoveel en zulke grote koninkrijken en steden geweest zijn, waar zoveel oorlogen gevoerd zijn, waar zoveel handel gedreven is en zaken gedaan zijn, en dat voor vele eeuwen, zal dan verwoest worden. Deze continenten, eilanden, zeeën en rivieren, bergen en dalen zullen in het geheel niet meer gezien worden. Alles zal door het verterende vuur verwoest worden. Dit wordt ons door het Woord van God duidelijk geleerd in 2 Petrus 3: 7: 'Maar de hemelen, die nu zijn, en de aarde, zijn door hetzelfde woord als een schat weggelegd, en worden ten vure bewaard tegen den dag des oordeels, en der verderving der goddeloze mensen.' En vers 10 en 12: 'Maar de dag des Heeren zal komen als een dief in den nacht, in welken de hemelen met een gedruis zullen voorbijgaan, en de elementen branden zullen en vergaan, en de aarde en de werken, die daarin zijn, zullen verbranden. (..) Verwachtende en haastende tot de toekomst van den dag Gods, in welken de hemelen, door vuur ontstoken zijnde, zullen vergaan, en de elementen brandende zullen versmelten.'

2. De ellende van de goddelozen en het geluk van de heiligen zal groter worden dan wat voor het oordeel geweest was. De ellende van de goddelozen zal vermeerderd worden, omdat niet alleen hun zielen gepijnigd zullen worden, maar ook hun lichamen, welke voorbereid worden om pijnigingen te ontvangen en toegediend te krijgen. Daar zal ongetwijfeld dezelfde verbinding zijn tussen lichaam en ziel, als die er nu is. En daarom zullen de pijn en kwellingen van de een, de ander beïnvloeden. En waarom mogen we niet veronderstellen dat hun pijnen vermeerderd zullen worden, zowel als die van de duivels? Wat hen betreft weten we dat zij geloven dat er één God is, en zij sidderen omdat ze dat geloven (Jak. 2: 19). Zij verwachten zonder twijfel dat Hij, op een gepaste tijd, zelfs meer pijnen zal toebrengen dan die zij nu lijden. Wij weten ook dat zij overgegeven zijn aan de ketenen der duisternis, om tot het oordeel bewaard te worden, en tot het oordeel des groten dags. (2 petr 2: 4 en Judas: 6). Wat betekent dat hun volle straf nog niet op hen is uitgevoerd, maar dat zij nu als

gevangenen in de hel bewaard worden, om hun rechtvaardige vergelding te ontvangen op de oordeelsdag. Daarom dachten zij dat Christus gekomen was om hen te pijnigen voor de tijd (Math. 8:29). Zodoende zal noch de straf van de goddeloze mensen noch van duivels volkomen zijn vóór het laatste oordeel.

Het geluk van de heiligen zal niet volkomen zijn vóór die tijd. Daarom zijn wij in het Nieuwe Testament zo vaak bemoedigd met beloften van de opstanding der doden, en van de dag dat Christus voor de tweede keer zal komen. Over deze dingen wordt gesproken als van het grote voorwerp van de verwachting en de hoop van christenen. Een staat van scheiding van ziel en lichaam is voor mensen een onnatuurlijke staat. Daarom zullen zij, wanneer de lichamen van de heiligen opgewekt worden uit de dood, en de zielen er weer mee verenigd zullen worden, zodat hun staat natuurlijker zal zijn, ongetwijfeld gelukkiger zijn. Hun lichamen zullen heerlijke lichamen worden, en bereid worden om hun geluk te vermeerderen, zoals de lichamen van de goddelozen hun ellende zullen vermeerderen.

Wij mogen met goede redenen veronderstellen dat het verkrijgen van het geluk van de zielen van de heiligen groot zal zijn, omdat deze gebeurtenis uitgebeeld wordt als de bruiloft van de Kerk met het Lam. 'Want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid.' (Openb. 19: 7). Hun vreugde zal vermeerderd worden, want zij zullen nieuwe redenen tot vreugde hebben. Het Lichaam van Christus zal dan volmaakt zijn en de Kerk zal compleet zijn. Alle delen ervan zullen er dan zijn, hetwelk niet het geval is vóór de voleinding der wereld. Geen deel ervan zal onder de zonde of beproeving zijn. Alle leden ervan zullen in een volmaakte staat zijn. En zij zullen allen bij elkaar zijn, niemand zal tussen de goddelozen staan. Dan zal de Kerk zijn als een Bruid, die versierd is voor haar man, en daarom zal zij zich bovenmate verheugen.

Dan zal ook de Middelaar Zijn werk geheel volbracht hebben. Hij zal dan Zijn vijanden verdelen en over hen triomferen. Dan zal Christus Zijn volkomen loon verkrijgen, en het plan dat van eeuwigheid in Zijn hart was, geheel volbrengen. Om deze redenen zal Christus Zich zeer verheugen. Dan zal God het doel bereikt hebben van alle grote werken die Hij gedaan heeft van het begin van de wereld af. Alle plannen van God, in de gebeurtenissen, zullen ontvouwd worden. Dan zullen Zijn wonderbaarlijke gedachten in Zijn verborgen, ingewikkelde en onverklaarbare werken tevoorschijn komen, als het doel ervan bereikt zal zijn. De Goddelijke heerlijkheid zal dan volkomener tevoorschijn komen, als de werken van God vervolmaakt zullen zijn. Deze dingen zullen een grote vermeerdering van geluk veroorzaken bij de heiligen, die deze dingen zullen zien. Dan zal God Zichzelf, Zijn Zoon en de uitverkorenen volledig verheerlijkt hebben. Dan zal Hij zien dat alles zeer goed is, en zal Hij Zich geheel verheugen in Zijn Eigen werken. Op hetzelfde moment zullen ook de heiligen, als zij de werken van God zo tot volmaking gebracht zien worden, zich verheugen in dat gezicht, en zij zullen daardoor een grote vermeerdering van geluk verkrijgen.

Dan zal God zijn heerlijkheid, en de heerlijkheid van Zijn Zoon, op een overvloediger manier bekendmaken. Dan zal Hij Zijn Geest overvloediger uitstorten, en zal Hij ook evenredig nog meer heerlijkheid aan de heiligen toevoegen, en door middel hiervan zal het geluk van de heiligen zó vermeerderen, als passend is voor het aanvangen van de beste en meest volmaakte staat van zaken, en van zulk een heuglijke gebeurtenis, namelijk de voleinding van alle dingen. In deze heerlijkheid en zaligheid zullen de heiligen voor altijd blijven.

Deel 7.

Gebruik tot toepassing

1. Het eerste goede gebruik dat we van dit leerstuk kunnen maken is dat van onderwijs. Hier kunnen veel verborgenheden van de Goddelijke Voorzienigheid nog niet ontvouwd zijn. Er zijn veel dingen in de handelingen van God richting de mensenkinderen, die heel verborgen schijnen, als we ze zien zonder het oog te hebben op het laatste oordeel, welke toch, als we dit oordeel zien, geen moeilijkheid in zich hebben, zoals:

Ten eerste, dat God het verdraagt dat de goddelozen in deze wereld voorspoedig leven. De oneindig heilige en wijze Schepper en Regeerder van de wereld móet de goddeloosheid wel haten. Toch zien we veel goddeloze mensen zich uitspreiden als een groene laurierboom. Zij leven straffeloos. De zaken schijnen goed te gaan met hen, en de wereld lacht hen toe. Dat is zo met velen met wie niet te leven valt, die de grootste minachting voor God en godsdienst koesteren, en die openlijke vijanden zijn van alles wat goed is, ja die de pest geweest zijn voor de mensheid door hun goddeloosheid. Veel wrede tirannen leefden in de grootste weelde en uiterlijke heerlijkheid, en hebben geregeerd over grote en machtige koninkrijken en keizerrijken; zij zijn als een soort van aardse goden vereerd geweest; Terwijl hun barbaarsheid zodanig is geweest, dat je zelfs als je er maar over leest of hoort met afschuw vervuld wordt.

Nu is het een grote verborgenheid, dat de heilige en rechtvaardige Regeerder van de wereld, Wiens ogen alle mensenkinderen zien, het toelaat dat het er zo aan toe gaat, tenzij wij vooruitzien op de oordeelsdag. En dan is dit mysterie opgelost. Want hoewel God nu stilzwijgt, en hen, naar het lijkt, maar hun gang laat gaan, toch zal Hij passende uitdrukkingen geven van Zijn ergernis aan hun goddeloosheid. Dan zullen zij hun verdiende loon hebben. De heiligen uit het oude testament struikelden veelal over deze uitdelingen van de voorzienigheid, zoals te zien is in Job 21, Psalm 73 en Jeremia 12. Deze moeilijkheid was voor hen zo groot, omdat toendertijd de toekomstige staat en een oordeelsdag niet met die helderheid geopenbaard waren als vandaag de dag het geval is.

Ten tweede, God laat het soms toe dat enige van de beste mensen in grote beproevingen, armoede en vervolging komen. De goddelozen heersen, terwijl zij de onderdanen zijn. De goddelozen zijn het hoofd, en zij zijn de staart. De goddelozen spelen de baas, terwijl zij dienen, en verdrukt worden, ja, onder hun voeten vertrapt worden als de modder op de straten. Deze dingen zijn heel algemeen, hoewel zij heel verwarrend schijnen te zijn. Wanneer de goddelozen verhoogd zijn tot macht en autoriteit, en de godzaligen door hen onderdrukt worden, dan zijn de verhoudingen geheel verkeerd. 'De rechtvaardige, wankelende voor het aangezicht des goddelozen, is een beroerde fontein, en verdorven springader.' (Spr. 25: 26). Soms kan het zijn dat vele honderden, ja duizenden dierbare heiligen het slachtoffer zijn van de lusten en wreedheid, of van de vijandschap tegen deugd en waarheid, van maar één goddeloze man. Hij laat hen om geen andere reden doden dan waarvoor zij juist gewaardeerd en geprezen zouden moeten worden.

Als wij nu niet verder kijken dan de huidige staat, dan zullen deze dingen vreemd en onverklaarbaar schijnen. Maar we zouden ons gezichtsveld niet moeten beperken tot zulke nauwe begrenzingsen. Wanneer God een einde gemaakt zal hebben aan deze huidige staat, dan zullen al deze dingen recht gemaakt worden. Hoewel God het toelaat dat dingen in deze staat zo zijn, toch zullen zij niet altijd in deze weg voortgaan. Even ter vergelijking, de huidige staat van zaken is maar voor een ogenblik. Wanneer alles geregeld en vastgesteld zal zijn door het Goddelijke oordeel, dan zullen de rechtvaardigen verhoogd, geëerd en beloond worden, en de goddelozen zullen neergebogen en onder hun voeten gelegd worden. Hoewel de goddelozen nu de overhand hebben op de rechtvaardigen, toch zullen de rechtvaardigen ten laatste heersen, en veroveraars worden, en de rechtvaardige wraak van God zal over degenen komen, die hen nu haten en vervolgen.

Ten derde, het is een andere verborgenheid in de voorzienigheid, dat God toelaat dat er zoveel openlijke onrechtvaardigheid gebeurt in deze wereld. Er is niet alleen geheime boosheid, die in deze staat onberoerd gelaten wordt, maar veel openlijke boosheid, bedreven door mensen die een publieke functie hebben, en ook de slechtheid die landen, koninkrijken en andere publieke ambten van mensen aangaat. Velen hebben te lijden van mensen met een publieke functie, waartegen men niet kan schuilen, en tegen wiens besluiten men niet in kan gaan. Nu schijnt het een mysterie te zijn, waarom al deze dingen toegelaten worden, terwijl Hij, Die met recht de hoogste Rechter en Regeerder is van deze wereld, volmaakt rechtvaardig is. Maar tijdens het laatste oordeel zal al deze boosheid rechtgezet worden, zowel als de meer verborgen boosheid.

2. Het tweede gebruik dat wij van dit onderwerp kunnen maken, is tot ontwaking van zondaars. U, die geen vreze Gods hebt voor uw ogen, en niet bang bent om tegen Hem te zondigen, overweeg ernstig wat u gehoord hebt over de oordeelsdag. Hoewel deze dingen nu nog toekomstig en onzichtbaar zijn, toch zijn zij echt en zeker. Als u nu aan uzelf overgegeven bent, en God Zich stil houdt, en het oordeel niet snel uitgevoerd wordt, dan is dat niet omdat God er niets van aan trekt hoe u leeft, en hoe u zichzelf gedraagt. Nu is God inderdaad onzichtbaar voor u, en Zijn toorn is onzichtbaar. Maar op de oordeelsdag zult u Hem zien met uw lichamelijke ogen. U zult dan niet in staat zijn om uit Zijn gezicht te verdwijnen, en om Hem niet te zien. 'Ziet, Hij komt met de wolken en alle oog zal Hem zien, ook degenen, die Hem doorstoken hebben; en alle geslachten der aarde zullen over Hem rouw bedrijven' (Openb. 1: 7). U zult Hem zien komen op de wolken des hemels. Uw oren zullen de laatste bazuin horen, dat vreselijke geluid, de stem des archangels. Uw ogen zullen uw Rechter op de troon zien zitten, en zullen de uitdrukking van toorn zien op Zijn gezicht. Uw oren zullen Hem het vonnis voor horen lezen.

Als u in een zondige weg leeft, vraag uzelf dan eens ernstig af hoe u, als u op die dag met de schuld van de zonde op u zal verschijnen, in staat zou kunnen zijn om om deze dingen te zien of te horen, en met welke verschrikking en verbazing u zult geslagen worden, als u de Rechter zult zien neerdalen, en de bazuin van God zult horen. Wat voor verantwoording zult u dan kunnen afleggen voor de vragen die u gesteld zullen worden, waarom u zo'n zondig en goddeloos leven hebt geleid? Hoe zal u in staat zijn om te antwoorden, als u gevraagd zal worden waarom u die en die bijzondere plichten, zoals bijvoorbeeld die van het persoonlijke gebed, verzuimd hebt? Of waarom u er een gewoonte van gemaakt hebt om die en die zonden of lusten in het bijzonder te bedrijven? Hoewel u nu zo zorgeloos bent in uw gedrag en manier van leven, en zo

licht over de zonde denkt, en zo vrij daarin verdergaat, zonder vrees of berouw, toch zult u verantwoording moeten afleggen voor elke zonde die u bedrijft, en van elk ijdel woord dat u spreekt, ja van elke zondige gedachte in uw hart. Van elke keer dat u afwijkt van de regels van de wet, van matigheid of van naastenliefde; en van elke keer dat u een lust koestert, of het nu in het verborgen of openlijk is, zult u verantwoording moeten afleggen. Het zal nooit vergeten worden, want het staat in het boek dat geopend zal worden op die dag.

Denk eens na over de regel waarnaar u geoordeeld zult worden. Het is de volmaakte regel van de Goddelijke wet, die zeer streng en zeer wijd is. Hoe zult u kunnen voldoen aan de eisen van deze wet? Overweeg ook:

Ten eerste, dat de Rechter uw hoogste Rechter zal zijn. U zult geen gelegenheid hebben om tegen Zijn besluit in hoger beroep te gaan. Dit is vaak het geval in deze wereld. Wanneer wij niet tevreden zijn met de besluiten van de rechter, dan kunnen we vaak in hoger beroep gaan bij een hogere rechter, die meer kennis heeft, en rechtvaardiger is. Maar zo'n hoger beroep zal niet gaan bij onze Goddelijke Rechter. Dat zal niet toegestaan worden. En al zou het toegestaan worden, dan is er geen hogere rechter waar wij dit beroep zouden kunnen indienen. Daarom zult u zich bij de beslissing van deze Rechter moeten neerleggen.

Ten tweede, de Rechter is almachtig. Zou Hij slechts een mens zijn, zoals u, dan zou u, hoe Hij dan ook zou mogen oordelen en beslissen, Hem kunnen weerstaan, en met de hulp van anderen, of zelfs door uw eigen kracht de uitvoering van het oordeel kunnen voorkomen of ontwijken. Maar omdat de Rechter almachtig is, is dat geheel onmogelijk. Al uw tegenstand is zinloos, wie u dan ook moge helpen. 'Al gaan zij hand in hand, de goddelozen zullen niet ongestraft zijn' (Spr. 11: 21, Eng. vert.). U kunt net zo goed uzelf als een doorn en distel in oorlog stellen tegen Hem (vgl. Jes. 27: 4).

Ten derde zal de Rechter onverbiddelijk zijn. Menselijke rechters kunnen ertoe gebracht worden om hun vonnis terug te draaien, of ten minste iets minder streng te maken. Maar uw gesmeek, tranen en roepen zal tevergeefs zijn om dat voor elkaar te krijgen bij de grote Rechter van de wereld. Nu neigt Hij nog het oor, en staat Hij klaar om de gebeden, het geroep en de smekingen van de gehele mensheid te horen. Maar dan zal de dag der genade voorbijgegaan zijn, en de deur van genade gesloten zijn. Hoewel u dan uw handen uit zult breiden, dan zal de Rechter Zijn ogen voor u sluiten. Ja, hoewel u veel gebeden zult doen, dan zal Hij toch niet horen (vgl. Jes. 1: 15). Dan zal de Rechter handelen in grimmigheid. Zijn oog zal niet verschonen. Hij zal niet sparen, en ook geen medelijden hebben. En hoewel u dan voor Zijn oren met luide stem zult roepen, toch zal Hij u niet horen (vgl. Ezech. 8: 18). En u zult geen plaats des berouws vinden, hoewel u dezelve met tranen zal zoeken (vgl. Hebr. 12: 17).

Ten vierde zal de Rechter op die dag geen genade mengen met rechtvaardigheid. De tijd om genade te bewijzen aan zondaars zal dan voorbij zijn. Christus zal dan niet verschijnen als een genadige Verlosser. Hij zal de nodige eigenschappen van genade en ontferming afleggen, en Zichzelf bekleden met rechtvaardigheid en wraak. Hij zal niet alleen in het algemeen de eisen van de wet vorderen van zondaars, maar Hij zal het volkomen van ons vorderen, zonder vermindering. Hij zal elke penning van ons eisen (Math. 5: 26). Dan zal Christus komen om te vervullen wat geschreven staat in Openbaringen 14: 10: 'Die zal ook drinken uit den wijn des toorn Gods, die

ongemengd ingeschonken is, in den drinkbeker Zijns toorns.' De straf die bedreigd wordt tegen goddeloze mensen, is zonder medelijden. Zie Ezechiël 5: 11: 'Mijn oog zal u niet sparen, noch zal Ik enig medelijden hebben' (Eng. vert.). Hier zijn alle oordelen gemengd met genade. Maar de toorn van God zal over de goddelozen uitgestort worden zonder vermenging, en de wraak zal zijn volle gewicht hebben.

3. Ik zou dit onderwerp nu willen toepassen op verschillende soorten mensen.

Ten eerste, op degenen die in geheime zonden leven. Deze mensen zouden moeten bedenken, dat God die zonden in het gericht zal brengen. Het geheime ervan is een verzoeking. U belooft uzelf dat u veel dingen doen mag, en begeertes mag koesteren onder de dekmantel van de duisternis, en in verborgen hoeken, waarvoor u zich zou schamen om ze in het volle zonlicht en voor de wereld te doen. Maar deze verzoeking is in het geheel ongegrond. Al uw geheime gruwelen zijn ook nu volkomen bekend bij God, en zullen hierna bekendgemaakt worden voor engelen en mensen. 'En er is niets bedekt, dat niet zal ontdekt worden, en verborgen, dat niet zal geweten worden. Daarom, al wat gij in de duisternis gezegd hebt, zal in het licht gehoord worden; en wat gij in het oor gesproken hebt, in de binnenkamers, zal op de daken gepredikt worden.' (Luk. 12: 2-3).

Voor de menselijke rechters zal alleen dat naar voren gebracht worden, wat bekend is. Maar voor deze Rechter zal alles gebracht worden 'hetgeen in de duisternis verborgen is' en Hij zal 'openbaren de raadslagen der harten' (1 Kor. 4: 5). Al uw geheime onreinheid, en uw verborgen bedriegerij en onrechtvaardigheid, uw begerige verlangens, wensen en plannen, uw inwendige begeerlijkheid, welke afgodendienst is, ja ook uw boosaardige, nijdige en wraakzuchtige gedachten en bedoelingen, of u die nou ten uitvoer gebracht hebt of niet, zij zullen dan bekend gemaakt worden en u zult ernaar geoordeeld worden. Deze dingen, hoe verborgen zij ook mogen zijn, behoeven geen ander bewijs dan dat van het getuigenis van God en van uw geweten.

Ten tweede wil ik dit toepassen op degenen die niet oprecht zijn in hun omgang met hun medemens. Sta er eens bij stil, dat al uw handelingen met de mensen onderzocht zullen worden en voor het gericht gebracht zullen worden. Daar zullen zij getoetst worden aan de regels van het Woord van God. Al uw daden moeten geoordeeld worden naar de woorden die geschreven zijn in het Boek van Gods Woord. Als uw handelingen met de mensen niet overeen zullen komen met deze regels van gerechtigheid, dan zullen zij veroordeeld worden. God leert ons in Zijn Woord dat wij in alles rechtvaardig moeten handelen, 'Dat wat geheel rechtvaardig is zult u navolgen' (Deut. 16: 20, Eng. vert.). En wij moeten met anderen handelen zoals wij zelf behandeld zouden willen worden. Maar hoevelen zijn er niet, die, wanneer hun handelingen met hun medemens nauwkeurig getoetst zouden worden aan deze regels, de toets niet zouden kunnen doorstaan!

God heeft in Zijn Woord al het bedrog en de oneerlijkheid in onze handelingen met elkaar verboden zoals staat geschreven in het boek Leviticus. In Leviticus 25: 14 heeft Hij ons verboden om elkaar te verdrukken. Maar hoe vaak is de praktijk tegengesteld aan deze voorschriften, en zullen in het geheel Zijn toets niet doorstaan! Bedrog en neteligheid in de handel zijn algemeen! Mensen streven ernaar om degenen met wie zij handelen stiekem te misleiden, zodat zij er hun voordeel mee kunnen doen! Ja, het liegen in de handel is algemeen geworden onder ons. Hoe vaak is het niet het geval, wat we lezen in Spreuken 20: 14: 'Het is kwaad, het is kwaad! Zal de koper zeggen; maar als hij weggegaan is, dan zal hij zich beroemen.'

Veel mensen maken winst met andermans onwetendheid, om hun eigen gewin te vergroten, ten koste van de ander. Ja, zij deinzen er niet voor terug om zoiets te doen. Naast openlijk te liegen, hebben mensen veel manieren om anderen in de handel te verblinden en te bedriegen, die absoluut niet recht zijn in de ogen van God, en die heel onrechtvaardig zullen blijken, als zij door de regel van het Woord van God getoetst zullen worden op de oordeelsdag. Ook de onderdrukking of afpersing is heel algemeen geworden. Men trekt, met behulp van welke middelen dan ook, zoveel voordeel als maar mogelijk is van hun naaste, en troggelen van hen af wat zij nodig hebben!

Laat zulke mensen bedenken, dat er een God in de hemel is, Die hen ziet, en Die ziet hoe zij zich gedragen in hun dagelijkse handel met elkaar, en dat Hij hun werken op een dag zal beproeven. Er zal uiteindelijk zeker gerechtigheid plaatsvinden. De rechtvaardige Regeerder van de wereld zal niet toelaten dat er ongerechtigheid zal plaatsvinden zonder dat er wat aan gedaan wordt. Hij zàl er wat aan doen, en zal het rechtzetten door de schade op de hoofden van de veroorzakers daarvan terug te doen keren. 'Met welke mate gij meet, zal u wedergemet worden' (Math. 7: 2).

Ten derde wil ik dit toepassen op degenen die de praktijken goedkeuren die in het algemeen veroordeeld worden door Gods Volk. U, die dit doet, overweeg eens dat uw praktijken beproefd zullen worden op de oordeelsdag. Denk eens na of zij wel of niet goed gekeurd zullen worden door de allerheiligste Rechter op die dag. 'Want eens iegelijks wegen zijn voor de ogen des HEEREN, en Hij weegt al zijne gangen.' (Spr. 5: 21). Hoe u ook door uw vleselijke redeneringen uw eigen harten zou misleiden, toch zal u niet in staat zijn om de Rechter te misleiden. Hij zal geen aandacht schenken aan uw excuses, maar zal uw wegen toetsen aan de wet. Hij zal weten of uw redeneringen recht of krom zijn.

Als u de vrijheid die u neemt voorstaat, vraagt u zich dan af of die vrijheid toegestaan zal worden door de Rechter op die laatste grote dag. Zal het dan de toets van Zijn ogen doorstaan, die te rein zijn om de zonde te zien, en die de ongerechtigheid niet kunnen verdragen?

Ten vierde zou ik dit onderwerp willen toepassen op degenen die gewoon zijn hun goddeloosheid te verontschuldigen. Zullen de verontschuldigen, die u voor uzelf maakt, aanvaard worden op de oordeelsdag? U kunt uzelf voor uw eigen gewetens verontschuldigen door te zeggen dat u onder die en die verleiding was die u niet kon weerstaan, dat uw verdorven natuur u overwon en u die niet kon overwinnen, en dat het u zo'n schade zou toebrengen als u anders zou gehandeld hebben, en als u die en die plicht had gedaan, u uzelf in moeilijkheden gebracht zou hebben, en dat u dan de ergernis van bepaalde vrienden op uw hals gehaald zou hebben, of dat u uitgelachen of veracht zou worden. Of als u zegt dat het niet meer was dan gebruikelijk was om te doen, en niet meer dan wat godzalige mensen, en mensen, die een goede naam en wandel hebben, gedaan zouden hebben, zodat, wanneer u anders gehandeld zou hebben, u alleen zou staan. Maar als dit uw excuus is voor de zonden die u bedrijft en voor de plichten die u verzuimt, mag ik u dan vragen, zullen deze verontschuldigen voldoende zijn als ze onderzocht zullen worden op de oordeelsdag?

Ten vijfde zou ik het onderwerp toe willen passen op degenen die in ongeloof en onboetvaardigheid leven. Er zijn mensen die niet in openlijke zonden leven, en misschien de verborgen zonden gewetensvol uit de weg gaan, maar toch in ongeloof

en onboetvaardigheid leven. Zij worden opgeroepen om berouw te hebben, en het Evangelie te geloven, en om hun boze wegen en gedachten te verlaten en tot God terug te keren, opdat Hij hen genadig zij; en om vermoeid en belast met de zonde tot Christus te komen, opdat zij rust mogen krijgen. En zij worden verzekerd dat als zij geloven, zij dan ook behouden zullen worden, en dat zij, als zij niet geloven, dan verdoemd zullen worden. De krachtigste beweegredenen zijn hen voorgesteld, om ze te overtuigen om deze vermaningen te gehoorzamen, vooral de beweegredenen die de eeuwige wereld betreffen. Toch blijven zij in hun zonden en blijven zij onboetvaardig en onvernederd. Zij komen niet tot Christus opdat zij het leven mogen hebben.

Zulke mensen zullen dan om hun gedrag voor het gericht gebracht worden, net als de grotere zondaars. Zij zullen niet meer in staat zijn om voor het gericht te bestaan als anderen. Zij weerstaan de meest krachtige middelen van genade, en gaan voort in het zondigen tegen het heldere licht van het Evangelie, zij weigeren om te horen naar lieflijkste roepstemmen en nodigingen, en verwerpen de beminlijkste Zaligmaker, Die de Rechter Zelf is, en zij verachten de vrije aanbiedingen van het eeuwige leven, de heerlijkheid en vreugde. Hoe zullen zij dan in staat zijn om verantwoording af te leggen voor deze zaken voor de rechtbank van Christus?

4. Nu er een oordeelsdag aangesteld is, laat iedereen dan zeer nauwgezet zijn in het onderzoeken van hun oprechtheid. God zal op die dag de geheimen van een ieders hart openbaren. Het oordeel van die dag zal als het vuur zijn, dat alles verbrandt wat geen echt goud is. Hout, hooi, stoppelen en het schuim van de smeltkroes zal allemaal verteerd worden door het vuur dat op die dag zal branden. De Rechter zal dan zijn als het vuur van een goudsmid, en als zeep der vollers. 'Maar wie zal den dag Zijner toekomst verdragen, en wie zal bestaan, als Hij verschijnt? Want Hij zal zijn als het vuur van een goudsmid, en als zeep der vollers.' (Mal. 3: 2). Zie ook Maleáchi 4: 1: 'Want ziet, die dag komt, brandende als een oven, dan zullen alle hoogmoedigen, en al wie goddeloosheid doet, een stoppel zijn, en de toekomstige dag zal ze in vlam zetten, zegt de HEERE der heirscharen.'

Er is een hele menigte van mensen die het kleed van heiligen draagt, en zich voordoen als heiligen. Hun staat is goed in hun eigen ogen, en in de ogen van hun naasten. Zij dragen schaapsklederen. Maar geen vermomming kan hen verbergen voor de ogen van de Rechter van de wereld. Zijn ogen zijn als vuurvlammen. Zij doorgronden het hart, en proeven de nieren van de mensenkinderen (vgl. Jer. 17: 10). Hij zal weten of hun hart gezond is. En Hij zal weten vanuit welke beginselen zij gehandeld hebben. Een schone schijn zal Hem op geen enkele wijze misleiden, zoals het de mensen in deze huidige staat misleidt. Het heeft niets te betekenen, als men zegt: 'Heere, wij hebben gegeten en gedronken in Uw tegenwoordigheid, en in Uw naam duivelen uitgeworpen, en in Uw naam vele krachten gedaan' (vgl. Math. 7: 22 en Luk. 13: 26). Het heeft niets te betekenen als u heel veel troost en vreugde voorgeeft te hebben, en veel godsdienstige gevoelens hebt, en dat u veel voor de godsdienst en de deugd gedaan hebt, tenzij u overvloediger bewijzen hebt van oprechtheid.

Laat iedereen daarom oppassen, dat zij zich niet bedriegen. En dat zij niet leunen op iets wat de toets niet doorstaan zal op de oordeelsdag. Wees er toch niet tevreden mee dat u een gunstig oordeel hebt van mensen, ja, zelfs van godzalige mensen, of van dominees. Bedenk dat zij uiteindelijk niet uw rechters zullen zijn. Neem vaak de gelegenheid waar om uw harten te vergelijken met het Woord van God. Dat is de regel waaraan u uiteindelijk getoetst en waardoor u geoordeeld zult worden. En onderzoek uzelf ook aan de hand van uw werken, waar u uiteindelijk ook naar geoordeeld zult

moeten worden. Onderzoek of u een heilig, christelijk leven leidt, of u een algemene en onvoorwaardelijke gehoorzaamheid hebt jegens al Gods geboden, en of die gehoorzaamheid werkelijk welwillend is jegens God.

Smeek God, de Rechter, ook veel of Hij u zou willen doorgronden, en nú zou willen onderzoeken, en u aan uzelf zou willen ontdekken, opdat u oprecht zou mogen zijn in de godsdienst. En opdat Hij u op de eeuwige weg zou willen leiden. Smeek God, dat als u niet op een goed fundament zou staan, Hij u dan zal ontgronden, en op het vaste Fundament zal zetten. Het voorbeeld van de psalmdichter is waardig om nagevolgd te worden: 'Proef mij, HEERE, en verzoek mij; toets mijn nieren en mijn hart.' (Ps. 26: 2). En kijk eens wat er staat in Psalm 139: 'Doorgrond mij, o God! En ken mijn hart; beproef mij, en ken mijn gedachten. En zie, of bij mij een schadelijke weg zij; en leid mij op den eeuwigen weg.' God zal ons in het hiernamaals onderzoeken, en ontdekken wat we zijn, zowel voor onszelf, als voor de gehele wereld. Laat ons bidden of Hij ons wil doorgronden, en of Hij ons nú wil ontdekken. Wij hebben in deze zaak Goddelijke hulp nodig; want het hart is uitermate bedrieglijk.

5. Nu God een oordeelsdag aangesteld heeft om de wereld te oordelen, laat ons onszelf dan oordelen en veroordelen wegens onze zonden. Dit móeten wij doen, als wij niet op die dag geoordeeld en veroordeeld willen worden wegens onze zonden. Als wij de verdoemenis willen ontvluchten, dan moeten wij inzien dat we rechtvaardig veroemd mogen worden. Wij moeten zo gevoelig zijn over onze vuilheid en schuld, als dat wij zien dat wij al die veroordeling en straf die bedreigd is, verdiend hebben. En wij moeten inzien dat we in de handen van God zijn, Die, naar Zijn soevereiniteit, met ons mag doen wat Hij goed acht. Laat ons dan vaak terugdenken aan onze zonden, en de zonden belijden voor God, en laat ons onszelf veroordelen en verafschuwen, en werkelijk vernederd zijn, en laat ons berouw hebben in stof en as.

6. Als deze dingen nu zo zijn, laat ons dan in geen geval haastig zijn in het oordelen van anderen. Sommigen staan klaar om anderen te oordelen, en om hun harten in algemene en bijzondere gevallen te oordelen, en ook om te bepalen wat de beginselen, motieven en het doel van hun handelen is. Maar daarmee nemen wij de regering van God in handen, en werpen onszelf op als heren en rechters. 'Wie zijt gij, die eens anderen huisknecht oordeelt?' (Rom. 14: 4). 'Broeders, spreekt niet kwalijk van elkander. Die van zijn broeder kwalijk spreekt en zijn broeder oordeelt, die spreekt kwalijk van de wet, en oordeelt de wet.' (Jak. 4: 12). Als wij op die manier geneigd zijn om elkaar te oordelen en bedillig te behandelen, dan is dat het de weg om zèlf geoordeeld en veroordeeld te worden. 'Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt. Want met welk oordeel gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden; en met welke mate gij meet, zal u wedergemet worden.' (Mat. 7: 1, 2).

7. Dit leerstuk is tot grote troost voor de godzaligen. Deze oordeelsdag, die zo vreselijk is voor de goddeloze mensen, verschaft geen reden tot vrees voor u, maar juist een overvloedige reden tot vreugde en vergenoeging. Want hoewel u nu meer beproevingen en zorgen ontmoet dan de meeste goddeloze mensen, toch zult u op die dag verlost zijn van alle beproevingen, en van alle zorgen. Als u onrechtvaardig behandeld wordt door goddeloze mensen, en door hen gescholden wordt, wat is het dan een troost voor degene die gekwetst is, dat zij tot God mogen roepen, Die rechtvaardig oordeelt. De psalmdichter was gewoon zich hiermee vaak te troosten. Daarom hebben de heiligen redenen om de verschijning van Jezus Christus lief te hebben. 'Voorts is mij weggelegd de kroon der rechtvaardigheid, welke mij de Heere,

de rechtvaardige Rechter, in dien dag geven zal; en niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning liefgehad hebben.' (2 Tim. 4: 8). Dit is voor de heiligen een gezegende hoop. 'Verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van den groten God en onzen Zaligmaker Jezus Christus' (Tit. 2: 13). Deze dag mag wel het voorwerp zijn van hun vurige verlangen, en als zij horen van Christus' komst ten oordeel, dan mogen zij wel zeggen: '*Ja, kom, Heere Jezus!*' (Openb. 22: 20).

Het zal de heerlijkste dag zijn die de heiligen ooit gezien hebben. Dat zal zo zijn voor degenen die sterven, en wiens zielen naar de hemel gaan, zowel als voor degenen die dan nog leven zullen op de aarde. Het zal de bruiloftsdag zijn van de Kerk. Er is in de overdenking van het naderen van deze dag zeker reden tot grote vertroosting voor de heiligen.